

سوره سینما

ماهنامه داخلی سازمان سینمایی حوزه هنری - شماره چهارم خرداد ۱۳۹۶

رهبر معظم انقلاب در مراسم شب خاطره
دفاع مقدس عنوان کردند:

میتوان بر همه موانع و چالشها،

مؤمنانه غلبه کرد

جایزه به فیلمنامه های

اقتباسی حوزه هنری در

جشنواره کودکان و نوجوانان

کم کاری سینمای ایران

در موضوع مهدویت و انتظار

غفلت سینمای ایران

از بزرگترین قهرمان تاریخ معاصر

نگارش ۱۱ فیلمنامه سینمایی

با اقتباس از آثار انقلاب و دفاع مقدس

موسسه
هنرهای
تصویری
سوره

حمید فرخ نژاد

پولاد کیمیایی ساعد سهیلی

بهاره افشاری ترلان پروانه سارا سهیلی ساز طاری و مهدی ماهانی

مدیر فیلمبرداری مسعود سلامی
فیلمنامه مهدی محمد نژاد بیان، سعید سهیلی
صدابردار عباس رستگاری پور
طراح صحنه عباس بلوندی
طراح چهره پردازی امید گلزاده
عکس محمد بدرلو
تدوین حسن ایوبی
موسیقی امیر توسلی
صداگذاری و میکس حسین مهدوی
طراح لباس مهناز غنی
مجری طرح و مدیر تولید رحمت عبدالله زاده
تهیه کننده
سعید سهیلی

گشت ۲

فیلمی از
سعید
سهیلی

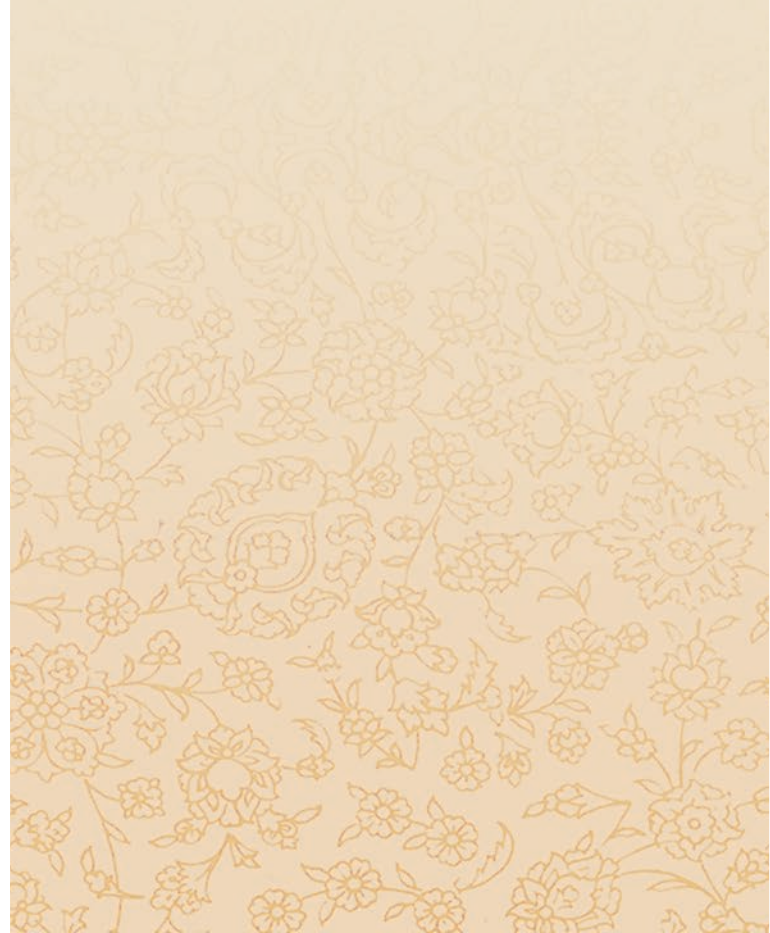
86LL313-66

90/03/24

طراح صحنه و لباس
مهدی محمد نژاد

DVD
VIDEO

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره سینما

خبرنامه داخلی سازمان سینمایی حوزه هنری
شماره چهارم خرداد ماه ۱۳۹۶

فهرست

رویدادها	۴
گزارش: پشت صحنه، جشنواره سایه. مراسم شب خاطره دفاع مقدس در حضور رهبر معظم انقلاب اقتباس و سینما	۸
یادداشت	۱۶
گزارش: نقش سینما و موضوع انتظار. سینما و امام (ره)	۲۰
یادداشت: سینما و قاچاق فیلم	۲۵
گزارش: نقد و بررسی حراج بزرگ. چشم شب روشن	۲۶
فقدان مهندسی زمان در اکران فیلم ها	۳۰
سینما قیام!	۳۴
در استان ها	۳۶
گزارش تصویری	۳۸

صاحب امتیاز: سازمان سینمایی حوزه هنری
مدیر مسئول و سردبیر: یزدان عشیری
مجری طرح: آرش رمضانیان

تحریریه: ابو الفضل ذوالفقاری. امید عشیره.
تینا جلالی. راحله خدامی. نرگس ساجد

گرافیک، صفحه آرایی: مانی گرافیک

با سپاس از فاطمه پزشکی. حامد نیکومرام.
محمد علی حیدری. بهادر زارع

تلفن: ۸۸۹۱۸۱۲۸-۸۸۸۰۹۵۰۷
آدرس: تهران، خیابان سمیه، ترسیده به خیابان حافظ
ساختمان حوزه هنری، طبقه چهارم، سازمان سینمایی حوزه هنری

«سوره سینما» پایگاه خبری تحلیلی سینمای ایران:

www.sourehcinema.ir

بانک جامع اطلاعات سینمای ایران

www.sourehcinema.com/Default.aspx

صفحه اینستاگرام «سوره سینما»

[instagram.com/sourehcinema](https://www.instagram.com/sourehcinema)

کانال تلگرام روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری

@sourehcinema_com

«کانال تلگرام «سوره سینما»

@sourehcinema

بخشی از رهنمودهای مقام معظم رهبری در دیدار جمعی از دانشجویان در دوازدهمین روز از ماه مبارک رمضان:

توصیه‌ی بعدی؛ تلاش جدی و همه‌جانبه برای غلبه دادن گفتمان انقلاب در دانشگاه. نگویید در دانشگاه دیگر نمیشود کاری کرد؛ شنفتم این را که بعضی‌ها میگویند که «آقا، دیگر در دانشگاه نمیشود کاری کرد»؛ نه آقا، در دانشگاه خیلی میشود کار کرد، اتفاقاً در دانشگاه باید کار کرد. چه کسی باید در دانشگاه کار بکند؟ شما. شما تشکلهای هستید که در دانشگاه باید کار بکنید. البته خطاب بنده در غیر از این جلسه به همه است؛ من به همه‌ی آن هسته‌های فکری و عملی جهادی، فکری، فرهنگی در سرتاسر کشور مرتباً میگویم: هر کدام کار کنید؛ مستقل و به‌قول میدان جنگ، آتش‌به‌اختیار. البته در جنگ، قرارگاه مرکزی وجود دارد که دستور میدهد، اما اگر چنانچه رابطه‌ی قرارگاه قطع شد یا قرارگاه عیبی پیدا کرد، اینجا فرمانده دستور آتش‌به‌اختیار میدهد. خب شما افسرهای جنگ نرمید - قرار شد شما افسران جوان جنگ نرم باشید - آنجایی که احساس میکنید دستگاه مرکزی اختلالی دارد و نمیتواند درست مدیریت کند، آنجا آتش‌به‌اختیارید؛ یعنی باید خودتان تصمیم بگیرید، فکر کنید، پیدا کنید، حرکت کنید، اقدام کنید.

گاهی اوقات انسان احساس میکند دستگاه‌های مرکزی فکر و فرهنگ و سیاست و مانند اینها دچار اختلالند، دچار تعطیلند؛ واقعاً آدم گاهی اوقات احساس میکند. حالا مثلاً فرض بفرمایید این همه ما مسئله‌ی فرهنگی در کشور داریم، مسائل مهم که شاید من بتوانم ده مسئله‌ی اصلی فرهنگی را بشمارم که اینها دچار مشکل است؛ فرض کنید مسئله‌ی سینما، یک مسئله‌ی مهم است، [یعنی] مسئله‌ی فرهنگی مهمی است که سینمای کشور چه جوری اداره میشود، از کجا پشتیبانی میشود - حالا پشتیبانی خارجی هم پیدا میکنند برای فیلم‌ها - اداره‌ی هنر کشور و سینما که چیز کوچکی نیست؛ مثلاً فرض کنید ده مسئله‌ی این جوری میشود پیدا کرد، [اما] ناگهان می‌بینید مثلاً فرض کنید اینکه فلان آهنگ قبل از افطار پخش بشود یا نشود، میشود مسئله‌ی اصلی؛ نامه‌نگاری میکنند! پیدا است که این دستگاه اختلال پیدا کرده که مسئله‌ی اصلی را از مسئله‌ی فرعی تشخیص نمیدهد و یک مسئله‌ی اصلاً بی‌اعتبار بی‌اهمیت فرعی را به‌عنوان یک مسئله‌ی اصلی، درشت میکنند. وقتی این جوری دستگاه‌های مرکزی اختلال دارند، آن وقت اینجا جای همان آتش‌به‌اختیاری است که عرض کردم.

اهتمام به مخاطب واقعی، فضای مجازی چیز خوبی است، فرصتی است اما کافی نیست. بعضی‌ها چسبیده‌اند به فضای مجازی - توئیتر و مانند اینها - برای اینکه پیامهایشان را برسانند، این فایده ندارد؛ مخاطب واقعی لازم است، میزگرد لازم است، سخنرانی لازم است، نشریه لازم است، بحثهای دوفره و سه‌فره لازم است، جلسات تحلیل لازم است؛ این جور با مخاطبینتان بنشینید؛ و مانند این کارها.

حوزه هنری با ۲۰ اثر در بازار فیلم کن

شامل «خارج»، «دایو»، «دوئل»، «ماه در خانه»، «خاطره»، «مادر»، «به همین سادگی»، «گزارشگر»، «آلبالو»، «سیخفیل» و «مزاحم» در این بازار شرکت کرده است. تاکنون نمایندگان این سازمان با توزیع کنندگان و خریداران بین‌المللی از کشورهای آلمان، چین، فرانسه، آمریکا و... مذاکراتی انجام داده و ملاقات‌هایی با دبیران جشنواره‌های بین‌المللی از جمله پوسان، توکیو، ونیز، دبی، سن سباستین، پالم اسپرینگ و... داشته‌اند. بازار فیلم کن که هر سال همزمان با جشنواره بین‌المللی فیلم کن برگزار می‌شود، ۲۷ اردیبهشت‌ماه با حضور توزیع کنندگان، خریداران، نمایندگان کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی و نمایندگان جشنواره‌های معتبر بین‌المللی آغاز به کار کرد و تا ۵ خردادماه ادامه داشت.

سازمان سینمایی حوزه هنری با ۵ فیلم بلند سینمایی، ۴ فیلم مستند و مجموعه‌ای از فیلم‌های کوتاه در بازار فیلم جشنواره کن حضور دارد. این سازمان که یکی از مهم‌ترین مراکز تولیدکننده و توزیع‌کننده فیلم‌های بلند سینمایی، مستند، کوتاه و انیمیشن در ایران محسوب می‌شود در غرفه‌ای مستقل (D10 Riviera) در بازار بین‌المللی هفتادمین جشنواره فیلم کن حضور دارد. سازمان سینمایی حوزه هنری با فیلم‌های بلند سینمایی «زیر سقف دودی»، «بیست و یک روز بعد»، «ایتالیا ایتالیا»، «کمدی انسانی» و «فصل نرگس»، فیلم‌های مستند «خواهران غریب»، «تهران هنر مفهومی»، «جام جهان بین» و «غزال ایرانی» و مجموعه‌ای از فیلم‌های کوتاه باشگاه فیلم سوره

فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله (ص)» در شبکه نمایش خانگی

فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله (ص)» ساخته تحسین برانگیز مجید مجیدی به زودی در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود.

فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله (ص)» ساخته مجید مجیدی که به مقاطع کودکی و نوجوانی حضرت رسول اکرم (ص) می‌پردازد به شبکه نمایش خانگی می‌آید. این فیلم بعد از ایام شب‌های قدر و احتمال نزدیک به عید فطر در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود.

فیلم «محمد رسول‌الله (ص)» در کشورهای مختلف از جمله ترکیه، آذربایجان، عراق، روسیه و... به نمایش درآمد و با اقبال مواجه شد توسط موسسه نورتابان تولید شده و برای این فیلم که ۱۷۸ دقیقه آماده شده پشت صحنه نیز تدارک دیده شده است.

فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله (ص)» داستان کودکی پیامبر اسلام است اما قصه از روزهای آخر شعب ابوطالب آغاز می‌شود و به قبل از تولد تا مقطع ۱۲ سالگی پیامبر اکرم (ص) توجه دارد.

در این فیلم علیرضا شجاع نوری در نقش عبدالمطلب، مهدی پاکدل در نقش ابوطالب، ساره بیات در نقش حلیمه سعدیه، مینا ساداتی در نقش آمنه بنت وهب، محسن تنابنده در نقش ساموئل یهودی، داریوش فرهنگ در نقش ابوسفیان، رعنا آزادی‌پور در نقش ام‌جمیل، حمیدرضا تاج‌دولت در نقش حمزه، صادق هاتفی در نقش بحیرا، محمد عسگری در نقش ابولهب، هدایت هاشمی در نقش حناطه، نگار عابدی در نقش همسر حناطه، پانته‌آ مهدی‌نیا در نقش فاطمه بنت اسد، جعفر قاسمی در نقش حارث شوهر حلیمه به ایفای نقش پرداختند. فیلم سینمایی «محمد رسول‌الله (ص)» توسط شرکت تصویر گستر پاسارگاد توزیع می‌شود.

حمید آخوندی تهیه‌کننده سینما و تلویزیون درگذشت

حمید آخوندی تهیه‌کننده سینما و تلویزیون و جانباز دوران دفاع مقدس پس از تحمل یک دوره بیماری دار فانی را وداع گفت.

حمید آخوندی تهیه‌کننده آثار تلویزیونی و سینمایی صبح روز ۵ خرداد ماه درگذشت. این تهیه‌کننده جانباز دوران دفاع مقدس بود.

علیرضا جلالی با اشاره به فوت حمید آخوندی تهیه‌کننده برنامه‌های سینمایی و تلویزیونی گفت: حمید آخوندی صبح امروز ۵ خرداد ماه بر اثر سکته قلبی درگذشت البته او پیشتر سابقه چنین بیماری را داشت.

تهیه‌کنندگی آثاری چون روز سوم، پایان خدمت، ماهور و برنامه «صندلی داغ» در کارنامه وی دیده می‌شود.

«افسونگر»، «گشت ۲» و «ترمینال غرب» وارد شبکه نمایش خانگی سوره شدند

آدرس vacsoureh.com/Product/41 امکان پذیر می باشد.

در خلاصه داستان این فیلم آمده است: امید، دانشجوی جوانی که از طرفی درگیر بورسیه خواهرش است و از سوی دیگر، روی پروژه ای با موضوع تحقیقات هسته ای کار می کند. سه نسل از بازیگران سینمای ایران از جمله محسن افشانی، متین ستوده، یوسف مرادیان، سیما خضرآبادی، میرطاهر مظلومی، حبیب دهقان نسب، علی سلیمانی، حشمت آرمیده، مینا جعفرزاده، ثریا قاسمی، چنگیز جلیلود و هوشنگ توکی در این اثر به ایفای نقش پرداخته اند.

دیگر عوامل این فیلم عبارتند از محمد نیک دل (نویسنده)، حسن اسدی (مدیر تصویربرداری)، علی بهرامی فر (طراح گریم)، آرش برومند (مدیر صدارداری)، محمدحسین کرمی (طراح صحنه و لباس)، علی رضایی (مدیر تولید)، امیر جاوید نیک (برنامه ریز و دستیار اول کارگردان)، سیاوش کردجان (تدوینگر)، مهدی جمشیدیان (صداگذار)، حبیب خزایی فر (موسیقی)، مجید ریاضی رستگار (جلوه های ویژه رایانه ای)، آرش آقابیک (جلوه های ویژه میدانی)، روح الله موحدی (طراح پوستر و تیزر) و حامد بامروت نژاد (تهیه کننده).

وی ادامه داد: نسخه نمایش خانگی فیلم سینمایی «افسونگر»، «ترمینال غرب» و «گشت ۲» به همراه فیلم کوتاه بسیار جذاب پشت صحنه از روند ساخت فیلم و همینطور عکسهای صحنه و پشت صحنه می باشد.

را از مسیر قانونی خارج کند. وی که تمام موفقیتش را مدیون همسرش دیبا می باشد، با ورود رویا (شقایق فراهانی) که به عقد موقت وی درآمده، با افشای راز زندگی مخفی اش، در موقعیت مشابه پرونده قرار می گیرد و تمام اعتبار زندگی اش را در مرز فروپاشی می بیند. عوامل فیلم افسونگر عبارتند از: نویسنده و کارگردان: حسین تبریزی، تهیه کننده: سیدمسعود اطیابی، سرمایه گذاران: حسین تبریزی، مصطفی علمی فرد و سیدمسعود اطیابی، مدیران فیلمبرداری: افشین عزیزاده و هوشنگ غفوری، مدیر صدارداری: وحید سلطانی، تدوین: روزبه کلیاسی، طراح چهره پردازی: شهرام خلج، مدیر صداگذاری: سیدمحمود موسوی نژاد، آهنگساز: مسعود سخاوت دوست، بازیگران: پژمان بازغی، لیل اوتادی، شقایق فراهانی، تیرداد کیایی، نیلوفر شهیدی، نگار فروزنده، سیاوش طهمورث، نعیمه نظام دوست، سعید داخ، امیر نوری، داود شیرعلی و امین چنارانی.

خندق آبادی درباره توزیع نسخه نمایش خانگی فیلم سینمایی «ترمینال غرب» در سطح کشور گفت: «ترمینال غرب» فیلمی داستانی به کارگردانی قربانعلی طاهر فر است که با موضوع اتفاقات هسته ای سال های اخیر و حواشی اجتماعی آن ساخته شده و تازه ترین اثر در ژانر سینمای سیاسی می باشد که از ۱۹ اردیبهشت ماه توزیع آن در سراسر کشور آغاز شده است.

همزمان با توزیع فیزیکی، خرید اینترنتی فیلم سینمایی «ترمینال غرب» از طریق وب سایت موسسه هنرهای تصویر سوره به آدرس vacsoureh.com/Product/42 امکان پذیر می باشد.

فیلم سینمایی «گشت ۲» پر فروش ترین فیلم تاریخ سینمای ایران توسط موسسه هنرهای تصویری سوره میهمان خانه ها شد. سعید خندق آبادی مدیر عامل موسسه هنرهای تصویری سوره درباره توزیع نسخه نمایش خانگی فیلم سینمایی «گشت ۲» در سطح کشور گفت: «گشت ۲» یک فیلم کمدمی، اجتماعی بسیار موفق بوده و این فیلم توانسته عنوان پر فروش ترین فیلم تاریخ سینمای ایران را داشته باشد. توزیع این فیلم در شهرستانها و تهران آغاز شده.

گشت ۲ به کارگردانی سعید سهیلی و با بازی: حمید فرخ نژاد، پولاد کیمیایی، ساعد سهیلی، بهاره افشاری، ترلان پروانه، سارا سهیلی، ساناز طاری، امید روحانی، اسدالله یکتا، صفر کشکولی، فاطمه شکری، محمد الهی حصار، داوود مقدادی، رضا شمس الدین، فاطمه مرتضایی، منصور نوبخت، ابوالفضل تهرانی، ملیحه جلیلی، محمدعلی نقلی لو، هادی افضلی، محمد کریم ولدخانی، شهرام احمدنیا، مهدی ماهانی است.

وی ادامه داد: همچنین توزیع فیلم سینمایی «افسونگر» از روز ۲ خرداد ماه در (تهران و شهرستانها) آغاز شده است.

همزمان با توزیع فیزیکی، خرید اینترنتی فیلم سینمایی «افسونگر» از طریق وب سایت موسسه هنرهای تصویری سوره به آدرس vacsoureh.com/Product/42 امکان پذیر می باشد.

این فیلم درباره شایان وکیل مدافعی است که در اوج موفقیت قرار دارد، دلباخته زنی می گردد و در جریان پرونده ای سعی دارد پرونده

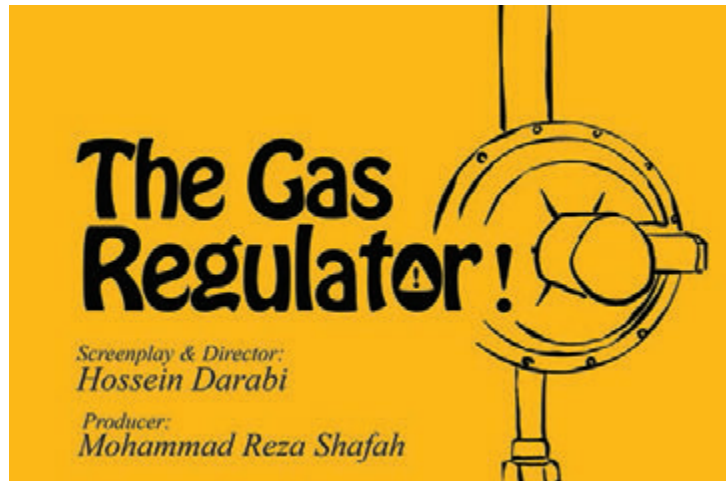
درخشش «علمک» در جشنواره های آلمان و ایتالیا

فیلم کوتاه «علمک» محصول سازمان سینمایی حوزه هنری به بخش مسابقه جشنواره بین‌المللی فیلم «اسکپتو» ایتالیا و بخش مسابقه جشنواره فیلم‌های کوتاه «زیر ۲۰ دقیقه» (۲۰ Min Max) آلمان راه یافت.

به گزارش سوره سینما به نقل از روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری، فیلم کوتاه «علمک» به کارگردانی حسین دارابی محصول باشگاه فیلم سوره وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری در بخش مسابقه جشنواره بین‌المللی فیلم «اسکپتو» در کشور ایتالیا به نمایش درآمد.

جشنواره بین‌المللی فیلم «اسکپتو» که بخشی از یک رویداد فرهنگی شامل عکاسی، سینما و هنرهای تصویری است در شهر کالگریا ایتالیا برگزار می‌شود. این جشنواره بر تشویق فیلمسازان مستقل سراسر دنیا برای فضای باز گفتگو و تبادل فرهنگی متمرکز است.

جشنواره بین‌المللی فیلم «اسکپتو» از ۲۰ الی ۲۳ اردیبهشت ماه در شهر کالگریا ایتالیا برگزار شد.

همچنین این فیلم در بخش مسابقه جشنواره فیلم‌های کوتاه «زیر ۲۰ دقیقه» (۲۰ Min Max) آلمان به نمایش درآمد.

فیلم کوتاه «علمک» به کارگردانی حسین دارابی محصول باشگاه فیلم سوره وابسته به سازمان سینمایی حوزه هنری در بخش مسابقه یازدهمین جشنواره فیلم‌های کوتاه «زیر ۲۰ دقیقه» روز ۹ خردادماه در شهر اینگولشتات در کشور آلمان به نمایش درآمد. مدت زمان تمام فیلم‌های شرکت کننده در این جشنواره باید کمتر از بیست دقیقه باشد. «علمک» محصول باشگاه فیلم سوره حوزه هنری، پیش از توانسته بود در جشنواره‌های متعدد داخلی و خارجی بدرخشد. این فیلم جایزه بهترین فیلم از نگاه مخاطبان را در هفدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه کورتی داسوگنی ایتالیا و همچنین جایزه ویژه هیأت داوران جشنواره «مذاهب امروز» ایتالیا را کسب کرده است. عوامل فیلم کوتاه «علمک» عبارتند از: نویسنده و کارگردان: حسین دارابی، بازیگران: سیروس سپهری، میلاد رضایی، امیر شاه علی، علی خوش گفتار، ابوالفضل وزیری، محمد مودنی، رضا مهتری، محسن دبیریان، سامان غنائمی، مهدی سفاری، سیدسعید مصطفوی، علی ظروفچی، تدوین: سیاوش کردجان، علی گورانی، صداگذار: مهدی جمشیدیان، صدابردار: مسیح سراج، طراح صحنه: یوسف پورخدایار، عکاس: میلاد ملک احمدی، تهیه کننده: محمدرضا شفا، محصول: باشگاه فیلم سوره حوزه هنری.

جایزه به فیلمنامه های اقتباسی حوزه هنری در جشنواره کودکان و نوجوانان

سازمان سینمایی حوزه هنری با همکاری جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان ۳ فیلمنامه برتر بخش اقتباسی که براساس کتاب‌های حوزه هنری به نگارش درآمد، تقدیر خواهد کرد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، حوزه هنری انقلاب اسلامی در سی‌امین جشنواره بین‌المللی کودکان و نوجوانان از سه فیلمنامه برتر بخش اقتباسی در دو گروه «حرفه‌ای» و «اندیشه‌های نو» که در هفتمین جشنواره مسابقه فیلمنامه‌نویسی کودکان و نوجوانان شرکت کرده و از کتابهای حوزه هنری اقتباس شده باشند، تقدیر خواهد کرد.

تمام فیلمنامه‌ها توسط داوران حوزه هنری مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت و بر این اساس در آیین اختتامیه جشنواره، به نویسندگانی که از سه کتاب «بچه‌های کارون» نوشته احمد دهقان، «زمانی برای بزرگ شدن» نوشته محسن مومنی و «قصه‌های سیلان» نوشته محمدرضا پیرامی فیلمنامه اقتباسی بنویسند، سه جایزه اول تا سوم به ترتیب با مبالغ ۸۰، ۵۰ و ۳۰ میلیون ریال اهدا خواهد شد.

همچنین به تمام کسانی که از کتاب‌های انتشارات سوره مهر، جهت اقتباس برای نگارش فیلمنامه استفاده و در این جشنواره شرکت کرده‌اند، مبلغ ۲ میلیون ریال بن خرید کتاب اهدا خواهد شد.

شایان ذکر است نویسندگان باید آثار خود را در ۳ نسخه مکتوب تا ساعت ۱۶ دهم خرداد، به دفتر بخش مسابقه فیلمنامه نویسی به آدرس خیابان جمهوری، خیابان حافظ جنوبی، کوچه کامران صالح، پلاک ۱۴، طبقه دوم ارسال کنند.

سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان از ۹ تا ۱۵ تیر در اصفهان برگزار خواهد شد.

«بیست و یک روز بعد» به جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان راه یافت

اسامی فیلم‌های بخش «مسابقه سینمای ایران» پذیرفته شده در سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اعلام شد. ستاد اطلاع‌رسانی سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اعلام کرد، هیأت انتخاب، اسامی ۱۱ آثار پذیرفته شده در بخش «مسابقه سینمای ایران» جشنواره را به شرح زیر اعلام کرد. «اسکی باز»، «فسانه گل‌آباد»، «بیست و یک روز بعد»، «پایان رویاها»، «پل سفید»، «چهل کچل»، «دزد و پری ۲»، «شکلاتی»، «قهرمانان کوچک»، «کاتی و ستاره»، «نسترن‌های وحشی» علی‌ابوالحسنی زاده، غلامرضا رضایی، سیروس حسن‌پور، آریتا حاجیان و جواد حاتمی هیأت انتخاب آثار بخش «مسابقه سینمای ایران» را بر عهده داشتند. سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان از ۹ تا ۱۵ تیر در اصفهان برگزار می‌شود.

«رهایی از بهشت» تندیس «روز انیمیشن کن» را از آن خود کرد

در مراسم اختتامیه «روز انیمیشن کن» فیلم «رهایی از بهشت» تندیس انیمیشن مضمونی را دریافت کرد. به گزارش سایت انیمیشن دی این کن، در حالی که روز انیمیشن در جشنواره فیلم کن برگزار شد و شماری از انیمیشن‌های منتخب سال در آنجا به نمایش درآمدند، فیلم منتخب «رهایی از بهشت» که انیمیشنی ایرانی است نیز در شمار فیلم‌هایی بود که جایزه خود را دریافت کرد. فیلم سینمایی «رهایی از بهشت» تندیس انیمیشن مضمونی «روز انیمیشن کن» را در این مراسم دریافت کرد. این انیمیشن یکی از سه فیلمی بود که برای جوایز مضمونی ۲۰۱۷ انتخاب شدند که شامل «ژوند» به تهیه‌کنندگی شینچیرو کیمورا، «رهایی از بهشت» به تهیه‌کنندگی علی نوری اسکویی و «اقبال» به تهیه‌کنندگی میشل فوزلیه و بابک پیامی بود. این جوایز برای ارزش‌های مثبت و پیامی که فیلم‌ها دربردارند و موجب رشد انسان‌دوستی می‌شوند به آنها اهدا شد. فیلم سینمایی «رهایی از بهشت» توسط موسسه بهمن سبز حوزه هنری در سینماها اکران خواهد شد.

«فصل هرس» برنده بهترین کارگردانی جشنواره صنعتی

در مراسم اختتامیه چهارمین جشنواره فیلم و عکس فناوری و صنعتی (فردا) که در محل سالن همایش‌های شرکت پتروشیمی در عسلویه برگزار شد تندیس و لوح افتخار بهترین کارگردانی به لقمان خالدی برای «فصل هرس» از محصولات مرکز مستند سوره اهدا شد. جوایز بخش آثار تصویری این جشنواره نیز به شرح ذیل است: تندیس و لوح افتخار پویانمایی به علیرضا نیکوکار برای انیمیشن «زادگاه زندگی». تندیس بهترین آیتم تبلیغاتی به امیرعباس خسروی نژاد برای نماهنگ «جام مسین». تندیس و لوح افتخار بهترین مستند برای «فراش»، لوح افتخار و جایزه ویژه به علی نیکوکار برای مستند «باروری ابرها»، لوح افتخار بهترین خلاقیت هنری در بخش مستند به محمد حیدری برای فیلم «آب، آتش، خاک». تندیس و لوح افتخار بهترین خلاقیت هنری به پویان شعله‌ور برای فیلم «پرواز تا پردیس». لوح افتخار بهترین کارگردانی این بخش نیز به کاوه مظاهری رسید. تندیس و لوح افتخار بهترین کارگردانی به لقمان خالدی برای «فصل هرس» اهدا شد. همچنین رهبر قنبری لوح افتخار را برای مستند «تب مسین» دریافت کرد. تندیس و لوح افتخار بهترین فیلم به مجتبی میرطهماسب برای مستند «طبرستانی‌ها» اهدا شد.

یک روز در پشت صحنه جدیدترین فیلم محمدعلی باشه آهنگر

روایت سخت و پیچیده سرو زیر آب

در آخرین روز فیلمبرداری فیلم «سرو زیر آب» از محصولات مشترک سازمان سینمایی حوزه هنری، سری به لوکیشن این فیلم زدیم و از چگونگی روند این کار گزارشی تهیه کردیم و با تنی چند از عوامل فیلم گفت و گو کردیم.

راحله خدامی

داشت و کار در شرایط جوی و اقلیمی مختلف صورت گرفت.

وی ادامه داد: پلان های هوایی، آبی و زمینی را در شرایط جوی کویری، بیابان و همچنین سرمای سخت زمستان تهران؛ ورامین و لرستان تجربه کردیم و نکته مهم اینکه چون در تمام صحنه های فیلم باید به حفظ راکورد دقت می کردیم این سختی کار را برای ما دو برابر می کرد.

او عینکش را از چشم در می آورد و با دستمالی لنزش را تمیز می کند و به صحبت هایش ادامه می دهد: تقریباً ده هزار متر برای این فیلم دکور ساخته شده؛ شاید باور کردنی نباشد اما از سخت ترین نورپردازی سینمای دفاع مقدس را ما در این فیلم تجربه کردیم. تمام نورهایی که برای فیلم محمد (ص) آماده شده بود و استفاده نشد در این فیلم استفاده شد؛ اینجا می خواهم به سختی و حجم بالای کار اشاره کنم که با پروداکشن بالا و نورپردازی سخت مواجه بودیم.

حسینی با تاکید می گوید: یکی از پیچیده ترین تکنیک های فیلمبرداری و نورپردازی را ما در این فیلم تجربه کردیم؛ با این حال که پروداکشن فیلم وسیع بود و حجم کار زیاد بود اما ما یکی از ارزان قیمت ترین فیلم های دفاع مقدس را توانستیم بسازیم.

وی ادامه می دهد: در این فیلم

می رود و بیرون آورده می شود با بدلکار مربوطه هم چند بار تمرین می کنند، صحنه برای فیلمبرداری آماده می شود. باشه آهنگر از پشت مونیتور بلند می شود و در کنار استخر می ایستد و با علامت دستش هم به دوربین و هم به بدلکار علامت می دهد.

بعد از موافقت زرین دست و باشه آهنگر گروه مدت کوتاهی استراحت می کنند.

به باشه آهنگر می گویم: این صحنه ها نشان می دهد که کار سختی انجام دادید. باشه آهنگر از زیر عینکش به ما نگاه می کند و می گوید: این بخش کار که سخت نیست سختی های زیادی برای این فیلم پشت سر گذاشتیم. حامد حسینی: تلاش کردیم فیلم حرفه ای بسازیم

تهیه کننده در گوشه ای از باغ نشست و با چند نفر از عوامل تدارکات مشغول صحبت است. با او در مورد فرایند تولید این فیلم به صحبت می نشینیم. حسینی کلاه سرش را جابه جا می کند، کمی فکر می کند و می گوید: برای ساخته شدن این فیلم سختی زیادی کشیدیم و همچنان هم با زحمت کار را جلو می بریم.

وی ادامه می دهد: فیلمبرداری این فیلم در چهار استان و هشت شهر انجام شد؛ این فیلم نزدیک به ۵۷ لوکیشن

بودیم.

باشه آهنگر یک نگاه به ما و یک نگاه به عواملش می کند که در استخر مشغول نصب دوربین فیلم هستند. بعد از ما جدا می شود و به سمت علیرضا زرین دست می رود.

این چند سکانس فیلم دوربین درون تانک زیردریایی نصب می شود و با هدایت گروه فیلمبرداری این تانک داخل آب می شود و فیلمبرداری این صحنه ها انجام می شود. انگار از صبح گروه مشغول نصب دوربین درون تانک بودند. چند غواص هم در کنار استخر نشسته اند و هر از چندگاهی به داخل آب می پرند و خودشان را برای بازی مقابل دوربین آماده می کنند.

مقابل استخر می ایستیم و به دکور ساخته شده درون آن نگاه می کنیم. از آنجاییکه در آخرین پلانهای فیلمبرداری فیلم حاضر هستیم قطعا متوجه عمق، داستان و ماجرای فیلم نمی شویم. اما در این لوکیشن طراحی به گونه ای است که رخدادهای زمان جنگ و ایثار و رشادت های شهدا نشان داده شود.

درون استخر پراز آب به صورت ردیفی قبرهایی کنار هم قرار دارد؛ درخت سرو هم از ساقه هایش داخل استخر آب کاشته اند. همچنین خانه مخروبه ای هم وسط استخر لابه لای آب وجود دارد؛ از باشه آهنگر در مورد حضور غواصان می پرسیم که می گوید قرار است نقش بدل بابک حمیدیان را در این صحنه ایفا کنند.

دوربین آماده داخل تانک زیر دریایی می شود به واسطه کربن درون آب فرستاده می شود، باشه آهنگر و زرین دست پشت مونیتور به صحنه نگاه می کنند. چند بار دوربین به داخل آب

با اینکه روزهای ابتدایی خرداد ماه را سپری می کنیم اما هوا گرمای عجیب خود را آغاز کرده و این کمی امکان فعالیت را برای شهروندان سخت تر می کند. برای تهیه گزارش عازم جنوب شهر تهران می شویم چرا که آخرین لوکیشن فیلم «سرو زیر آب» به کارگردانی محمدعلی باشه آهنگر نزدیک به حرم مطهر حضرت عبدالعظیم الحسنی (ع) واقع شده است. این فیلم از جمله فیلم هایی است که با مشارکت سازمان سینمایی حوزه هنری و مراکزی چون بنیاد سینمایی فارابی و موسسه تصویر شهر تولید می شود.

کوچه های خیابان فداییان واقع در منطقه شهر ری را پشت سر می گذاریم تا به کانون فرهنگی هنری سمیه می رسیم. از راهرو حیاط داخل کانون می شویم؛ از دور صدای همه هم دختر بچه های دانش آموز به گوش می رسد، مرکز به مناسبت فصل پایان تحصیل آنها برایشان جشنی گرفته است و آنها مشغول شیطنت و بازیگوشی در این مراسم هستند.

وارد کانون که می شویم در اطرافمان باغ بزرگی قرار دارد، از مسئول حراست سراغ گروه فیلمبرداری را می گیریم که می گوید در انتهای باغ کنار استخر مشغول فیلمبرداری هستند.

از راهروهای حیاط عبور می کنیم و به گروه ملحق می شویم. محمدعلی باشه آهنگر اولین کسی است که به استقبال ما می آید. بعد از سلام و احوالپرسی به استخر آب اشاره می کند که امروز فیلمبرداری فیلمشان در آنجا باید انجام شود او می گوید: ساخت «سرو زیر آب» از همه فیلم های دیگر سخت تر بود، به شدت با کار پیچیده و مشکلی روبرو

بسیست و پنج بازیگر اصلی و صدو چهل نفر عوامل صحنه با ما همکاری داشتند، فیلمبرداری این فیلم طی هفتاد و سه جلسه انجام شد و به طور کل آماده سازی مراحل فیلمبرداری و نورپردازی و جابجایی لوکیشن ها صد و ده روز زمان از ما گرفته شد. در این هنگام یکی از عوامل صحنه به ما چای و شیرینی تعارف می کند. حسینی با اشاره به اینکه تمام تلاشمان را کردیم تا کار حرفه ای به مخاطب ارائه دهیم به صحبت هایش ادامه می دهد: تمام عوامل این فیلم سعیشان این بود که ادای دینی به شهدای جبهه و جنگ داشته باشند. البته ذکر این نکته ضروری است که ما در این فیلم هیچ صحنه جنگی نداریم اما احساس جنگ در فیلم متبادر است. فیلم به موضوع خانواده می پردازد و قصه بر اساس درام شکل می گیرد و مهمترین ویژگی فیلم درام پیچیده و جستجوگرانه آن است. اشه آهنگر: قبول نیست؛ دوباره گروه به سمت دیگر استخر منتقل می شوند. کرین با آن وزن سنگین و حجم گسترده توسط چند نفر از عوامل به کنار دیوار استخر کشیده می شود و گروه تصویر دوربین را دو باره روی آن نصب می کنند. زرین دست در کنار گروه فیلمبرداری خود ایستاده و به کار آنها

نظارت می کند. ساعت ۳ بعد از ظهر را نشان می دهد و نور خورشید گرمای بیشتری در این زمان تولید می کند و با شدت روی سر و صورت تمام عوامل صحنه می تابد. به طوریکه هر کس برای لحظه ای هم که شده سعی می کند به زیر سایه پناه ببرد و نفسی تازه کند. باشه آهنگر هم در کنار آنها ایستاده و هر از گاهی به داخل استخر نگاه می کند و با غواص و بدلکاری که قرار است جای بابک حمیدیان بازی کند گفت و گو می کند. دوربین با نظارت زرین دست به داخل آب فرستاده می شود و بعد او و باشه آهنگر پشت مونیتر می نشینند. در این پلان غواص باید با حرکت دوربین از روی قبرهای درون استخر عبور کند. اما به دلیل عمق آب حرکت زود هنگام غواص این صحنه چند بار تکرار می شود. بعد از چند بار کات غواص سرش را از آب بیرون می آورد که خوب بود؟ باشه آهنگر که در چهره اش ناراحتی کاملاً مشخص است اما با انعطاف خاصی به غواص می گوید نه خوب نبود. اشه آهنگر از غواص می خواهد به کنار مونیتر بیاید و از نزدیک با چگونگی بازی که باید ارائه دهد آشنا شود. گروه مشغول چگونگی نحوه فیلمبرداری فیلم

هستند؛ من با حمید باشه آهنگر تدوین گر این فیلم مشغول صحبت می شوم. او که شباهت چهره زیادی به پدرش دارد می گوید: از یک مقطعی من تدوین فیلم را همزمان با فیلمبرداری آغاز کردم اما پیچیدگی کار به گونه ای بود که سر صحنه هم به پدر باید کمک می کردم. وی می گوید: فیلم در فضای معاصر روایت می شود و ما در تدوین در عین اینکه به جزئیات زیاد دقت می کنیم اما تلاشمان را هم می کنیم که حالت مستندگونه فیلم حفظ شود. باشه آهنگر همچنین می گوید: فیلم «سرو زیر آب» هم مراحل فیلمبرداری آن سخت بود و هم مراحل تدوین آن بسیار پیچیده است. اما سعی می کنم با دقت نظر زیادی کار را مونتاژ کنم تا تدوین دیده نشود و کارم را به رخ نکشم. در کنار علیرضا زرین دست و باشه آهنگر محمدرضا اصلاح ناظر کیفی کار ایستاده او می گوید: خوشبختانه فیلم «سرو زیر آب» کار خوبی شده که می توان به آن اتکا کرد ارزش و شان شهدا در این فیلم حفظ شده هر چند این فیلم مشکلات مالی زیادی داشته و کمبود نقدینگی لطمه زیادی به آن وارد کرد؛ زمان فیلمبرداری طولانی شد؛ روی روحیه عوامل خصوصاً عوامل جلوی دوربین تاثیر زیادی داشت اما خیلی تلاش کردیم که این مشکل به صورت حاد در نیاید و روی بازی بازیگران و کار عوامل تاثیر نگذارد. گروه همچنان مشغول میزان کردن فاصله دوربین از استخر هستند. گروه فیلمبرداری مدام میزان فاصله کرین و همچنین سنگینی آن را کنترل می کنند؛ علیرضا زرین دست کنار درختی ایستاده که با او مشغول صحبت می شویم. او می گوید: اصولاً هر فیلمی که کار می کنم یکسری خصوصیات با خود به همراه دارد که آن را باید پیدا کنم و از آن خصوصیات در جهت پیشبرد اهداف فیلم استفاده کنم. وی ادامه داد: فیلم «سرو زیر آب» فیلم نامه بسیار سختی داشت که آقای آهنگر و فرزندشان حامد برای نگارش آن بسیار زحمت کشیدند؛ این فیلم جزئیات ارزشمندی راجع به شهدا دارد که فوق العاده است. زرین دست که انگار از گرمای هوا کلافه شده به کنار دیوار مجاور استخر می رود و زیر سایه درخت می ایستد و ما هم با او همراه می شویم، او به صحبت هایش ادامه می دهد: این فیلم سخت ترین کاری بود که در زندگی حرفه ای

خود انجام دادم. چه از جهت مکان های فیلمبرداری و چه به لحاظ نوع و تنوع استفاده از نورپردازی. من فکر می کنم این فیلم جزو کارهای دیدنی امسال سینمای ایران خواهد بود و کنجکاوی زیادی را بر می انگیزد و تا حدودی به کنجکاوی ها پاسخ می دهد. این فیلمبردار گفت: سعی کردیم فیلم قابل قبول و قابل اعتنا ارائه دهیم. برای من، گروه و همینطور، طراحی صحنه این مهم بود که تمام سعی مان را کنیم تا به عزت فیلم نامه ارزش بدهیم. انگار دوربین مطابق خواست علیرضا زرین دست داخل تانک زیر دریایی قرار گرفته، دستیارانش او را صدا می زنند و او به سمت آنها می رود. امروز هیچ کدام از بازیگران فیلم حضور نداشتند و غواصان به جای بدل آنها امروز در این فیلم بازی داشتند. با گروه خداحافظی می کنیم در حالی که تنها به یک چیز فکرمان مشغول است و آن اینکه ساخت فیلم های با پروداکشن وسیع سختی های زیادی دارد. تعدادی از عوامل و دست اندر کار این فیلم عبارتند از: نویسنده: محمدعلی باشه آهنگر، حامد باشه آهنگر، کارگردان: محمدعلی باشه آهنگر، تهیه کننده: سید حامد حسینی، مجری طرح: حسن نجاریان، دستیار اول کارگردان و برنامه ریز: حسین فلاح، دستیار دوم کارگردان: حسین باشه آهنگر، گروه کارگردانی: مسعود جیرانی - سید سجاد حسینی، مدیر فیلمبرداری: علیرضا زرین دست، تدوین: حمید باشه آهنگر، طراح صحنه و لباس: عباس بلوندی، طراح گریم: محسن بابایی، صدابردار: عباس رستگار پور - امید عاشوری - بابک مرادی، مدیر تولید: طاهر امانی، منشی صحنه: یاسمین کفایتی، روابط عمومی: مریم نراقی، عکاس: علی نیکرفتار. بازیگرانی همچون بابک حمیدیان، مسعود رایگان، حسین باشه آهنگر، مینا ساداتی، ستاره اسکندری، همایون ارشادی، رضا بهبودی، هومن برق نورد، شهرام حقیقت دوست، مهتاب نصیرپور، فرخ نعمتی، حسین فلاح، حسن نجاریان دریانی، سیاوش چراغی پور، هادی قمیشی، غلامحسین لطفی، دنیا مدنی، نادیا پروانی، الناز شاهوردی، محمد وفاداران تبریزی، علی نجاریان دریانی، عبدالحمید گودرزی و محمد علی باشه آهنگر در این فیلم به ایفای نقش پرداختند. (۵)

برگزیدگان جشنواره فیلم کوتاه و فیلمنامه نویسی «سایه» معرفی شدند

آیین پایانی و معرفی برگزیدگان یازدهمین جشنواره فیلم کوتاه سایه و دومین جشنواره ملی فیلمنامه نویسی سایه برگزار شد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، آیین پایانی و معرفی برگزیدگان یازدهمین جشنواره فیلم کوتاه سایه و دومین جشنواره ملی فیلمنامه نویسی سایه در مراسمی با حضور دکتر جواد صادقی قائم مقام ریاست دانشگاه سوره، سید صادق موسوی مدیر عامل انجمن سینمای جوانان ایران، محمد آفریده نماینده هیئت داوران و مصطفی شیری دبیر یازدهمین جشنواره فیلم کوتاه سایه در سالن اجتماعات دانشگاه سوره برگزار شد.

مصطفی شیری دبیر یازدهمین جشنواره فیلم کوتاه سایه، اجرای آیین اختتامیه را نیز بر عهده داشت و از ابتدای مراسم که با تاخیر آغاز شده بود بنا را بر این گذاشت مراسم با ریتم و سرعت بالا برگزار شود.

بعد از آن دکتر صادقی قائم مقام دانشگاه سوره، موسوی مدیر عامل انجمن سینمای جوانان ایران و محمد آفریده نماینده هیئت داوران یازدهمین جشنواره فیلم سایه سخنانی کوتاه ایراد کردند.

اعضای هیئت داوران یازدهمین جشنواره فیلم کوتاه سایه متشکل از هومن بهمنش، کامبوزیا پرتوی، هاید صفی یاری، طناز طباطبایی و محمد آفریده بودند. اسامی برگزیدگان که شایسته لوح سپاس و تندیس هیئت داوران و جایزه نقدی شدند به شرح زیر اعلام گردید:

بهترین کارگردانی فیلم داستانی / فارغ التحصیلان

حواس / نهال دشتی لوح تقدیر بهترین کارگردانی داستانی فارغ التحصیلان
تندیس و دیپلم بهترین کارگردانی داستانی فارغ التحصیلان - اول پاییز / عادل تبریزی

بهترین فیلم داستانی / فارغ التحصیلان

تندیس و دیپلم بهترین فیلم داستانی فارغ التحصیلان - تناوب / علی خوشدونی
فراوانی

بهترین فیلم انیمیشن

لوح تقدیر بهترین فیلم انیمیشن - در تیرس / مرضیه خیرخواه
تندیس و دیپلم بهترین فیلم انیمیشن - لحظات کاغذی / سحر طرزی
بهترین تحقیق و پژوهش فیلم مستند
تندیس و دیپلم بهترین تحقیق و پژوهش فیلم مستند - چراغی که روشن شد / بابک بهداد

بهترین فیلم مستند

تندیس و دیپلم افتخار بهترین فیلم مستند - پدر، مادر، علی، رضا و من / هانیه یوسفیان

بهترین صدای فیلم

تندیس و دیپلم افتخار بهترین صدای فیلم - نسبت خونی / رشید دانشمند - زهره علی اکبری

بهترین تدوین فیلم

لوح تقدیر بهترین تدوین فیلم - دریچه / آبتین شمیلی
لوح تقدیر بهترین تدوین فیلم - سهم من از زیبایی / شیرین برق نورد، نیما عباسپور

تندیس و دیپلم افتخار بهترین تدوین فیلم - روی بام / روح الله انصاری

بهترین فیلمبرداری

لوح تقدیر بهترین فیلمبرداری - نسبت خونی / امیر موسوی
تندیس و دیپلم افتخار بهترین فیلمبرداری - سینما، نمایشگاه مجهول و داستان ما / آیین ایرانی

بهترین بازیگر زن

لوح تقدیر بهترین بازیگر زن - هستی فرهی برای فیلم روی بام

بهترین بازیگر مرد

لوح تقدیر بهترین بازیگر مرد - نسبت خونی / فرید سجادی حسینی

تندیس و دیپلم افتخار بهترین بازیگر مرد - وال ها / مجید نوروزی
بهترین فیلمنامه

لوح تقدیر بهترین فیلمنامه - هنوز نه / آیین وزیر دفتری، شادی کرم رودی
تندیس و دیپلم افتخار بهترین فیلمنامه - نسبت خونی / حسین امیری دوماری، محمد داودی، پدram پورامیری

بهترین کارگردانی فیلم داستانی / دانشجویان

تندیس و دیپلم افتخار بهترین کارگردانی فیلم داستانی دانشجویان - روی بام / امیرحسین کتب زاده

بهترین فیلم داستانی / دانشجویان

لوح تقدیر بهترین فیلم داستانی دانشجویان - سینما، نمایشگاه مجهول و داستان ما / حمید یوسفی
تندیس و دیپلم افتخار بهترین فیلم داستانی دانشجویان - نسبت خونی / حسین امیری دوماری، پدram پورامیری

نوشین شاه وردی دبیر دومین جشنواره ملی فیلمنامه نویسی سایه ضمن معرفی هیئت داوران مسابقه فیلمنامه متشکل از فریدون فرهودی، محمدرضا گوهری و هادی مقدم دوست، برندگان این بخش را بدین شرح اعلام کرد:

برگزیدگان دومین جشنواره ملی فیلمنامه نویسی سایه:

تندیس و لوح تقدیر اول بهترین فیلمنامه اقتباسی به فرزاد احمدی برای فیلمنامه ویژه نامه شب

تندیس و لوح تقدیر دوم بهترین فیلمنامه اقتباسی به امیر روئینی برای فیلمنامه کسی به سرهنگ نامه نمینویسد

تندیس و لوح تقدیر سوم بهترین فیلمنامه اقتباسی به احسان شادمانی برای فیلمنامه خاکستر نشین

تندیس و لوح تقدیر اول بهترین فیلمنامه اصلی به محمد شهابی برای فیلمنامه حنوط

تندیس و لوح تقدیر دوم بهترین فیلمنامه اصلی به محمدرضا نعمتی برای فیلمنامه زامبی

تندیس و لوح تقدیر سوم بهترین فیلمنامه اصلی به سالم صلواتی برای فیلمنامه ملاقات حضوری

در مراسم شب خاطره دفاع مقدس روی داد

اجرای زنده سرود نماهنگ ارغوان در حضور رهبر معظم انقلاب

سرود نماهنگ ارغوان درباره شهدای مدافع حرم از محصولات باشگاه فیلم سوره حوزه هنری در مراسم شب خاطره دفاع مقدس در حضور رهبر معظم انقلاب به صورت زنده اجرا شد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، این نماهنگ «ارغوان» به مناسبت وفات حضرت زینب (س) و برای شهدای مدافع حرم منتشر شد. نماهنگ «ارغوان» با بازی امیرحسین فرزند شهید تقی ارغوانی، شهید مدافع حرم در نقش واقعی خود ساخته شده است. این نماهنگ به کارگردانی مهدیار عقابی، براساس شعری از سیدضیاء محسنی، محصول باشگاه فیلم سوره حوزه هنری و تهیه شده در خانه موسیقی بسیج است. در خصوص این نماهنگ شایسته است یادآور شویم که: سایت شبکه «من و تو» با اشاره به نماهنگ «ارغوان» در مورد مدافعان حرم سعی کرده با استفاده از گزارش العربیه به تخریب و جوسازی بر علیه آن دست بزنند. پایگاه صهیونیستی جروزالم پست نیز نسبت به این نماهنگ واکنش نشان داده است.

اسکای نیوز عربی

اسکای نیوز در خبری آورده است: ایران نمانگی پخش کرده است که کودکان را برای دفاع از همپیمان خود بشار اسد در سوریه و همچنین جنگیدن در عراق تشویق و دعوت می کند. این ویدیو که اسم شهدای مدافع حرم را به دوش می کشد از تلویزیون رسمی ایران طی روزهای گذشته پخش شده و کودکان و اطفال را برای شرکت در جنگ سوریه تشویق می کند. این ویدیوی تبلیغاتی از سوی واحد موسیقایی بسیج که در بازوهای رسانه‌ای سپاه ایران ساخته شده است. این نماهنگ اطفال و کودکان ایرانی را در حالی نشان می دهد که می خواهند جان شان را برای رهبر ایران فدا کنند و برای آزادی سوریه و عراق سلاح به دوش می کشند.

«من و تو» هم نگران بچه‌های ایران شد!

پس از اسکای نیوز که با ندیدن شعور هنری مخاطبان خود مضحکانه سعی کرده بود نشان دهد کودکان ایرانی به جنگ در سوریه میروند این سایت شبکه «من و تو» بود که در مطلبی عنوان کرده است: فیلمی تبلیغاتی که در آن کودکانی ایرانی از قصد خود برای رفتن به سوریه و عراق و «دفاع از حرم» می دهند مورد توجه رسانه‌های عربی قرار گرفته است. و در ادامه مطلب با مخدوش جلوه دادن محتوای این نماهنگ نوشته: این فیلم با عنوان «نماهنگ ارغوان» که تقدیم به «شهدای مدافع حرم» شده، در وبسایت «آپارات» منتشر شده. («شهدای مدافع حرم» اصطلاح رایجی است که حکومت ایران برای نیروهایی استفاده می کند که در دفاع از مراکز تشیع و در ضمن حکومت بشار اسد در سوریه کشته می شوند).

«العربیه: هدف فقط رهایی عراق و سوریه نیست»

اخیرا وبسایت «العربیه» هم گزارشی بر اساس نماهنگ «ارغوان» تنظیم کرده است. در این فیلم چند کودک با سنین حدود دبستان را می بینیم که وعده رفتن به عراق و سوریه و دفاع از مراکز شیعه همچون آرامگاه‌های امام اول و سوم شیعیان در نجف و کربلا را می دهند. در یکی از بیت‌های این نماهنگ کودکان می گویند: «هدف فقط رهایی عراق و سوریه نیست / مسیرم از حرم است، قدس را هدف دارم»

این رسانه‌ها عاقدانه سعی کرده‌اند آرزوی قلبی کودکان ایرانی که جانفشانی برای ایران در همه زمینه‌های علمی هنری ورزشی و دفاع از میهن هست را در پیام آنان نبینند و تنها با برداشتی توهم گونه به مخاطبان خود بگویند کودکان ایرانی راهی مبارزه با داعش در سوریه هستند. اما جرازلم پست در مطلب دیگری با عنوان: «ایران از پسران نوجوان می خواهد که سلاح در دست گرفته و در جنگ سوریه شرکت کنند...» سعی می کند با انتشار صحنه‌هایی از نماهنگ «ارغوان» که به مناسبت وفات حضرت زینب (سلام الله علیها) و برای شهدای مدافع حرم منتشر شده است، مدعی شد که ایران به دنبال نام نویسی از نوجوانان برای اعزاز به سوریه و عراق است. عوامل تولید نماهنگ «ارغوان» عبارتند از نویسنده و کارگردان: مهدیار عقابی، موسیقی: گروه نسیم قدر، شاعر و سرپرست گروه: سیدضیاء محسنی، آهنگساز: محسن ناحی، تنظیم موسیقی: امید روشن بین، تصویربردار: یحیی رضایی، مدیر تولید: علی شمس، تهیه کننده: امیر پوروزیری، مجری طرح: باشگاه فیلم سوره، تهیه شده در: خانه موسیقی بسیج. ■

فرشته راحه آزاد کرد

امام خمینی رضوان الله تعالی علیه

رهبر معظم انقلاب در مراسم شب خاطره دفاع مقدس عنوان کردند:

می‌توان بر همه موانع و چالش‌ها، مؤمنانه غلبه کرد

انقلابی در جامعه و ماندگاری انقلاب یکی از آثار آن دوران است و اگر آن حرکت جهادی و فداکارانه نبود، قطعاً روحیه انقلابی در معرض تهدید قرار می‌گرفت.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در بیان یکی دیگر از آثار دفاع مقدس، آن دوران را صحنه‌ی «توکل عملی به خدا» و «نهراسیدن از قدرت‌ها» و «فائق آمدن بر موانع به واسطه‌ی این توکل عملی» دانستند و افزودند: هر جامعه‌ی در حال حرکت به سمت پیشرفت، به‌طور طبیعی با موانع و چالش‌هایی مواجه است و اگر این جامعه دارای آرمان‌های معنوی و ضد قدرت‌طلبی و ضد دنیاطلبی باشد، قطعاً موانع بیشتر خواهد بود و در چنین جامعه‌ای، توکل عملی به خدا و احساس توانایی برای غلبه بر موانع، بسیار مهم است.

ایشان خاطرنشان کردند: جمهوری اسلامی اکنون می‌تواند مدعی پیروزی بر همه‌ی چالش‌های پیش روی خود شود، زیرا تجربه‌ی غلبه بر موانع فراوان و سخت را در دوران دفاع مقدس دارد.

رهبر انقلاب اسلامی تأکید کردند: اگر ایمان در دل و توکل بر خدا در عمل وجود داشته باشد، کوه‌ها نیز در مقابل چنین اراده‌ای هموار خواهند شد و قدرت مقاومت

رهبر معظم انقلاب خاطرات دوران دفاع مقدس را یک ثروت ملی خواندند و افزودند: انتقال این خاطرات به جامعه، یک صدقه و حسنه و یک انفاق بزرگ معنوی است و کسانی که در این عرصه فعالیت می‌کنند در واقع واسطه‌های رزق معنوی و الهی به کشور هستند.

به گزارش سوره سینما به نقل از دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی روز چهارشنبه ۳ خرداد در دیدار جمعی از فرماندهان، رزمندگان و هنرمندان و دست‌اندرکاران برنامه‌های شب‌های خاطره‌ی دفاع مقدس، بیان خاطرات دوران هشت سال جنگ تحمیلی و استفاده از شیوه‌های هنری، ادبی و نورانی برای انتقال آن‌ها به نسل جدید، کاری بسیار بارزش و مهم برشمردند و تأکید کردند: یکی از درس‌های ماندگار دوران دفاع مقدس این بود که اگر توکل بر خدا به‌صورت عملی با پذیرش از اعماق جان باشد، قطعاً می‌توان بر همه‌ی موانع و چالش‌ها، مؤمنانه غلبه کرد.

رهبر انقلاب اسلامی با تأکید بر اینکه دوران دفاع مقدس در کنار خسارت‌های مادی و انسانی، آثار مهمی برای امروز و آینده دارد، گفتند: حفظ و تقویت روحیه‌ی

کتاب‌هایی که در مورد
خاطرات دفاع مقدس
نوشته و یا فیلم‌هایی که
در این خصوص ساخته
می‌شوند، فراتر از یک اثر
هنری و یا ادبی صرف
هستند و این آثار در واقع
تزریق سیمان به پایه‌های
انقلاب و هویت ملی و
پیشرفت کشور است تا
این پایه‌ها مستحکم‌تر و
ماندگارتر شوند.

نخواهند داشت.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با اشاره به شرایط بسیار سخت در آغاز جنگ تحمیلی گفتند: از نیمه دوم سال ۱۳۵۹ تا اوایل سال ۱۳۶۱، شرایط بسیار سختی در عرصه جنگ وجود داشت و ما از لحاظ تجهیزات نظامی و نیروی مسلح آماده و منسجم، در بدترین شرایط بودیم و دشمن بعثی در ۱۰ کیلومتری اهواز مستقر شده بود.

رهبر انقلاب اسلامی افزودند: اما فرماندهان و رزمندگان با توکل بر خداوند متعال و شناخت قدرت و توانایی‌های خود و اتکاء بر آن‌ها، توانستند شرایط را دگرگون کنند و در نیمه اول سال ۱۳۶۱، دو عملیات بزرگ فتح‌المبین و بیت‌المقدس انجام شد که نتیجه‌ی آن، گرفتن هزاران اسیر از متجاوزان بعثی و بازپس‌گیری بخش وسیعی از سرزمین و آزادسازی خرمشهر بود.

ایشان با اشاره به اینکه در دوران جنگ تحمیلی، همه‌ی قدرت‌های دنیا اعم از آمریکا، ناتو، شوروی سابق و مرتجعین منطقه، در مقابل جمهوری اسلامی قرار داشتند، افزودند: در چنین شرایطی توانستیم بر همه‌ی این قدرت‌ها فائق بیاییم؛ آیا این تجربه‌های عملی برای اطمینان و آرامش قلبی ما کافی نیست؟

رهبر انقلاب اسلامی با اشاره به آیه‌ی قرآن کریم مبنی بر اینکه نباید به دل خود، اندوه و سستی راه دهیم، تأکید کردند: اگر به خدا ایمان واقعی داشته باشیم و به او توکل کنیم، می‌توانیم بر همه‌ی سختی‌ها و چالش‌ها، مؤمنانه فائق بیاییم.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با بیان اینکه گسترش این روحیه و این توکل عملی به واسطه‌ی پاسداشت خاطره‌های دوران دفاع مقدس امکان‌پذیر خواهد بود، افزودند: کتاب‌هایی که در مورد خاطرات دفاع مقدس نوشته و یا فیلم‌هایی که در این خصوص ساخته می‌شوند، فراتر از یک اثر هنری و یا ادبی صرف هستند و این آثار در واقع تزریق سیمان به پایه‌های انقلاب و هویت ملی و پیشرفت کشور است تا این پایه‌ها مستحکم‌تر و ماندگارتر شوند.

ایشان خاطرات دوران دفاع مقدس را یک ثروت ملی خواندند و با تأکید بر لزوم استمرار جمع‌آوری این خاطرات و همچنین استفاده از شیوه‌های هنری جذاب برای انتقال آن‌ها به نسل جدید و پرهیز از اغراق در بیان آن‌ها، افزودند: انتقال این خاطرات به جامعه، یک صدقه و حسنه و یک انفاق بزرگ معنوی است و کسانی که در این عرصه فعالیت می‌کنند در واقع واسطه‌های رزق معنوی و الهی به کشور هستند.

رهبر انقلاب اسلامی، راهیان نور را نیز از جمله‌ی این صدقات و حسنات برشمردند و با اشاره به وجود انگیزه‌هایی برای تضعیف آثار و درس‌های دوران دفاع مقدس، خاطر نشان کردند: همان انگیزه‌هایی که به کشورهای اسلامی فشار می‌آورند تا موضوعات جهاد و شهادت را از کتاب‌های درسی حذف کنند در داخل نیز استمرار پیدا می‌کنند و خود را به صورت خرده‌سیاست‌های فرهنگی نشان می‌دهند.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با تأکید بر اینکه به هیچ وجه نباید غفلت کرد، گفتند: باید دفاع مقدس و جهاد و شهادت زنده نگه داشته شوند تا نسل امروز به همان نسلی که اوج تاریخ دفاع مقدس را آفرید، ملحق شود.

ایشان، الحاق نسل امروز به نسل دوران دفاع مقدس را، الحاق این نسل به صالحین دانستند و افزودند: اکنون نیز همانند دهه‌ی شصت، جوانانی را می‌بینیم که با اشک و اصرار به دنبال حضور در عرصه‌ی دفاع از حرم هستند و انتقال روحیه و ارزش‌های دوران دفاع مقدس به نسل امروز نتیجه‌ی تلاش‌ها و زحمات مجموعه‌هایی است که برای انتقال خاطرات آن دوران فعالیت کردند.

رهبر انقلاب اسلامی با تأکید بر اینکه خاطرات دوران دفاع مقدس سرشار از روحیه و منطق است، گفتند: اگر تا پنجاه سال آینده هم برای جمع‌آوری حقایق و خاطرات و گنجینه‌های آن دوران، کار و تلاش شود، باز هم به انتها نخواهیم رسید. در ابتدای این دیدار آقایان: مرتضی سرهنگی، مسئول دفتر ادبیات مقاومت حوزه‌ی هنری، ابوالفضل کاظمی، نویسنده‌ی کتاب «کوچه‌ی نقاش‌ها»، اصغر نقی‌زاده، رزمنده و بازیگر فیلم‌های دفاع مقدس، مهدی طحانیان، رزمنده و راوی کتاب «سرباز کوچک امام»، ماشاءالله شاهمرادی، رزمنده و کارگردان تلویزیونی مجموعه‌ی «روژان»، ماموستا ملاقادر قادری، امام جمعه‌ی پاوه، علی خوش‌لفظ، رزمنده و راوی کتاب «وقتی مهتاب گم شد»، علیرضا مرادی، سرهنگ بازنشسته‌ی ارتش، ابراهیم حاتمی‌کیا، کارگردان فیلم‌های دفاع مقدس، و خانم مریم کاتبی، از امدادگران دوران دفاع مقدس و هم‌رزم جاویدالآثر متوسلیان به بیان خاطراتی از رشادت‌ها و حماسه‌آفرینی‌های رزمندگان و ایثارگران پرداختند. ■

نگارش ۱۱ فیلمنامه سینمایی با اقتباس از آثار انقلاب و دفاع مقدس

کتاب مخاطبش در نهایت ۱۰ هزار نفر هستند اما یک فیلم را چند ده میلیون نفر می‌بینند. از آن به بعد بود که من وارد فیلمنامه‌نویسی شدم و به صورت جدی دنبال فیلمسازی رفتم، طرح‌های سینمایی من تصویب شد و بنا داشتیم نخستین اثر سینمایی را درباره عملیات خیبر بسازم. یک روز آوینی به من گفت چرا می‌خواهی وارد فیلمسازی شوی؟ من هم دلایلم را برای او شرح دادم. ایشان یک استدلالی داشت و می‌گفت من به شما نمی‌گویم وارد این عرصه نشو چون خودم در کار فیلمسازی هستم، بلکه اگر شما نویسندگی را ادامه دهی، یقین داشته باش آثارت مبنای بسیاری از فیلمسازهای بزرگ خواهد شد. چون آنها در آینده بشدت دچار فقر سوز خواهد شد که در آن صورت یا دست

از سینمای دفاع مقدس می‌کشند یا به فیلم‌های سطحی روی خواهند آورد. متوجه شدم آوینی استراتژی خیلی خوبی را تعریف کرده است، استدلالش را پذیرفتم و دیگر به دنبال فیلمسازی نرفتم. گلعلی بابایی نیز با اشاره به آثاری که قابلیت سینمایی شدن را دارند می‌گوید: در این رابطه تاکنون کتاب «در هاله‌ای از غبار» را درباره حاج احمد متوسلیمان نوشته‌ام. در کتاب «ماه همراه بچه‌هاست» به شهید همت پرداخته شده و زندگی شهید فچه‌ای در کتاب «پهلوان گود گرم‌دشت» خوانده می‌شود. آخرین کتابی که نوشتم «سالار تیپ عمار» مربوط به زندگی شهید مهدی خندان است. زندگی او، جنگ و شهادتش و با آن رجز خوانی که شهید شد، هیچ چیزی برای ساخت یک فیلم سینمایی مهیج کم ندارد و واقعا یک سوز سینمایی است.

بابایی درباره ساخت فیلمی درباره شهید فچه‌ای توسط ابراهیم حاتمی‌کیا گفت: آقای حاتمی‌کیا خیلی جدی پای کار آمد و علاقه‌مند بود در این رابطه کار کند اما ساخت آن همزمان شد با ساخت فیلم «بادیگارد»؛ البته آقای حاتمی‌کیا می‌گوید همیشه در ذهنم است این کار را انجام دهم و آرزو دارم فیلمی درباره زندگی شهید فچه‌ای بسازم.

موضوع ساخت فیلم‌های سینمایی با استفاده از ادبیات دفاع مقدس، همواره در دیدارهای مختلف با هنرمندان و اهالی ایثار و جهاد از سوی رهبر انقلاب مطرح می‌شود. ایشان در دیدار معروف سال ۸۵ با کارگردانان مختلف در این باره می‌گویند: آقای حاتمی‌کیا می‌گویند، من نمی‌دانم راجع به جنگ چه بگویم. خیلی حرف دارید برای گفتن؛ شما سینماگران جنگ، پشت صحنه جنگ را چقدر تصویر کردید؟ چه شد که این جنگ شروع شد؟ کدام فیلم سیاسی بین‌المللی پلیسی می‌تواند شیرین‌تر از این در بیاید

فیلم از آثار شاخص ادبیات دفاع مقدس جدی است، افزود: بخشی از جلسات هفتگی و ماهانه مرکز متن سازمان سینمایی به بررسی کتاب‌هایی که ظرفیت تولید فیلم سینمایی و اقتباس را دارند، اختصاص دارد. در حال حاضر ۲ کتاب شاخصی که این روزها مطرح شده، «گلستان یازدهم» و «وقتی مهتاب گم شد» در دست بررسی است تا امکان تولید فیلمنامه از این آثار ارزیابی شود. به گفته حمزه‌زاده، «نورالدین پسر ایران»، «پایی که جاماند»، «همان صخره‌ها»، «دا» و «حرمان هور» از جمله آثاری است که تولید فیلمنامه آنها انجام شده است. تولید فیلم از این آثار نیازمند سرمایه‌گذاری سنگینی است و بعد از تأمین سرمایه، تولید این آثار آغاز خواهد شد. وی در پاسخ به این پرسش که آیا فیلمنامه «گلستان یازدهم» آغاز شده است یا خیر، گفت: بله! در دست بررسی است. گروه فیلمنامه تلاش دارد فیلمنامه این اثر را تولید کند اما تا ساخته شدن فیلم کار دارد.

اقتباس از آثار ادبی انقلاب و دفاع مقدس موضوعی است که نویسندگان کشور عمدتاً به آن توجه داشته‌اند. این موضوع حتی موجب شده برخی نویسندگان به فیلمسازی هم سوق پیدا کنند. نصرالله محمودزاده، نویسنده کتاب «محمد، مسیح کردستان» که آثار قابل توجهی در حوزه ادبیات دفاع مقدس دارد، در گفت‌وگویی با وطن امروز با نقل خاطره‌ای از تأثیر ادبیات دفاع مقدس در آثار سینمایی می‌گوید: من سعی می‌کردم تحقیقاتم بعد از جنگ را بسیار عمیق و جامع انجام دهم. همین تحقیقات خوراک خوبی برای فیلمسازان بود که بیایند و سوزهای نابی را در اختیارشان قرار دهم، به طور مثال «دیده‌بان» حاتمی‌کیا برخاسته از همین تحقیقات بود. بسیاری به من می‌گفتند خودت چرا فیلم نمی‌سازی. یک

از حدود ۵ سال پیش سازمان سینمایی

حوزه هنری بخشی را به نام «مرکز

متن» تأسیس کرده است که به اقتباس

از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و

دفاع مقدس می‌پردازد. همچنین بخشی

از جلسات هفتگی و ماهانه مرکز

متن سازمان سینمایی حوزه هنری به

بررسی کتاب‌هایی که ظرفیت تولید

فیلم سینمایی و اقتباسی را دارند،

اختصاص دارد.

اقتباس از آثار ادبی مربوط به انقلاب و دفاع مقدس و تولید فیلمنامه‌های تأثیرگذار با استفاده از مفاهیم ارزشمند این آثار، از کارهایی است که اگرچه نسبت به آن توصیه‌های فراوانی از سوی دلسوزان صورت گرفته است اما فیلمسازان کمتر سراغ آن رفته‌اند.

گویا قرار است موضوع تولید فیلمنامه و اقتباس از آثار ادبی دفاع مقدس و انقلاب سر و سامان پیدا کند. از حدود ۵ سال پیش سازمان سینمایی حوزه هنری بخشی را به نام «مرکز متن» تأسیس کرده است که به اقتباس از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس می‌پردازد. همچنین بخشی از جلسات هفتگی و ماهانه مرکز متن سازمان سینمایی حوزه هنری به بررسی کتاب‌هایی که ظرفیت تولید فیلم سینمایی و اقتباسی را دارند، اختصاص دارد. حال قرار است ۱۱ عنوان فیلمنامه که با اقتباس از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس به نگارش درآمده، بعد از تأمین سرمایه، تبدیل به آثار سینمایی شود. این ۱۱ عنوان فیلمنامه سینمایی اقتباس شده از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس زیر نظر مرکز تولید متن سازمان سینمایی حوزه هنری به نگارش درآمده است و بعد از تأمین سرمایه، فرآیند تولید را طی خواهد کرد. نگارش این فیلمنامه‌ها براساس آثار ادبیات انقلاب و دفاع مقدس و با اقتباس از آثار مرکز انتشارات سوره مهر برای تولید فیلم‌های سینمایی صورت گرفته است. «نورالدین پسر ایران» نوشته معصومه سپهری، «پایی که جاماند» سیدناصر حسینی پور، «همان صخره‌ها» راحله صبوری، «دا» سیده‌زهره حسینی، «حرمان هور» یادداشت‌ها و دست‌نوشته‌های شهید احمد رضا احدی، «خاطرات مرضیه حدیدچی دیباغ» محسن کاظمی، «روزهای بی‌آینه» گلستان جعفریان و «زندانی فاو» مهرداد آزاد از جمله آثاری هستند که تولید فیلمنامه آنها انجام شده و ۲ کتاب «گلستان یازدهم» و «وقتی مهتاب گم شد» از سوی این مرکز در دست بررسی است تا امکان تولید فیلمنامه از این آثار ارزیابی شود.

این در حالی است که اخیراً رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری از نگارش فیلمنامه از کتاب‌های «وقتی مهتاب گم شد» و «گلستان یازدهم» خبر داد. به گزارش تسنیم، محمد حمزه‌زاده، رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری از تولید فیلم براساس آثار شاخص ادبیات دفاع مقدس خبر داد و گفت: از حدود ۵ سال پیش سازمان سینمایی بخشی را به نام مرکز متن تأسیس کرده که به اقتباس از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس می‌پردازد. وی ادامه داد: در حال حاضر ۸ فیلمنامه آماده از آثار شاخص انتشارات سوره مهر در این بخش وجود دارد که در صورت تأمین سرمایه، تولید فیلم این آثار نیز شروع خواهد شد. رئیس سازمان سینمایی حوزه هنری با بیان اینکه تولید

که شما تصویر کنید - اسناد هم الان وجود دارد - چطور شد که صدام حسین به خودش جرأت داد و این گستاخی را کرد که به قصد تسلط بر ایران، به ایران حمله کند؟ نه اینکه همه ایران را بگیرد، بدون شک، قصد او این بود که خوزستان و یکی، دو استان دور و بر را بگیرد و به عنوان یک همسایه مقتدر بر حکومت مرکزی ایران - هر که باشد آن حکومت؛ یا جمهوری اسلامی یا هر کس دیگر - مسلط بشود، که می شد؛ یعنی اگر این دفاع جانانه نبود و اگر آن تسلط بر خوزستان انجام می گرفت، مگر ممکن بود یک حکومت مرکزی اینجا سر کار باشد و به آن کسی که بخشی از کشور را قدرتمندانه تصرف کرده، باج ندهد؟! خوب، چه شد که این را وادار کردند این حمله را انجام بدهد و او حمله کرد؟ و چگونه به او کمک کردند؟ و کدام کارخانجات به او سلاح شیمیایی فروختند؟ آنهایی که آن سنگرهای هشت ضلعی و پنج ضلعی را درست کردند، چه کسانی بودند؟ کدام کشورها آن هواپیماها را به او دادند؟ آن مأموران عالیرتبه سیاسی، امنیتی و نظامی که از کشورهای مختلف - از جمله آمریکا - به بغداد آمدند و با او و مردان او ملاقات کردند، چه کسانی بودند؟ شما به اینها نپرداختید. اصلاً شخصیت صدام کیست؟ اینها برای قصه نویسی جا دارد. ایشان در دیدار با عوامل فیلم شیار ۱۴۳ نیز به این مهم اشاره می کنند و می گویند: بنده هم مثل شما آقایان معتقدم که از ظرفیت دفاع مقدس در سینمای کشور ما استفاده نشده؛ خود سینمای ما انصافاً یک ظرفیت بالایی دارد، یعنی کسانی که اهل این فنند و بلدند و مطلعند و واردند و قضاوت شان می تواند مرجع فهم انسان قرار بگیرد، معتقدند که سینمای ایران از لحاظ ظرفیت کارگردانی و گریم و بازیگری و مانند اینها، جزو سینماهای برجسته دنیا است؛ و این درست است. این ظرفیت عظیم بایستی با ظرفیت بسیار عظیم دفاع مقدس التقا پیدا کند؛ این اتفاق هنوز درست نیفتاده ... عده ای - که من نمی دانم چه جور می شود انگیزه های اینها را آدم تحلیل کند - با ورود سینما به مسائل مربوط به دفاع مقدس، علناً مخالفت می کنند؛ من نمی دانم چه فکر می کنند؛ به اسم اینکه جنگ است، به اسم اینکه خشونت است! صد سال از شروع جنگ جهانی می گذرد - امسال صدمین سال است - هنوز در آمریکا و در خیلی جاهای دیگر دارند فیلم می سازند [آن هم] در چه گستره وسیعی! حتی آن طور که به من گزارش کردند، دانش آموزها و بچه های دبیرستانی را وارد این میدان فیلمسازی می کنند و از آنها می خواهند و به آنها امکانات می دهند برای اینکه بسازند؛ [چون] معتقدند که این می تواند نسل جدید را با انگیزه های سالم دولت مردان شان آشنا کند. ②

منبع: وطن امروز

نقش اقتباس

در ارتقای جایگاه سینمای دفاع مقدس

زیر ساخت تولید فیلم و ضعف عمومی و فقری که در این عرصه هم در کلیت سینما و هم در سینمای دفاع مقدس، وجود دارد توجه به اهمیت و جایگاه فیلمنامه نویسی اقتباسی و اهتمام و تمرکز بر متون و ادبیات غنی این حوزه به طور قطع به کشف استعداد های جوان منجر خواهد شد و گام مثبتی برای سنجش توان نویسندگان و مخصوصاً، نسل جوان برای ورود به عرصه فیلمنامه نویسی و بهره گیری از توانمندی های جامعه فیلمنامه نویسی کشور خواهد شد.

موضوع اقتباس ادبی در سینما و لزوم توجه به آن در سینمای دفاع مقدس از آن رو مهم است که سینمای اجتماعی ما این سال ها در ورطه ابتذال، روزمرگی، سطحی نگری و کلیشه گرایی غرق شده است. نگاهی به تاریخ سینمای هالیوود نشان می دهد که سینمای هالیوود وقتی در موضوعات روزمره، دچار رکود شده و آثار افول در آن ها پدیدار شد دست به دامن ادبیات و رمان شد و آثار کلاسیک هالیوود، همه زمانی تولید شدند که سینما از رونق افتاده بود و انرژی موجود در آثار ادبی به سینما تزریق شد و این سینما، سینمایی است که در ذات خود، موفق است.

این یکی از شاخه هایی است که مراکز تصمیم گیرنده سینما باید به صورت جدی در آن سرمایه گذاری کنند و به هر قیمتی شده، ادبیات داستانی را به سینما پیوند دهند، چون ادبیات داستانی یکی از زیر ساخت های مهم سینماست. این موضوع در حوزه سینمای دفاع مقدس با گذشت سه دهه از آن دوران دفاع مقدس، ضروری به نظر می رسد و نیاز است تا سینماگران از گنجینه های ارزشمند ادبی و خطرات دفاع مقدس و به تعبیر رهبر انقلاب «ثروت ملی» برای روح و جان تازه بخشیدن به سینما استفاده نمایند.

بی توجه به استثنائات، در یک نگاه کلان و تحلیل واقع بینانه، سینمای ما به دلیل ابتلاء به موضوعات و ماجراهای سطحی، پیش پا افتاده، طنزهای جلف و سبک و سرگرمی های صرف، از واقعیات جامعه و اصالت فرهنگی اش دور شده است. بهره گیری از پشتوانه ادبیات و متون ادبی و موضوع اقتباس می تواند باعث پویایی و ارتقای زبان و سطح سینما شود و این در حوزه سینمای دفاع مقدس نیز، صدق می کند.

هر جا که سینمای جهان دچار کمبود شده با روی آوری به ادبیات ماندگار، این نقیصه را جبران کرده است؛ ما نیز، لازم است لباس ماندگار ادبیات خود را به تن سینما بپوشانیم.

ایده اقتباس از آثار ادبی انقلاب و دفاع مقدس از سوی سازمان سینمایی حوزه هنری ابتکاری درخور ستایش است و فتح بایی است تا سینماگران و نویسندگان سینمایی ضمن درک اهمیت حوزه های سینما و ادبیات از ظرفیت ها و دستاوردهای غنی و گنجینه های ارزشمند ادبی در آثار سینمایی شان وام بگیرند. (۱)

منبع: دفاع پرس

موضوع اقتباس ادبی در سینما و لزوم توجه به آن در سینمای دفاع مقدس از آن رو مهم است که سینمای اجتماعی ما این سال ها در ورطه ابتذال، روزمرگی، سطحی نگری و کلیشه گرایی غرق شده است.

۱۱ عنوان فیلمنامه سینمایی به تازگی با اقتباس از آثار ادبی و تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس توسط سازمان سینمایی حوزه هنری به نگارش در آمده و بعد از تأمین سرمایه، تولید این آثار آغاز خواهد شد. نگارش آن ها بر اساس آثار شاخص ادبیات انقلاب و دفاع مقدس و با اقتباس از آثار مرکز انتشارات سوره مهر برای تولید فیلم های سینمایی صورت گرفته است.

«نورالدین پسر ایران» نوشته معصومه سپهری، «پایی که جاماند» نوشته سیدناصر حسینی پور، «مهمان صخره ها» نوشته راحله صبوری، «دا» نوشته سیده زهرا حسینی، «حرمان هور» یادداشت ها و دست نوشته های شهید احمد رضا احدی، «خاطرات مرضیه حدیدچی دباغ» نوشته محسن کاظمی، «روزهای بی آینه» نوشته گلستان جعفریان، «زندانی فاو» نوشته مهرداد آزاد، همچنین، دو کتاب شاخص «گلستان بازدهم» و «وقتی مهتاب گم شد» منابع این اقتباس ها می باشند.

خاطره نویسی و جمع آوری خاطرات رزمندگان ۸ سال جنگ تحمیلی یکی از اساسی ترین و پررنگ ترین فعالیت های حوزه هنری طی سال های اخیر بوده که می توان گفت با عملکرد خوبی که این مجموعه داشته هم اکنون گنجینه ارزشمندی از مکنونات درونی رزمندگان گردآوری شده است.

کارشناسان معتقدند یکی از مشکلات جدی سینمای کشور، نبود فیلمنامه های درخور در عرصه سینمای دفاع مقدس است. با وجودی که ادبیات داستانی نسبت به سینما، دین خود را به این مقوله تا حد زیادی ادا کرده است، سینمای ایران هر سال از فقر فیلمنامه هایی رنج می برد که به نظر می رسد با وجود مواد خام ادبی نباید این مشکل وجود داشته باشد. کتاب های منتشر شده در حوزه دفاع مقدس و البته کتاب های خاطرات و اسنادنگاری های جنگ که به همت مراکز مختلف بویژه، حوزه هنری انقلاب اسلامی صورت گرفته توانسته اند تا حدی این خلا را پر کنند. این کتاب ها یکی از گنج های بالقوه ای است که می تواند به سینمای دفاع مقدس جانی دوباره دهد و نگاه همه را به سمت پرده نقره ای برگرداند. این رویکرد می تواند ضمن رفم زدن اتفاقات جریان ساز و ثمربخش در سینما، باعث کشف ظرفیت های تازه در حوزه فیلمنامه نویسی سینمای دفاع مقدس، ارتقاء سطح کیفی و محتوایی آثار سینمایی این عرصه و همچنین، تشویق جامعه هنری و ترغیب هنرمندان برای پرداختن به موضوعات مرتبط با مضامین انقلابی و ارزشی و استفاده از ظرفیت سینما برای ثبت و انتقال الگوهای درست و موثر سبک زندگی شود.

با توجه به مقوله فیلمنامه نویسی در سینما به عنوان

«ماجرای نیمروز» به زودی در نمایش خانگی

نسخه نمایش خانگی فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» به کارگردانی محمدحسین مهدویان توسط موسسه هنرهای تصویری سوره حوزه هنری به زودی وارد بازار می‌شود.

نسخه نمایش خانگی فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» اثر درخشان محمدحسین مهدویان به تهیه‌کنندگی سید محمود رضوی توسط موسسه هنرهای تصویری سوره حوزه هنری به زودی وارد بازار می‌شود.

البته سازندگان فیلم در تلاشند با توجه به درخواست مکرر مخاطبین برای توزیع زودهنگام اثر، نسخه ویدئویی این فیلم را برای عید فطر وارد بازار کنند.

«ماجرای نیمروز» نوروز ۱۴۰۱ اکران عمومی شد و با توجه به فضای سیاسی تاریخی فیلم که به حوادث مهم انقلاب در ابتدای سال ۶۰ می‌پردازد، توانست به فروش نزدیک به ۵ میلیاردی دست یابد. این رقم برای چنین آثاری رکورد قابل توجهی در سینمای ایران است.

همچنین این اثر در جشنواره فیلم فجر سال گذشته هم مورد توجه مخاطبین و منتقدین قرار گرفت و توانست ۵ سیمرغ بلورین را از آن خود کند و فیلم منتخب مردمی این رویداد شود.

در «ماجرای نیمروز» مهرداد صدیقیان، احمد مهرانفر، هادی حجازی‌فر، مهدی زمین‌پرداز، حسین مهری، محیا دهقانی، لیندا کیانی، امیراحمد قزوینی، امیرحسین هاشمی و جواد عزتی با حضور مهدی پاکدل به ایفای نقش می‌پردازند.

در خلاصه داستان این فیلم آمده است: در محله‌های پر آشوب تهران، در پیچ‌پیچ خیابان‌ها و کوچه‌ها و در پستی‌خانه‌ها سرگردان و حیران. آیا این جستجو را فرجامی هست؟

از عوامل تولید «ماجرای نیمروز» می‌توان به: فیلمنامه: محمدحسین مهدویان و ابراهیم امینی، مدیر فیلمبرداری: هادی پهلوز، طراح گریم: محسن دارسنج، طراح صحنه و لباس: بهزاد جعفری، تدوین: سجاد پهلوان‌زاده، صدابردار: هادی ساعد محکم، صداگذار: مهرشاد ملکوتی، موسیقی: حبیب خزایی‌فر، مدیر تولید: سعید شرفی‌کیا، جلوه‌های ویژه: محسن روزبهانی، برنامه‌ریز: وحید کاشی، دستیار اول کارگردان: عبدالرحیم صاحب‌الفصول، انتخاب بازیگر و بازیگردان: ابراهیم امینی، عکاس: سحاب زری‌باف، مشاور رسانه‌ای: بیتا موسوی، مجری طرح: کامران حجازی و تهیه‌کننده: سید محمود رضوی، محصول مشترک موسسه سیمای مهر، بنیاد سینمایی فارابی، سازمان سینمایی حوزه هنری انقلاب اسلامی و موسسه تصویر شهر است.

کارگردان «ماه در خانه»: مخاطبان خارجی می‌خواهند بیشتر ایران را بشناسند

امیرعباس ربیعی، کارگردان فیلم «ماه در خانه» که اثرش در بازار فیلم‌کن حضور دارد، معتقد است: انتخاب سوژه و موضوعی که به ملیت خاصی مربوط نشود هم برای همگان قابل فهم است و هم اینکه قابلیت بین‌المللی شدن را دارد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، امیرعباس ربیعی در گفت‌وگویی به بهانه حضور فیلمش در بازار جهانی کن، گفت: امیدوارم برای «ماه در خانه» و تمام فیلم‌های راه‌یافته ایرانی به بازار کن اتفاقات خوبی بیفتد. باشگاه فیلم سوره نیز به طور جدی برای پخش فیلم‌ها در دیگر

عرصه‌های بین‌الملل پیگیری است.

وی در پاسخ به اینکه آیا در زمان ساخت فیلم «ماه در خانه»، نگاه بین‌المللی به موضوع داشتید، خاطر نشان کرد: من فیلم را برای مخاطبان داخلی ساختم؛ چون موضوع فیلم مدافعان حرم بود و کاملاً بومی بود. بنابراین اصلاً انتظار نداشتم برای مخاطب بین‌المللی هم این موضوع مفهوم باشد. اما با پیگیری‌های خوب همکاران فیلم سوره این اثر به کن راه یافت و امیدوارم در جشنواره‌های دیگر هم موفق باشد.

او درباره اینکه در آثار سینمایی باید چه شاخصه‌هایی رعایت شود تا بتوان در آن‌ها حرف جهانی زد، تأکید کرد: به نظر من اصل اولیه در این گونه آثار انتخاب سوژه و موضوع است که دقت شود موضوع مختص به یک ملیت خاص نباشد، حتی اگر موضوع داخلی کشورمان هم باشد باید با زبان تمام انسان‌ها بیان شود تا برای همه مردم جهان و مجامع بین‌المللی قابل فهم باشد.

ربیعی بیان کرد: اساساً یکی از مهم‌ترین خصوصیات سینما که آن را از دیگر هنرها متمایز می‌کند، این است که زبان مشترک همه آدم‌هاست. ما اگر بتوانیم در سینما موضوعی را درست مطرح کنیم، همه انسان‌ها متوجه مفهوم اثر می‌شوند. از طرف دیگر ارزش‌های اخلاقی و دینی بر پایه فطرت انسانی بنا شده و در واقع همه ما به این موضوع آگاهیم.

کارگردان فیلم «ماه در خانه» در بخشی دیگر از گفت‌وگوش با اشاره به استقبال مخاطبان خارجی از فیلم‌های ایرانی اظهار کرد: به نظر من مخاطبان خارجی در بخش فرم کاملاً بی‌نیاز شده‌اند و نیازی به فرم جدید ندارند؛ چون آنقدر فرم‌های خوب از کشورهای دیگر دیده‌اند که فکر نمی‌کنم از آثار ایرانی فرم برایشان مهم باشد. احساس می‌کنم مخاطبان خارجی در مقابل سینمای ایران، بیشتر مضمون و موضوع فیلم را مدنظر قرار می‌دهند و به شدت از این بخش استقبال می‌کنند. آنچه که در این زمینه واضح است این است که مخاطب بین‌الملل دنبال این است که ایران را بیشتر بشناسد چون زبان و نگاه ایرانی را دوست دارد.

امیرعباس ربیعی در پایان صحبت‌هایش در پاسخ به اینکه رشد سینمایی حوزه هنری در عرصه بین‌المللی را چگونه ارزیابی می‌کند، گفت: با توجه به ظرفیت حوزه هنری، هنوز در بخش بین‌الملل به آن مرتبه نرسیده‌است؛ چون به نظر من حوزه خیلی بیشتر از آنچه که هست می‌تواند به عنوان یک کمپانی در دنیا شناخته شود. اما ناگفته نماند که طی این چند سال اخیر اقدامات خوبی داشته‌است ولی اگر با برنامه و تمرکز بیشتر و تخصص بهتر این راه را ادامه بدهد، قطعاً توان بهتر از این‌ها را دارد. (۱۱)

شایسته است با ایجاد بسترهای لازم و مشوق‌های کافی، پیوسته و متداوم شاهد خلق آثاری با محوریت سینمای دفاع مقدس باشیم.

رهبر معظم انقلاب اسلامی در روزهای اخیر در دیدار جمعی از فرماندهان، رزمندگان، هنرمندان و دست‌اندرکاران برنامه‌های شب‌خاطر دفاع مقدس، بیان خاطرات دوران هشت سال جنگ تحمیلی و استفاده از شیوه‌های هنری، ادبی و نو را برای انتقال آن‌ها به نسل جدید، کاری بسیار با ارزش و مهم برشمردند. ایشان خاطرات دوران دفاع مقدس را یک ثروت ملی خواندند و فرمودند: کتاب‌هایی که در مورد خاطرات دفاع مقدس نوشته و یا فیلم‌هایی که در این خصوص ساخته می‌شوند، فراتر از یک اثر هنری و یا ادبی صرف هستند و این آثار در واقع تزریق سیمان به پایه‌های انقلاب و هویت ملی و پیشرفت کشور است تا این پایه‌ها مستحکم‌تر و ماندگارتر شوند.

اهمیت ثبت و حفظ خاطرات و دستاوردهای هر کسی پوشیده نیست. سالانه آثاری با این موضوع ساخته می‌شود ولی به نظر می‌رسد آن جریان قوی تولید فیلم‌های دفاع مقدس در سال‌های اخیر کمرنگ و کم‌رنگ شده است. فیلم‌هایی هم که ساخته شده

برغم مضامین و موضوعات مناسب شان چندان از انرژی و توان تاثیرگذاری بالایی برخوردار نبوده و نیستند. این در حالی است که سینمای انقلاب با نسل فیلمسازان و سینماگران دفاع مقدس اوج گرفته بود. ژانر سینمای دفاع مقدس با این نسل پر و بال گرفته بود و به قدری رشد کرد که نشانه‌ها و ویژگی‌های آن بر فضای کلی و مسیر حرکت سینما تاثیر گذاشت. نسلی از فیلمسازان قدرتمند در این عرصه شکل گرفتند که تا امروز هم، شاکله اصلی جریان سینمای ایران را تشکیل می‌دهند. ابراهیم حاتمی‌کیا، رسول ملاقلی‌پور، احمدرضا درویش، کمال تبریزی، مجتبی‌راعی، حسن برزیده، عزیزالله حمیدنژاد، محمدعلی باشه آهنگر، جمال شورجه، عبدالله باکیده و دهها سینماگر دیگر که در طول دو دهه پس جنگ بار مسئولیت تولید محتوا و فیلم این عرصه بر دوش آن‌ها بوده و شاخص‌ترین آثار دفاع مقدس متعلق به همین نسل است.

البته، متأسفانه، بسیاری از سینماگران این نسل اکنون از این ژانر دور شده‌اند و یکی از مسائل مشهود در سینمای دفاع مقدس، قهر سینماگران شاخص این حوزه با فیلمسازی جنگ است. کارگردانی که هویت و شناسنامه‌شان با سینمای جنگ گره خورده بود و بهترین فیلم‌های کارنامه‌شان را در این حوزه ساخته بوده‌اند؛ سال‌هاست

ترجیح می‌دهند در ژانرهای دیگر فیلم بسازند که دلائل گوناگونی دارد. آثاری چون «پرواز در شب»، «دیدهبان»، «مهاجر» و «هور در آتش» در دهه ۶۰ و فیلم‌های برجسته‌ای مانند «سفر به چذابه»، «نجات یافتگان»، «از کرخه تا راین»، «برج مینو»، «لیلی با من است»، «کیمیا»، «سرزمین خورشید»، «هیوا» و «آژانس شیشه‌ای» در دهه ۷۰ و در اوائل دهه ۸۰ هم نمونه‌هایی چون «مزرعه پدری» و «دوئل» تولید شده‌اند ولی این روند بعد از آن رو به افول گذاشته است تا جایی که در سال‌های بعدتر کمتر شاهد اثری مثال‌زدنی هستیم.

اگرچه بسیاری از کارشناسان بر این باورند عدم توجه متولیان فرهنگی به این حوزه و نیز، سیاست‌گذاری‌های غلط در دولت‌های مختلف در عرصه‌های فرهنگ و هنر باعث شده تانۀ تنها شاهد بالندگی جریان سینمای دفاع مقدس و در مفهوم کلان‌تر «مقاومت»

نگاهی به رهنمودهای رهبری در باره اهمیت خاطرات دفاع مقدس

خاطرات دفاع مقدس یک ثروت ملی

ابوالفضل ذوالفقاری

نباشیم بلکه حتی، نسل قبلی سینماگران این عرصه هم جذب دیگر گونه‌های سینمایی شوند. دیدگاه‌هایی هم وجود دارد که ورود نسل تازه ممکن نیست، چرا که نسل قبلی خود برآمده از متن دفاع مقدس بوده‌اند و بهترین فیلم‌های دفاع مقدس را سینماگرانی ساخته‌اند که خود تجربه حضور در جبهه‌ها را داشته‌اند، اما با گذشت بیش از چند دهه از پایان جنگ، تا چه زمانی می‌توان دلخوش به فعالیت این سینماگران ماند؟ آیا ساخت فیلم جنگی باید تنها در انحصار آدم‌های جنگ باقی بماند؟

این دیدگاه به چند دلیل اشتباه است. نخست اینکه هم اکنون شاهد غیبت همان نسل تجربه جنگ دیده هم هستیم. دیگر اینکه جنگ بعد از دوران دفاع مقدس به پایان نرسیده و در سنگرها و شکل‌های جدیدش استمرار

یافته است. همچنین، با جهان‌بینی انقلاب اسلامی و نگاه ضدسلطه مفهوم مقاومت امروز در تار و پود جامعه ما، منطقه پیرامونی و جهان اسلام لمس می‌شود. یعنی ما هم‌اینک با نسل‌های جوانی سروکار داریم که گویی در متن لایبرنت پیچیده و پرچالش جنگ‌های بین‌المللی و منطقه‌ای حضور دارند و زندگی و تجربه می‌کنند. هنوز هم کوچه و خیابان شهرهای ما عطر شهیدان را با خودش دارد. هنوز هم پیوسته قدرت‌های استکباری روزی نیست که بر طبل جنگ ندمند و هیاهو برپا نکنند و در گوشه‌ای از منطقه علیه انقلاب اسلامی جوسازی نکنند.

در این میان، اما، حوزه فرهنگ و سینمای ما چندان با این موضوع هم‌راستا نشده است. حتی، سینمای ایران که زمانی الگویی برای سینماگران و مستندسازان منطقه بوده به نظر می‌رسد اکنون دارد عقب می‌افتد و جامی ماند و سینماگران جسور و انقلابی کشورهای اسلامی گوی سبقت را از سینماگران و هنرمندان ما ربوده‌اند.

اینجاست که نیازمند تدوین و ترسیم استراتژی دقیقی هستیم تا ضمن شناسایی غفلت‌ها و موانع به بازشناسی و کشف استعدادها اقدام نماید.

پیرو رهنمودهای مقام معظم رهبری هنوز و همچنان می‌توان از معدن دفاع مقدس ایده‌ها، خاطره‌ها و قصه‌ها استخراج کرد تا از این طریق سینمای ما هم غنی شود.

بدون تردید، دفاع مقدس سرمایه و گنجینه‌ای ارزشمند و چراغی فروزان و تابناک برای آینده کشور و ملت ماست، و این «گنجینه گرانقدر» و «ثروت ملی» همواره، باید چراغی فروزان، فرا روی همه نسل‌ها و عصرها قرار گیرد.

اگرچه تاکنون صداها اثر سینمایی با محوریت سینمای دفاع مقدس ساخته شده ولی به نظر می‌رسد در سال‌های اخیر به صورت جدی فیلمسازان و سینماگران صاحب‌نام از این فضا فاصله گرفته‌اند. این موضوع نیازمند آسیب‌شناسی و تحلیل و پژوهش‌های واقعی‌تر و جدی‌تری است.

همین که رهبری انقلاب بارها به زنده نگه داشتن خاطرات دفاع مقدس و احیای فرهنگ، ارزش‌ها و دستاوردهای آن دوران و انتقال آن‌ها به نسل‌های امروز تاکید دارند بی‌حکمت نیست. پس شایسته است با ایجاد بسترهای لازم و مشوق‌های کافی پیوسته و متداوم شاهد خلق آثاری با محوریت سینمای دفاع مقدس باشیم. خوشبختانه در این راستا، حوزه هنری انقلاب اسلامی با برنامه ریزی محکم و مستمر اقدام به انتشار دهها و بلکه صدها عنوان کتاب پیرامون تاریخ شفاهی دفاع مقدس و خاطرات آن دوران نموده که فی‌نفسه گنجینه مناسب و ارزشمندی برای تبدیل شدن به فیلم‌های سینمایی هستند. حرکتی که سازمان سینمایی حوزه هنری هم به تازگی آن را کلید زده است که باید به فال نیک گرفت. ▶

سهم سینما در تبیین مفهوم مهدویت و انتظار

یوسف علایی

های مختلف و وانهادگی این بخش به جریانات به اصطلاح مستقل و شبه روشنفکری باعث شده است تا سید سینمای ایران از حیث برخورداری از این نوع آثار و تولیدات خالی باشد.

البته، در این زمینه نمی توان نقش سلبی برخی شخصیت ها، نگاه ها و دیدگاه ها را نادیده گرفت. سینماگران برای اینکه با حجم گسترده هجمه های طیف های از جامعه مواجه نشوند ترجیح داده اند به سمت تولید این نوع آثار نروند و به اصطلاح نخواهند سردی که درد نمی کند را دستمال ببندند. واکنش ها و هجمه های تند و گسترده حتی، علیه فیلمسازان و هنرمندان شاخصی که امتحان شان را در تاریخ سینمای انقلاب پس داده اند فضایی از رعب و نگرانی را ایجاد کرده تا سینمایی ها ترجیح بدهند به سمت مضامین بی دردسر و بی حاشیه اجتماعی بروند و موقعیت و جایگاه اجتماعی و اقتصادی شان را دستخوش ریسک و خطر نسازند.

از دیگر سو، متاسفانه، بسترهای تشویق، سیاستگذاری، سرمایه گذاری و هدایت فکری و فرهنگی جامعه هم در این زمینه ضعیف بوده است. تهیه کنندگان و سرمایه گذاران دولتی و خصوصی نیز با توجه به گرایش و رویکرد اقتصادی حاکم بر جامعه و سرمایه محوری و پول سالاری آن و دغدغه کسب منافع و سود بیشتر بسوی سوژه ها و موضوعات سطحی در قالب های کلیشه ای و طنزها و ایده های تکراری اجتماعی رفته اند و اگر چه بعضا، رگه هایی از سینمای معناگرا به صورت جسته و گریخته بویژه، در فیلم های دفاع مقدس را شاهد بوده ایم به صورت جدی و جریان ساز در این حوزه حرکتی پایدار شکل نگرفته است. به قول جمال شورجه: در چنین آشفته بازار فرهنگی به نظر ساده انگاری است که از سینما انتظار پرداختن به مقولاتی در خصوص حضرت مهدی (ع)، و شناساندن آن حضرت و آماده نمودن زمینه های فکری جامعه در جهت پذیرش عصر ظهور را داشته باشیم. از زاویه دیگر درک این موضوع آسان نیست که سینما به عنوان عینی ترین نشانه و ماهیت تمدن غرب در قواره ای ظاهر شود که خروجی آن درک و دریافت مفاهیم متعالی چون مهدویت و انتظار باشد.

با نگاهی گذرا پی خواهیم برد که در حدود چهار دهه فعالیت سینمای انقلاب فقط تعداد بسیار کمی از آثار به موضوع انتظار پرداخته شده اند. حتی، در حوزه سینمای کوتاه و مستند هم که قابلیت های بالاتر و آسان تری برای ورود به این موضوع بویژه در عرصه مستندهای پژوهشی می توانسته اند داشته باشند هم آثاری قابل ذکر به چشم نمی آید.

فیلم های سینمایی «قدمگاه» و «میهمان داریم» به کارگردانی محمد مهدی عسگرپور، «سبز کوچک» به کارگردانی غلامرضا رضانی، «خدا نزدیک است» به کارگردانی علی وزیریان و فیلم کوتاه «خدا می آید» به کارگردانی مجید مجیدی و ... از جمله آثاری است که در سینمای ایران به موضوع انتظار پرداخته اند. برای موضوع و باور مهمی که گستره عظیمی از جامعه شیعی و حتی، غیر شیعی را در بر می گیرد این تعداد آثار نشانگر اوج فقر و بی برنامگی سینمای ایران است. □

ساخت فیلم با موضوع حساس مهدویت و انتظار همیشه با سختی ها، چالش ها و پیامدهای گوناگون و متضادی همراه است.

سوره سینما یوسف علایی: موضوع مهدویت و انتظار یکی از مباحث و موضوعات مهم در تفکر بشری است که همواره، پیرامون فلسفه، مفهوم و جلوه های آن توسط متفکرین، اندیشمندان و نویسندگان داخلی و خارجی بحث و تحلیل می شود.

در این راستا، سینمای غرب و هالیوود در سال های اخیر با تمرکز ویژه ای با محوریت مضمون آخرالزمان دست به تولید آثار سینمایی و مجموعه های تلویزیونی زده است. کمپانی های فیلمسازی غربی دیرزمانی است که با نگاهی اومانستی به این موضوع پرداخته و حتی، در سید تولیدات سال های اخیرشان شاهد روند رو به تزاید این گونه آثار هستیم. این موضوع به دلایل مختلف در سینمای ما مورد بی توجهی قرار گرفته است. تردیدی نیست رفتن به طرف چنین موضوعات حساسی همیشه، با سختی ها، چالش ها و پیامدهای گوناگون و متضادی همراه است. بد نیست اشاره کنیم به ساخت فیلم های مذهبی و تاریخی در سینمای ما که با چه تبعات و زبان های همراه شده و می شوند. نمونه بارز این آثار فیلم سینمایی «رستاخیز» ساخته احمد رضا درویش است.

پرداختن به این طیف از ایده ها، باورها و مظاهر دینی فقط متوجه جسارت سینماگران و هنرمندان نیست بلکه برای توجه و اهتمام به این ژانر اساسا، نیاز است سیاستگذاران فرهنگی و متولیان عرصه سینما و فرهنگ، جریان ها و نهادهای سرمایه گذار در امر ساخت فیلم در بخش دولتی و خصوصی و سپس، سینماگران و نویسندگان سینمایی با یکدیگر تعامل کنند. متاسفانه، به استثنای معدود آثاری که در دهه نخست انقلاب اسلامی و در تقابل با تفکر مارکسیستی و اندیشه های التقاطی جاری آن مقطع، با محوریت مفاهیم مستقیم مذهبی و دینی و اخلاقیات اسلامی ساخته شده است شواهد نشان می دهد که در کمتر آثاری شاهد بیان گوشه هایی از فرهنگ غنی انتظار و مفهوم بلند و متعالی آن هستیم.

از جمله آثار که در ژانر سینمای دینی تولید شده می توان به فیلم های «زنگ خدا»، «زیر نور ماه»، «قدمگاه» و «یک تکه نان» اشاره کرد که با محوریت خداوند، روحانیت، معصومین (ع) و عالم غیب ساخته شده و جزو فیلم های عرفانی و معناگرایی قلمداد می شوند که زمانی موج این آثار با فیلم تارکوفسکی در ایران رونق گرفته بود. همچنین، می توان به تعدادی از آثار توجه داشت که در بستر روایت های مذهبی تاریخی ساخته شده اند مانند: «مسافر ری»، «مریم مقدس»، «سفیر» و «محمد رسول الله (ص)» و ... و در این عرصه دست تلویزیون پرتر است اگر چه آثار نازل تری را ارائه داده است. گرچه نمی توان به سادگی از کنار سختی های به تصویر کشیدن فرهنگ مهدوی و انتظار در قالب تصویر عبور کرد ولی، به یقین، فقدان استراتژی در سیاست گذاری کلان سینمایی در دوره ها و دولت

گزارشی از نقش سینما در تبیین موضوع انتظار

کم کاری سینمای ایران در موضوع مهدویت و انتظار

ایران تا آنجا پیش رفت که حضرت امام در سخنرانی معروف خود هم اشاره کردند که سینمای ایران مرکز فحشاست.

این منتقد با اشاره به اینکه بعد از انقلاب اسلامی آن شرایط از بین رفت و آدم ها عوض شدند؛ اما به نظر من آن نوع تفکر همچنان، باقی مانده توضیح داد: بعد از انقلاب اسلامی سینمای ایران توسط جریانی اداره شد که معتقد بودند تنها بخشی از سینمای قبل از انقلاب مبتذل بوده و می توان به بخش دیگر آن تکیه کرد و در نتیجه چنین نگرشی باعث شد سینمای ضد دینی همچنان به قوت خود باقی ماند.

مستغاثی ادامه داد: برخی فیلمسازان در آن زمان تلاش کردند که سینما را با اهداف انقلاب هماهنگ کنند که در این زمینه جرقه هایی زده شد اما در سطح باقی ماند چون در نهایت تفکر سکولار بود که حاکم بر دیگر تفکر ها بود. به همین منظور آن جریان اصلی نامطلوب که از قبل از انقلاب در سینمای ایران رواج داشت همچنان بر اهداف خود بود و در این سالها بر خورد ریشه ای برای آن بین بردن آن صورت نگرفت.

وی برای صحبت های خود به مثالی اشاره کرد و گفت: چرا در طی این سالها ما فیلمی در مورد ائمه معصومه (ع) نداریم؟ آیا باید تنها یک فیلم راجع به پیامبر عظیم الشان اسلام ساخته شود؟ چقدر در فیلم هایمان راجع به تاریخ ایران سخن گفته ایم؟ چرا به

به این موضوع وظیفه و تعهد دارند چون در این مورد مدعی هستیم، در واقع، ما ایرانیان شیعه مسیر ساز ظهور حضرت مهدی (ع) هستیم و ما باید شرایط را مهیا و آماده کنیم تا ایشان ظهور کنند و در این راه چه گزینه ای بهتر از فرهنگ و هنر و به خصوص، سینما و به نظر من ابزاری بهتر از فرهنگ و هنر نمی تواند بهینه ساز شرایط ظهور آقا باشد و تاثیر ذهنی و یا عینی که سینما بر مردم دارد به مراتب بسیار بیشتر است.

این منتقد موضوع پرداختن به ظهور امام زمان را مفید برای سینما دانست بیان کرد: موضوع ظهور هم برای مخاطب جذاب است و هم توانایی خلق درامی هیجانی و مهیج را دارد و هم قابلیت جذب مخاطبین گسترده

با توجه به حساسیت موضوع انتظار و مهدویت همچنین، اهمیت و جایگاه آن در جامعه و با در نظر گرفتن اینکه شاخه های مختلف هنر بر حسب وظیفه و رسالتی که برعهده دارند به این موضوع پرداخته اند؛ لازم دیدیم به این موضوع از منظر سینما هم ورود پیدا کنیم و ببینیم در مدیوم سینما چقدر به موضوع «مهدویت و انتظار» پرداخته شده و سینماگران در مورد این موضع حساس چقدر توانسته اند حق مطلب را ادا کنند. با سعید مستغاثی و محمد تقی فہیم در این مورد گفت و گو کردیم و نظرشان را جویا شدیم که در ادامه می خوانید.

محمد تقی فہیم: انتظار موضوعی است جهان شمول که مختص سینمای ایران نیست

محمد تقی فہیم درباره کم کاری صورت گرفته پیرامون موضوع مهدویت و مقوله انتظار به سوره سینما گفت: رویکرد به انتظار نکته بسیار جهان شمول و فراگیری است فقط، مختص به ایران نمی شود، انتظار بحثی جهانی که دغدغه اغلب مردم دنیا است و با آن ارتباط برقرار می کنند. بنابراین، کشور ما به عنوان مبدا و ارائه کننده موضوع می تواند نظر مخاطبین جهانی را به خود جلب کند.

این منتقد سینمایی ادامه داد: متأسفانه باید گفت که کشورهای صاحب سینما از جمله هالیوود نسبت به ما بیشتر به این مورد پرداخته و فیلم ساختند گر چند شاید این تولیدات به صورت مستقیم فیلم دینی نبوده ولی راجع به موضوع انتظار آثار زیادی تولید شده است. اما از آنجاییکه ظهور حضرت مهدی (عج) در نزد شیعیان جهان و به ویژه مردم کشورمان رویکردی عجیب و عمیق دارد لذا سینمای ایران می بایستی به مقوله انتظار بیشتر بپردازد تا مخاطبین جهانی را به خود جذب کند.

وی با بیان اینکه مخاطبین زیادی در سراسر جهان مشتاق دانستن پیرامون این موضوع هستند گفت: مقوله مهدویت و انتظار موضوعی است که فارغ از مرزها باید به آن نگاه کرد و در این زمینه لازم است که فیلم برای سینمای کشورمان تولید شود و ضرورتش زیاد احساس می شود و جای پرداختن به آن وجود دارد. فہیم با اشاره به اینکه مردم شهر و روستا در ایران تمام لحظات زندگی خود را با موضوع انتظار سپری می کنند و انتظار دغدغه و مسئله آنهاست توضیح داد: در جامعه مدرنیت و ماشینیسیم امروز مردم به انتظار توجه نشان می دهند و در تلاش هستند تا موقعیت بهتری را برای ظهور فراهم کنند؛ در نتیجه آثاری که به این موضوع بپردازد مردم را خشنود می کند.

وی به جنبه دینی این مقوله اشاره کرد و گفت: در کنار تمام این موضوعاتی که به آن اشاره کردم ما وظیفه دینی داریم و مدیران و هنرمندان ما نسبت

ای را؛ و نکته مهم تر اینکه مسئله ای فرامتنی و فرامری است. باید در سال حداقل تعدادی از تولید سینمای ایران به این موضوع اختصاص پیدا کند. وقتی می بینیم از بین هشتاد تولید فیلم در سال با مضامین مختلف به این موضوع پرداخته نمی شود کمی شک می کنیم. فہیم نپرداختن این موضوع در سینمای ایران را مشکل مدیریت و اشکالات مدیریتی دانست و گفت: به نظر می آید انگار تعمدی در کار است که به بحث انتظار در سینما پرداخته نشود و آن را نادیده گرفت.

سعید مستغاثی: از سینمای سکولار نباید توقع فیلمی راجع به انتظار داشت

سعید مستغاثی منتقد و تحلیل گر مسائل سینمایی نیز در گفت و گو با سوره سینما بیان کرد: مشکل سینمای ایران عمیق تر از این حرفهاست. وی افزود: سینما از بدو تاسیس تا زمانی که وارد ایران شد با نیت مقابله با هویت زدایی و تضعیف اعتقاد پیش می رفت؛ همان زمان هم هشدارهای فراوانی نسبت به اشاعه چنین فرهنگی توسط فرهیختگانی چون مرحوم مدرس داده شد که این هنر قرار است اخلاق را در جامعه ما از بین ببرد و زندگی غربی را در بین مردم رواج دهد. مستغاثی ادامه داد: آدم هایی هم در این زمینه رشد کردند که بیشتر عقاید فراماسونری داشتند و فیلم فارسی توسط آنها ساخته می شد. مشکل سینمای

موضوع شهدا و قهرمانان جنگ نمی پردازیم؟ این منتقد گفت: نباید از سینمایی با تفکر سکولار توقع فیلمی با موضوع انتظار و امام زمان داشت. تفکر سکولار بر علیه باورهای مردم گام بر می دارد گر چه در طول سال های گذشته تلاش های زیادی هم برای ساخت چنین فیلم هایی صورت گرفته که به سازندگان این نوع فیلم ها مهر سفارشی بودن زدند یا اینکه اندیشه های ایدئولوژیک دارند یا به فیلم مهر حکومتی خورده و در نهایت، به همین دلیل سینمای ایران نتوانسته در این زمینه به تولیدات مطلوب دست پیدا کند و فیلمسازان ما هم سراغ موضوع مهدویت نرفتند. ➔

امام (ره) سینما و افق جدید

مهدی رئیسی

و افقی نوینی گشود به دنیایی جدید و این امر در عرصه‌های هنری بیشتر رخ نمود. اگر چه همچنان، باور داریم که آثار هنری به‌موازات سایر حوزه‌ها رشد نیافته‌اند و پایه پای تحولات و خیزش‌ها در حوزه‌های مختلف اقتصادی، علمی، سیاسی و اجتماعی جلو نیامده‌اند. با امام (ره) انقلاب معنایی در این سرزمین و در عصر حاضر ایجاد شد و بی تردید، تا ثمر دهی و به بار نشستن آن هنوز فاصله داریم و در این راستا وظیفه هنرمندان و خالقان آثار هنری بیش از همه، حساس تر و سنگین تر است.

هنر با تمامی زیر شاخه‌هایش به‌عنوان کلیددار توسعه و پیشرفت ملت‌ها در جهان امروز قادر است گستره تعاملات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی توسعه دهد و به همکاری‌ها و همراهی‌ها و مناسبات ملت‌ها معنا بخشد، می‌تواند راهبردی باشد برای نزدیکی هنرمندان، فرهیختگان و مردمانی که میراث مشترک و آینده مشترک دارند. باشد تا روزی که به برکت این نگاه شاهد اوج‌گیری هنر انقلاب و گسترش آن تا مقیاس‌های جهانی باشیم. ①

نشانه‌ای خلاف عفت و عوامل انحراف ندیدیم». ایشان در سال ۵۹، همچنین پیرامون اکران فیلم «لر ساله» یا «محمد رسول الله» ساخته مصطفی عقاد هم نظر دادند. در نقل قولی از حسین بهزاد، نویسنده و محقق جنگ تحمیلی در برنامه راز مطرح شد که، در آن زمان منتقدین در مورد این فیلم نظر خوبی نداشتند و نگرانی آنها در این مورد بود که در فیلم مصطفی عقاد، بلال در هنگام فتح مکه و گفتن اذان، نامی از حضرت علی (ع)، (اشهد ان علی ولی الله) نمی‌برد، و از آنجا که مصطفی عقاد، کارگردان سوری، کارگردانی غیر شیعه است، اکران این فیلم در جامعه آن روز تأثیرات خوبی ندارد. بهزاد در این باره گفت: امام خمینی (ره) فیلم را دیدند و گفتند فیلم بدون اشکال است، گفتن عبارت مربوط به حضرت علی (ع) در اذان از مستحبات است و نه واجبات. همچنین امام خمینی (ره)، در اظهار نظری در مورد فیلم «گاو»، ساخته‌ی داریوش مهرجویی در ۲۳ اردیبهشت سال ۵۹، گفتند: «به حمدالله گویندگان و نویسندگان خوبی داریم، من فکر می‌کنم فیلم‌هایی که ایرانی‌ها می‌سازند، فیلم‌های خوبی است، مثلاً همین فیلم «گاو»، فیلمی آموزنده بود.»

امام (ره) با بینش بلند و نگرش عمیقش نه تنها مانع گردید تا سینماها در آغاز انقلاب مورد تخریب قرار نگیرند بلکه افقی را نشان دادند که جهان، امروز سینمای ما را به عنوان سینمایی انسانی، اخلاقمند و شاعرانه بشناسد- سینمایی که فراتر از عناصری چون خشونت و جذابیت‌های جنسی، مخاطبان از آن به دلیل هویت معنایی و نگاه انسانی‌اش می‌پسندند. انقلاب اسلامی گفتمان جدیدی را در ادبیات سیاسی جهان معرفی کرد. گفتمانی که امروز با گسترش آن در منطقه و جهان شاهد تحول و شکل‌گیری جنبش‌های نوینی هستیم که هر روز بر ابعاد و تعداد آن‌ها افزوده می‌شود.

امام (ره) پایه‌گذار انقلابی است که مسیر تاریخ را تغییر داد و طلیعه نوینی را در افکار جهانی شکل بخشید. جهان و تمامی مکتب‌های کهنه سیاسی و اقتصادی را به چالش کشاند و موجی از انگاره‌های تازه و تفکرات نوین در عرصه‌های مختلف حتی، در سطوح دانشگاه‌ها رقم زد و امروز شاهدیم که از برکات جریان انقلاب، ده‌ها خیزش و جنبش مردمی در منطقه و در اقصی نقاط جهان در حال تولد و گسترش است و دور نیست که این جریان که بر جوشیده از تفکر و دیدگاهی است که حضرت امام (ره) آن را طراحی و پایه‌گذاری کرد و رهبری معظم انقلاب به آن تکامل و توسعه داد فراگیرتر شود.

نگاه امام هنری‌ترین نگاه است. نگاهی آمیخته با متعالی‌ترین اعتقادات دینی و باورهای انسانی و اخلاقی که بشریت تشنه امروز به‌شدت محتاج آن است و همین تشنگی و ضرورت بود که باعث جهش و گسترش تفکر انقلاب اسلامی شد و تا دورترین نقاط دنیا را پوشش داد و هم از این روست که می‌بینیم با انقلاب، تمامی ساختارها و تعاریف کهنه و کلیشه‌ای «هنر» هم دگرگون می‌شود و در فرازی پویا آثار هنری هنرمندان ایران سکوهای معتبرترین فستیوال‌های جهانی را فتح می‌کند.

امام، نگاه و جنبش تازه‌ای را در تمامی عرصه‌ها ایجاد کرد و کلیشه‌ها و چارچوب‌های فرسوده را در هم شکست

امام (ره) با بینش بلند و نگرش عمیقش نه تنها مانع گردید تا سینماها در آغاز انقلاب مورد تخریب قرار نگیرند بلکه افقی را نشان دادند که جهان، امروز سینمای ما را به عنوان سینمایی انسانی، اخلاقمند و شاعرانه بشناسد.

شکی نیست که سینما به عنوان رسانه ای نافذ و فراگیر همواره به مثابه یکی از ابزارهای استعماری از سوی قدرت‌های بزرگ و نظام سلطه مورد بهره‌برداری قرار گرفته و می‌گیرد. از این عنصر موثر و آگاهی‌بخش قدرت‌های بزرگ همیشه سعی کردند برای تخریب هویت‌های ملی و فرهنگ‌های بومی سایر ملت‌ها استفاده کنند و متأسفانه، با سیطره مطلق آن‌ها بر سینمای جهان تا حدودی به اهداف و مقاصد شوم شان هم رسیده‌اند. تحقیر و امحای فرهنگ‌های مختلف، گسترش حوزه‌های نفوذ و اقتدار فرهنگ غربی و استحاله سبک زندگی ملت‌ها یکی از مهم‌ترین اهداف و فلسفه سینمای غرب است.

در کشور ما، سینما مضافاً، یکی از ابزارهای اصلی دین‌زدایی از جامعه در طول رژیم پهلوی شده بود تا جایی که رویگردانی مردم به دلیل پیوندهای دینی و مذهبی از سینما در سال‌های آخر حکومت پهلوی باعث افت شدید تولید فیلم فارسی و بیکاری بسیاری از بازیگران و فعالان سینما شد. با پیروزی انقلاب، طیف‌های مختلف مردم سعی می‌کردند جلوه‌ها و مظاهر غریب‌دگی جامعه از جمله خانه‌های فساد، مشروب‌فروشی‌ها و سینماها را از بین ببرند. اما امام (ره) در چنین شرایط ملتهبی در مقابل تخریب سینماها ایستادند. مهمترین موضع‌گیری امام درباره سینما، جمله معروف «ما با سینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم» است و شاید مهمترین دلیلی که امروزه ما هنر سینما را در کشورمان داریم همین جمله باشد. متن کامل این سخنان به این شرح است: «سینمای ما مرکز فحشاست. ما با سینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم، ما با رادیو مخالف نیستیم، ما با فحشا مخالفیم. ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب‌نگه داشتن جوانان ما و از دست دادن نیروی انسانی ماست، با آن مخالف هستیم. ما کی مخالفت کردیم با تجدد؟ با مراتب تجدد؟ مظاهر تجدد وقتی که از اروپا پیش‌را در شرق گذاشت- خصوصاً در ایران- مرکز [عظیمی] که باید از آن استفاده تمدن بکنند ما را به توحش کشانده است. سینما یکی از مظاهر تمدن است که باید در خدمت این مردم، در خدمت تربیت این مردم باشد؛ و شما می‌دانید که جوانهای ما را اینها به تباهی کشیده‌اند. و همین طور سایر این [مرکز]. ما با اینها در این جهات مخالف هستیم.»

حضرت امام (ره) حتی به صورت مشخص و مصداقی در خصوص چند اثر اظهار نظر داشته‌اند. سریال «پاییز صحر» که در سال ۶۶، از تلویزیون پخش شده بود، در زمان پخش با اعتراضاتی از سوی برخی علما و جامعه‌ی روحانیت مواجه شد، تا جایی که حتی در مورد رویکرد صدا و سیما در آن زمان، در خطبه نماز جمعه سخنرانی شد و همین امر باعث شد که مسئولین، این سریال و البته مدیر وقت سازمان، در باره آن، نظر امام (ره) را جوابا شوند. امام خمینی (ره)، پس از تماشای قسمت‌هایی از این سریال در نقلی فرموده بودند که «من در این فیلم

در گفتگو با سه کارشناس سینما بررسی شد

غفلت سینمای ایران از بزرگ‌ترین قهرمان تاریخ معاصر

محمدحسین نیرومند:
عده‌ای نمی‌خواهند
تفکرات امام (ره) منتشر شود

سینمای ایران دینش را نسبت به بزرگ‌ترین و تأثیرگذارترین و تاریخ‌سازترین انسان معاصر ادا نکرده است. تاکنون فیلم‌های سینمایی زیادی درباره شخصیت‌های مهم تاریخی ساخته شده ولی سینمای ایران نسبت به بنیانگذار انقلاب اسلامی غفلت کرده است. چرا؟

واقعیت این است که هر ساله با نزدیک شدن به ایام ارتحال امام (ره) به این موضوع می‌رسیم که چرا راجع به تأثیرگذارترین شخصیت سیاسی تاریخ معاصر ایران اثر هنری ساخته نشده که بتوان به آن بالید و حتی، برای آیندگان به یادگار گذاشت؟ آیا ادای دین سینمای ایران به زندگی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران تنها فیلم «فرزند صبح» باید باشد؟ (آن هم با سرنوشتی نامعلوم) شاید پرسش کمی تکراری به نظر برسد اما این موضوع جای بحث و پیگیری‌های زیادی دارد که چرا از شخصیت‌های برجسته سیاسی هر کشوری همچون «فیدل کاسترو» یا «ماهاتما گاندی» «نلسون ماندلا» و... به کرات حرف زده می‌شود و از آنها فیلم ساخته می‌شود اما سینمای ایران از چنین سوژه‌هایی نمی‌تواند بهره ببرد؟ به همین جهت با محمدحسین نیرومند رئیس انجمن انقلاب و سینمای دفاع مقدس، هوشنگ گل‌مکانی منتقد سینما و قاسم قلی‌پور تهیه‌کننده سینما این پرسش را مطرح کردیم که از نظر می‌گذرانید.

محمدحسین نیرومند رئیس انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس در مورد کم‌کاری صورت گرفته پیرامون روایت زندگی امام راحل گفت: واقعیت موضوع این است که آن کسانی که وظیفه دارند در مورد این مرد بزرگ انقلاب کار کنند و چگونگی زندگی را به تصویر بکشند غفلت می‌کنند و این خود مهمترین اصل است. وی با بیان اینکه پرداخت به زندگی امام راحل کار ملی و بزرگی است توضیح داد: از جهت دیگر این را هم باید در نظر بگیریم که بخش خصوصی توان و قدرت ساخت چنین فیلم‌هایی را ندارد و باید بودجه فاخر به این فیلم‌ها تعلق گیرد ولی متأسفانه برخی مدیران فرهنگی آنقدر درگیر موضوعات فرعی هستند که به این موضوع نمی‌توانند توجه کنند.

نیرومند در بخش دیگری از صحبت خود گفت: به نکته مهم دیگری هم باید اشاره کرد و آن اینکه بسیاری از مدیران که در سینما کار می‌کنند دوست ندارند اندیشه‌های امام راحل بازخوانی شود؛ خیلی‌ها خود را امروز منتسب به امام می‌دانند که در صورت انتشار افکار امام دیگر نمی‌توانند ادعا کنند که ما ذوب در امام هستیم چراکه آنقدر روحیه و افکارشان در این سالها با تفکر امام فاصله گرفته که نمی‌توانند پاسخگوی رفتارشان باشند. وی بیان کرد: عده‌ای از مدیران و مسئولان هم دستشان برای پرداخت این موضوع می‌رسد؛ اما دوست ندارند تفکرات امام راحل منتشر شود چون بر ضرر خودشان است. ساده‌زیستی امام و توجهی که ایشان به مستضعفان و پابرهنگان داشته‌اند از ویژگی اصلی و بارزشخصیتی امام بود؛ حال آنکه کسانی که درگیر اموال میلیاردی هستند که نمی‌توانند هم منافع مالی خود را دنبال کنند و هم پیرو شخصیت امام باشند. مدیرعامل انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس افزود: کاری که این مدیران فرهنگی می‌کنند یعنی امام خمینی (ره) در اسمش حیات داشته باشد نه رسم و نوع رفتارش.

هوشنگ گلمکانی: فیلمسازان نمی توانند

به چنین موضوعات حساسی پیردازند

هوشنگ گلمکانی از منتقدان سینمای ایران اما نظر متفاوتی دارد. او معتقد است: موضوعات حساسی که عده ای زیادی خود را متولی آن می دانند باعث می شود تا عده ای از فیلمسازان به دلیل التهاب موجود در این موضوع سراغش نروند.

وی در ادامه توضیح داد: به عنوان نمونه به سرنوشت فیلم «رستاخیز» توجه کنید؛ قطعاً سازندگان این فیلم قبل از ساخت در مورد چگونگی ساخته شدن این فیلم با مراجع صحبت کردند اما در این سالها نتوانستند فیلمشان را به نمایش بگذارند. این همه انتقاد می شود که چرا ما راجع به موضوعات صدر اسلام فیلم نداریم؛ وقتی ما تعدد مراجع داریم که در پاره ای از موضوعات با هم اختلاف نظر دارند چگونه می توان فیلمی راجع به موضوعات اسلامی ساخت؟ آیا باید از همه مراجع تقلید نظرشان را جویا شد؟ چنین مشکلاتی باعث می شود که فیلمسازان به سراغ پرداخت این مضامین نمی روند.

سردبیر «مجله فیلم» گفت: از آنجایی که موضوع زندگی امام راحل مسئله سیاسی و به روز است فیلمسازان چطور می توانند سراغ این موضوع بروند؟ البته که کسی برای پرداخت چنین موضوعاتی منع نشده؛ اما اتفاق های که حول نمایش چنین فیلم هایی می افتد باعث می شود که فیلمسازان سراغ این موضوعات نروند.

گلمکانی افزود: هر فیلمسازی راجع به هر موضوع و شخصیتی از منظر خود به ماجر نگاه می کند، قطعاً زاویه نگاه ها با هم متفاوت است و تا وقتی فیلمسازان برای پرداخت این موضوعات دچار مشکل باشند ساخته نشدن چنین فیلم هایی کاملاً طبیعی است.

قاسم قلی پور:

پرداخت به چنین مباحث مهمی توان مالی بالایی می خواهد

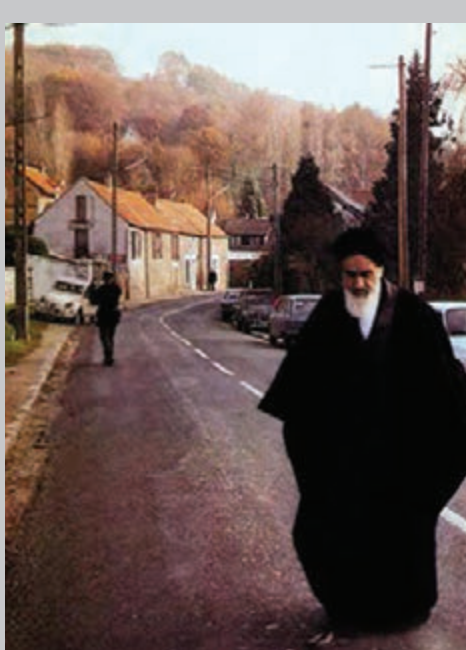
قاسم قلی پور تهیه کننده فیلم «آتش سبز» گفت: به نظر من پرداخت شخصیت های برجسته هر کشور کار هر کسی نیست و باید توسط افراد دارای تخصص صورت بگیرد.

وی ادامه داد: از آنجاییکه در عصر قهرمان های بزرگ به سسر می بریم اما ما ایرانیان درباره نمایش قهرمان های کشورمان کمی خست به خرج می دهیم و از پیشینه تاریخی خودمان کمتر حرف می زنیم.

قلی پور گفت: نکته دیگر اینکه ما تعلق خاطرهایمان را پراکنده می کنیم و بقای خودمان را در کم دیدن هموطنان خود می بینیم و چشمان به قهرمان های بزرگ دنیا است اما یک خودباختگی عامی در همه زمینه ها در ما وجود دارد که باعث می شود قهرمان های کشور خودمان را نبینیم و از بالندگی های تاریخی خودمان حض نبریم چراکه نگاه طایفه ای داریم.

این درحالیست که که باید برای ستایش از بزرگان ادبیات، تاریخ و سیاستمان نگاه غیرحزبی داشته باشیم اما ما در همه زمینه ها چشم به راه دور داریم و خودمان را نمی بینیم.

این تهیه کننده در انتهای صحبتش گفت: به اعتقاد من پرداخت زندگی چنین افراد برجسته ای؛ امکانات و توان بالایی می خواهد. در واقع کار بزرگ دانش و توان بزرگی می خواهد که ما نداریم. ⑪

به انگیزه همکاری حوزه هنری و جشنواره فیلم کودک در زمینه فیلمنامه های اقتباسی

ضرورت پیوند سینما و ادبیات

اساس همین سیاست ما با جشنواره فیلم کودک به این تفاهم رسیدیم که امسال در این جشنواره به اقتباس توجه ویژه‌ای شود و مقرر شد در صورتی که فیلمنامه‌نویسان علاقمند به امر اقتباس از روی سه کتاب با محوریت کودک و نوجوان به نام‌های: زمانی برای بزرگ شدن نوشته آقای محسن مومنی، قصه های سیلان نوشته آقای محمد رضا پیرامی و بچه‌های کارون نوشته آقای احمد دهقان فیلمنامه‌هایی ارائه دهند که در جشنواره یکی از رتبه‌های اول تا سوم را کسب کند به نویسندگان این فیلمنامه‌ها جوایزی اهدا شود و انشأ... با رعایت حقوق نویسندگان این کتاب‌ها شرایطی برای برگردان سینمایی این آثار فراهم خواهد شد.

جعفر حسینی مدیر توسعه هنرهای تصویری استان های سازمان سینمایی حوزه هنری به تشریح اهمیت ارتباط بین سینما و ادبیات پرداخت و گفت: ادبیات داستانی و سینما دو قالب روایی متفاوتند. با این حال در کشورهایی که سینما و تلویزیون ساختاری حرفه‌ای دارد ادبیات داستانی دستمایه بسیاری از فیلم‌هاست. فیلمهایی که اغلب از ماندگارترین آثار نمایشی به حساب می‌آیند.

وی با اشاره به اینکه ادبیات داستانی می‌تواند از بسیاری جهات به کمک سینما بیاید توضیح داد: زمانی که فیلمنامه‌ها و قصه‌های سینمایی سطحی روایت می‌شوند و دوری از تحقیق و تحلیل بیماری فراگیر آنان می‌شود زمانی که به تکرار می‌رسند و کلیشه می‌شوند و زمانی که مخاطب جدی از آثار نمایشی دلزده و رویگردان می‌شود اقتباس ادبی می‌تواند شور و شوق و انگیزه‌ی دیگری در بین مخاطبین رسانه‌های نمایشی برپا کند.

حسینی در ادامه افزود: سینما و ادبیات می‌توانند تکمیل کننده هم باشند. در جامعه‌ای که متأسفانه آمار کتاب‌خوان‌های آن روز به روز کمتر می‌شود سینما هم می‌تواند یکی از ابزار مناسب برای پیوند قوی مخاطب و ادبیات باشد؛ با این حال بدیهی است که این امر به سادگی رخ نمی‌دهد و اینگونه نیست که هرگاه خواستیم به اثر اقتباسی ارزشمندی برسیم. بلکه این امر برنامه‌ریزی می‌خواهد و تلاشی مستمر و پایدار. باید زمینه و شرایط مناسبی برای این امر فراهم شود

وی ادامه داد: به این نکته هم باید اشاره کرد در شکل حرفه‌ای همواره یکی از انگیزه‌های روی آوری کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی به استفاده از ادبیات داستانی و رقابت در خرید کپی‌رایت آن اثر مشاهده میزان استقبال است که مخاطب از آن متن مکتوب داشته است. این امر اطمینان‌خاطر به تهیه‌کننده و گروه تولید می‌دهد و میزان استقبال مخاطب را تا حد قابل اعتنائی تضمین می‌کند. میزان استقبال مخاطب از اغلب کتاب‌های منتشر شده حوزه هنری نشان داده که می‌توان نگاه متفاوت و ویژه‌ای به این آثار داشت و از این گنجینه ادبیاتی در رشته‌های مختلف نمایشی بهره برد. ■

و از روش‌های متنوعی برای این منظور بهره گرفت. مدیر توسعه هنرهای تصویری استان‌های سازمان سینمایی حوزه هنری به صحبت‌هایش افزود: سازمان سینمایی حوزه هنری برای جریان‌سازی امر اقتباس برنامه‌های مختلف و متنوعی را در نظر گرفته و از مدتها قبل اقتباس را در دستور کار خود قرار داده است که از این جمله می‌توان به اقتباس سینمایی از کتاب‌های: دا، پایی که جا ماند!، آن بیست و سه نفر و چندین اثر ارزشمند دیگر در زمینه دفاع مقدس نام برد که روی آنها کار شده و تلاش می‌شود شرایط تولید آنها فراهم گردد.

حسینی در بخش دیگری از صحبت خود گفت: بر

ماه رمضان و تمهیدهای ویژه برای جذب مخاطب در سینماها

اگر سینما رفتن را یک سنت بدانیم، می‌توانیم برای ماه رمضان امسال به طرح‌هایی فکر کنیم که مخاطب را به سالن‌های سینما بیاورد و مانع رکود و رخوت در این ایام شود.

ماه مبارک رمضان فرا رسیده است، این ماه، ماه ضیافت الهی است، ماه جشن مسلمانان. برای این ماه می‌توان برنامه‌هایی ویژه داشت. همان‌طور که در خانواده‌های ایرانی آیین‌ها و مراسمی ویژه این ماه وجود دارد و همین آیین‌هاست که حال و هوایی خاص به ماه رمضان می‌دهد. اگر سینما رفتن را یک سنت بدانیم، می‌توانیم برای ماه رمضان امسال به طرح‌هایی فکر کنیم که مخاطب را به سالن‌های سینما بیاورد و مانع رکود و رخوت در این ایام شود. طبیعی است ماه رمضان مانند هر بازه زمانی، خصوصیات دارد. امتیازهایی و نقاط ضعفی که می‌توان با برنامه‌ریزی آن را اصلاح کرد. پایان ماه رمضان، باکران عید فطر گره خورده که برای سینماداران موسم جذب مخاطب است. اما یک ماه، سالن‌ها درگیر کمبود مخاطب و سردی گیشه هستند. در ادوار مختلف، راهکارهایی متعدد برای حل این معضل اندیشیده شده، بعضی جواب داده و بعضی شکست خورده است. قطعاً هدف از ماه رمضان، تقویت روحیه معنوی و تزکیه نفس است. فردی نباید این فرصت استثنایی را از اقبال مختلف جامعه بگیرد، اما در کنار عبادت و توجه به فرائض دینی می‌توان زمان‌هایی را به تفریح و سرگرمی‌هایی مشروع و فرهنگی اختصاص داد. کاری که تلویزیون انجام داده و با ساخت سریال‌ها و تولید ویژه برنامه‌هایی مخاطب جذب می‌کند. نمایش آثار دینی و متناسب با فضای معنوی این ماه، اختصاص سانس‌هایی پس از اذان مغرب، برگزاری رویدادهای خاص، دعوت از عوامل ساخت فیلم‌ها و چهره‌های شاخص شاید بتواند بخشی از معضل کاهش مخاطب در این ماه را جبران کند.

از خداوند متعال می‌خواهم توفیق بهره‌مندی از برکت‌های این ماه به همه ما عطا بفرماید و طعم شیرین عبادت خالصانه و خدمت صادقانه را به ما ارزانی دارد. ■

محمود کاظمی

چرا فضا برای قاچاقچی‌های سینما امن است؟

حامد اکبری

دست و پنجه نرم می‌کند. فعالیت‌های سینمایی از ایده تا عرضه با چالش‌های بی‌شماری همراه است. طبیعی است در این میان، بی‌اعتنایی به قاچاق فیلم در درازمدت باعث می‌شود تا بخش‌های خصوصی نابود شوند و فضای فراهم گردد که سرمایه‌گذاران خصوصی با هیچ‌گونه مشوق‌ها و تمهیداتی پا تو این عرصه نگذارند. ضمن اینکه، پیامدهای تلخ اقتصادی و اعتباری در بخش‌های دولتی هم جای خود دارد.

چه مراکز و نهادهای مسئول و متولی این جریان هستند؟ در این زمینه، مسلماً، فقط صاحبان آثار نمی‌توانند مسئولیت صیانت و مراقبت از محصولات شان را بر عهده داشته باشند. فیلم، فرایندی جمعی است و برای استفاده و بهره‌برداری عمومی و اجتماعی آن نیازمند تعامل و همکاری نهادهای و اشخاص مختلف است. قطعاً، نهادهای مختلف در این جریان می‌توانند پاری‌کننده‌های سینما باشند. نهادهایی همچون: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، قوه قضائیه، کمیسیون فرهنگی مجلس، خانه سینما و نیروی انتظامی از جمله نهادهای رسمی هستند که می‌توانند در ایجاد فضای امن و امنیت سینما تأثیرگذار و نقش‌آفرین باشند.

احساس می‌شود برغم وجود ستادهایی مشخص در این زمینه و اقدامات فرمایشی و تبلیغاتی هر بار که این موضوع اتفاق می‌افتد نوعی همصدایی اعتراضی شکل می‌گیرد و بعد از اندک زمانی، فراموش می‌شود.

نکته مهم اینکه به نظر می‌رسد با وجود اتفاقات جدید مثل انتشار فایل فیلم در فضای مجازی و توزیع آن‌ها قبل از اکران عمومی ابعاد گسترده‌تری پیدا کرده است. این موضوع به نوعی بخش خصوصی سینمای ایران را زیر سؤال می‌برد و در حال حاضر نباید فقط به پیگیری برای موضوع فروش غیرقانونی فیلم‌ها محدود شود، فراتر از این، نباید از نظر حقوقی با نمایش آثار در اتوبوس‌ها، قطارها، شبکه‌های ماهواره‌ای و... نیز برخورد جدی به عمل آید. برای برخورد و مهار این پدیده نیازمند راهکارهای گوناگون، همزمان و توانمند هستیم. یک جنبش همگانی و عمومی لازم است تا در ابعاد مختلف فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی با این موضوع برخورد صورت گیرد. مسیرها و روش‌های زیادی برای حل این معضل وجود دارد که از جمله راهکارها می‌تواند موارد ذیل باشد:

- احیای کمیته صیانت از آثار سینمای ایران و تأمین تصمیمات آن از طریق ضمانت‌های اجرایی و عملی
- فرهنگ‌سازی و آگاهی‌بخشی در مقیاس ملی با مشارکت صاحب‌نظران و کارشناسان و تشریح اهمیت و حساسیت این موضوع و تبیین شرعی و فقهی و قانونی قاچاق و اطلاع‌رسانی وسیع به افکار عمومی در راستای عدم تهیه آثار از مجاری قاچاق و تشویق به نخریدن، دانلود نکردن و... باید فضایی فراهم شود تا مردم به این نوع آثار مانند: اموال مسروقه و حق الناس نگاه کنند.

- رصد و پیگیری فضاهای مجازی سایت‌هایی که اقدام به توزیع و پخش این گونه محصولات قاچاق می‌کنند با تدابیر تخصصی تر.

- دقت و حساسیت بیشتر خود صاحبان آثار و لزوم هوشمندی و مراقبت در نحوه واگذاری آثار برای مراکز و اشخاص

- برخورد محکم و جدی با بعضی، کسانی که به دلایلی از انتشار فیلم‌هایشان استقبال می‌کنند.
- انعکاس شفاف تر فعالیت مراکز ذیربط در موضوع مبارزه با قاچاق فیلم‌ها مانند: پلیس فتا، پلیس امنیت و کمیته صیانت از آثار سینمای ایران و ...

پدیده قاچاق فیلم و محصولات فرهنگی متأسفانه به معضل اساسی و تهدیدکننده در کشور تبدیل شده است. موضوعی که بیش از یک دهه پیرامون آن بحث و بررسی، ستاد، کمیته و تبصره ارائه شده؛ ولی، همچنان، هر از گاهی شاهد وقوع این پدیده شوم در سطح کشور هستیم. پدیده خطرناک و زیانباری که شرایط سخت و شکننده سینما را دچار ناامنی و مخاطره بیشتری می‌سازد. نگاهی به پیشینه این موضوع نشان می‌دهد که در مقاطع مختلف زمانی و ادوار گوناگون، پاره‌ای اقدامات برای مهار و مدیریت این بحران صورت گرفته است. نخستین گردهمایی بزرگ سینماگران در اعتراض به قاچاق فیلم‌های سینمایی و محصولات فرهنگی خرداد ۸۶ با سخنرانی تعدادی از هنرمندان و مدیران فرهنگی در مراسمی رسمی صورت گرفته است. در آن گردهمایی پس از سخنان میرکریمی رئیس هیئت مدیره وقت خانه سینما، رضا کیانیان، رسول صدرعاملی، فرهاد توحیدی و رخشان بنی‌اعتماد، مهندس جعفری جلوه معاون سینمایی وقت وزیر ارشاد هم سخنرانی کرده‌اند. حتی، امیررضا خادم، نماینده وقت مردم تهران و عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، نیز، از دیگر سخنران مراسم اعتراض سینماگران ایرانی به قاچاق فیلم‌های سینمایی بود و علیرضا رئیس‌ایان و رویا تیموریان هم لحظاتی درباره این پدیده شوم سخن گفتند. اجرای مراسم رازنده یاد علی معلم به عهده داشت. بیانیه تجمع سینماگران ایرانی در احقاق حق سینمای ایران را هم توسط پرویز پرستویی به عنوان دبیر یازدهمین جشن خانه سینما قرائت شد و ظاهراً، طومار امضاء شده هنرمندان هم به موزه سینما اهدا گردیده است.

هرچند پیش از این گردهمایی به صورت پراکنده و فردی بارها و به کرات نسبت به پدیده سیاه قاچاق فیلم واکنش‌های معترضان شده بود. اکنون، بیش از یک دهه از آن گردهمایی می‌گذرد و هفته و ماهی نیست که شاهد وقوع این گونه اتفاقات نباشیم. تازه‌ترین مود قاچاق فیلم به انتشار فیلم سینمایی «گشت ۲» مربوط می‌شود. فیلمی که هم اکنون، در سینماهای کشور در حال اکران است. استنباط می‌شود مجاری رسمی در برخورد با پدیده قاچاق فیلم ایرانی به نتایج موثر، ملموس و سودمندی نرسیده‌اند.

تردیدی نیست که ناامنی‌های به وجود آمده در عرصه توزیع محصولات فرهنگی یقیناً با پشتیبانی باندهایی شکل گرفته که در این راه فقط سود مالی مدنظرشان نبوده و اهداف دیگری را نیز می‌توان از جریان به وجود آمده در این راستا کشف کرد. این نوع ناامنی‌ها، ضررش تنها به تولیدکنندگان فیلم بر نمی‌گردد، بلکه تمامی صنوف و جریان‌های داخل سینما از این مسئله دچار ضرر خواهند شد. مسلماً قاچاق فیلم صرفاً، خسارت به حقوق مادی نیست، بلکه اشاعه و قوت‌گیری این پدیده، از بین بردن کلیت صنعت سینما را به همراه دارد.

سینمای ما با انواع مشکلات و فراز و نشیب‌ها

گزارشی از جلسه نقد و بررسی مستند حراج بزرگ از تولیدات سازمان سینمایی حوزه هنری

این فیلم جسورانه و قابل تقدیر است

«آرش انیسی» که علاوه بر کارگردانی، تهیه کنندگی این فیلم مستند را نیز برعهده داشته است با بیان اینکه من تمام حرف هایی را که می خواستم بیان کنم در این فیلم با مخاطب در میان گذاشته ام گفت: معتمد تک تک ما در شکل گیری شرایطی که برای ما رقم می خورد مسئول هستیم لذا به جای اینکه از شرایط ناله کنیم و بیش از اینکه به دنبال مقصر باشیم و انگشت اتهام را به سمت این دولت یا آن دولت بگیریم بهتر است خودمان را از مشکلات پیش آمده میرا ندانیم.

«محمدتقی فهیم» منتقد کشورمان نیز در این برنامه اظهار داشت: فیلم مستند «حراج بزرگ» به دنبال بیان مشکلی به نام «بحران در تولید» است و این در حالی است که معمولاً اساس حیات هر جامعه ای «صنعت» است و اگر تولید در هر کشوری مورد بی توجهی قرار بگیرد شک نکنید که مردم آن کشور، فقط مصرف کننده خواهند بود. وی با بیان اینکه فیلم به درستی بر روی بحران تولید انگشت گذاشته است افزود: دغدغه رکود و بی مهری نسبت به تولید در فیلم به خوبی احساس می شود و بیشتر

عصر یکشنبه ۷ خرداد، یکصد و چهاردهمین برنامه «سینما روایت» با حضور محمد تقی فهیم (منتقد) و رسول شادمانی (مجری-کارشناس) به رونمایی و نقد و بررسی فیلم مستند «حراج بزرگ» با حضور آرش انیسی کارگردان این اثر اختصاص یافت.

بر پایه این گزارش، این فیلم مستند که از جدیدترین تولیدات مرکز مستندسوره حوزه هنری محسوب می شود و به بحران تولید چای در شمال کشور می پردازد در حالی در این برنامه مورد نقد و بررسی قرار گرفت که بعد از حضور در جشنواره فیلم عمار، نخستین نمایش عمومی خود را تجربه می کرد.

ش انیسی
مستند سوره
باعت ۱۴:۳۰
فیلم فلسفین

از انیس، خان انیس، ابر امانو، انیس و صبا قاری، از انیس
مستند سوره
باعت ۱۴:۳۰
فیلم فلسفین

**تحقیق و
پژوهش فیلم
«حراج بزرگ»
بیش از ۶ ماه به
طول انجامیده
است و من به
عمد نخواستیم در
راستای تحقیقات
تئوریک به سراغ
نظریه پردازان
مختلف بروم**

از هر چیزی خودش را به رخ مخاطب می کشد. فیلمساز با بهره گیری از انواع تصویرسازی و بویژه پلک هایی که در فیلم دیده می شود به نوعی به ما بگوید که «مشکل تولید» همچنان تداوم دارد. اما با همه حُسن هایی که در فیلم دیده می شود فیلمساز نتوانسته به این دغدغه و مشکل، عمق ببخشد و نتوانسته ما را به سرمنشاء شکل گیری بحران که همان بحث استثمار و سوء مدیریت است سوق دهد و فیلم در سطح باقی می ماند به گونه ای که قدرت نقب زدن به این مساله را ندارد.

مستندسازی در کشور از دامنه روشنفکری رخ بر کشیده و شکلی اجتماعی به خود گرفته است
این کارشناس سینما ادامه داد: فیلمساز می توانست برای عمق بخشی به فیلم خود از تحقیق و پژوهش بیشتر و عمیق تری استفاده کند و این معضل را در یک روند تاریخی تحلیل کند. اما گویا بیشتر خواسته مثل همه فیلمسازان، تنها یک فیلم بسازد تا مشکل را بیان کند. خوشبختانه امروزه مستندسازی در کشور ما از دامنه روشنفکری رخ بر کشیده و شکلی اجتماعی و کلان تری به خودش گرفته است. این در حالی بود که یک زمانی، مستند سازان فقط در پی بروز تمنیات فردی خودشان بودند اما چند دهه ای است که با رونق فیلمسازی، شکل ارائه مستندها نیز تفاوت شده است. همیشه به دنبال یک منجی هستیم در حالی که منجی واقعی «من» و «شما» هستیم

آر ش انیسی در پاسخ به صحبت های منتقد جلسه گفت: مواردی که آقای فهیم بیان کردند اختلاف سلیقه و نگاه من با ایشان است و من معتقدم مشکلاتی که در فیلم وجود دارد یک نگاه بیرونی ندارد و من در شکل گیری این مشکلات، هیچ نگاه استثماری در جامعه نمی بینم. ضمن اینکه ما همیشه به دنبال راه نجات و یک منجی هستیم در حالی که منجی واقعی «من» و «شما» هستیم.
وی در مورد تحقیق و پژوهش این اثر اظهار داشت: تحقیق و پژوهش فیلم «حراج بزرگ» بیش از ۶ ماه به طول انجامیده است و من به عمد نخواستیم در راستای تحقیقات تئوریک به سراغ نظریه پردازان مختلف بروم چرا که در این وضعیت فیلم تبدیل به یک درس گفتار می شده است.

کارگردان فیلم مستند «حراج بزرگ» تصریح کرد: من بیشتر سعی کردم تحقیقات را در ک کنم و از زاویه دوربین خودم این تحقیقات را در اختیار مخاطب قرار دهم و دوست نداشتم مخاطب را با یکسری آمار و حرف هایی که همچون خیلی از نشست های خبری که نتیجه ای در بر ندارند در گیر کنم. لذا بر این باور بودم که مخاطب من فقط حس کند چه اتفاقی در حال شکل گیری است.

فهیم در بخش دیگری از صحبت های خود با بیان اینکه منظور من از اینکه فیلم نتوانسته عمیق باشد به معنا ضعف فیلم نیست اظهار داشت: اتفاقاً معتقدم این فیلم در حد یک کار تلویزیونی و حتی بالاتر از آن قرار دارد. اما زمانی منتقدین در کنار فیلمساز قرار می گیرند که اثرش از یک کار معمولی، یک گام جلوتر باشد و فیلمساز هم با موضوعی که انتخاب می کند در کنار مردم قرار بگیرد.

فهیم اضافه کرد: این فیلم هنگامی که به سراغ بحران تولید می رود می توانست به جاهایی انگشت بگذارد تا مخاطب متوجه شود چه کسی مقصر این وضعیت است. بر خلاف نگاه فیلمساز که معتقد است تک تک مردم مقصر هستند من

معتقدم مقصر واقعی مردم نیستند. بلکه کسانی مقصرند که برگرد مردم سوار شده اند و از جیب ملت، صندلی مدیریت را تصاحب کرده اند. درصد تولیدات کشور خوابیده و تولید کنندگان به فکر سودهای دیگری هستند!

این منتقد و کارشناس رسانه تاکید کرد: فیلم «حراج بزرگ» فقط در اسم به موضوع حراج اشاره می کند اما در کلیات، فیلم ساده ای است که نمی تواند به صورت عمیق، موضوع مورد نظر را کالبد شکافی کند. هم اکنون ۸۰ درصد تولیدات کشور خوابیده است و تولید کنندگان بیشتر به فکر سودهای دیگری مثل بورس، سکه، دلار و خواباندن پول در بانک ها هستند. واقعا چه کسی مقصر این وضعیت است؟! وظیفه فیلمساز در این میان این است که این وضعیت را به درستی به چالش بکشد و اینجاست که منتقدین در کنار فیلمسازان قرار می گیرند.

در بخش دیگری از این برنامه برخی از حاضرین در جلسه به ارائه نقطه نظرات خود نسبت به فیلم پرداختند. محمد آقازاده از جامعه منتقدین گفت: من این فیلم را دوست داشتم و سینمای ما به این نوع فیلم نیاز دارد. این فیلم به راحتی از هم گسیختگی بحران رانشان می دهد و خوشحالم که آقای انیسی دوربینش را برداشته و به دنبال ضبط یکی از دردهای جامعه رفته است در حالی که خیلی ها بیشتر به فکر کپی پیس هستند!

گووان مهر اسماعیل پور، فیلمساز و فیلمنامه نویس هم گفت: این اثر دارای حرف بسیار شریفی است اما بیشتر به یک گزارش تلویزیونی شبیه است تا یک فیلم مستند، فیلم از نقض تکنیک رنج می برد، البته تدوین فیلم خوب بود.

شفیع آقامحمدیان فیلمساز کشورمان نیز با بیان اینکه این فیلم بسیار شفاف و قابل تقدیر است یادآور شد: اشکال اساسی این نوع فیلم ها، تکرار مکررات است. زمانی فیلم می تواند متفاوت باشد که راه حل جدی هم بر مشکل ارائه دهد در حالی که این فیلم فقط درد را بیان می کند.

انیسی در مورد راهکار پاسخ داد: من فکر می کنم فیلم به راهکار هم اشاره دارد و معتقدم همه ما در بحران تولید چای مقصر هستیم و به نوعی همه ما بخشی از مشکل هستیم! همه ساله تعداد قابل توجهی مسافر به شمال کشور سفر می کنند و آنجا تفریح می کنند، اگر این افراد سالی چند کیلو چای ایرانی برای مصرف خریداری کنند بسیاری از مشکلات چایکاران حل خواهد شد.

کارگردان «حراج بزرگ» در مورد جای خالی مسئولین دولتی برای پاسخگویی به بحران تولید چای در فیلم گفت: ربط دادن مشکلات به دولت ها حربه ای است که مردم ما اسیر آن هستند و من فکر نمی کنم مشکل ما تنها متوجه دولتها باشد چرا که دولتها در چار چوبی که در اختیار دارند کار می کنند. این درحالی است که مشکل های ما اساسی تر و ریشه ای تر است.

رسول شادمانی نیز در پایان اعلام کرد یکشنبه هفته آینده به دلیل تقارن با رحلت حضرت امام (ره)، سینما روایت برنامه ای نخواهد داشت و جلسه بعدی آن ۲۱ خرداد ماه خواهد بود.

یکصد و چهاردهمین برنامه «سینما روایت» عصر یکشنبه، ۷ خرداد در مجتمع فرهنگی هنری اسوه برگزار شد. □

حسن برزیده در «چشم شب روشن» عنوان کرد:

برای ساخت «مزار شریف» حمایت خوبی توسط حوزه هنری شد

و البته نه اشخاص - چرا که ممکن است حتی با افرادی که در رأس هستند زاویه داشته باشم - ولی می دانم من مسلمان در هر حکومتی باید اعتقادات خودم را تبلیغ کنم. اما خیلی ها ایدئولوژی را قبول ندارد و می گویند اگر حاکم شود، مشکلاتی ایجاد می شود.

این فیلمساز تصریح کرد: جالب است همین «مزار شریف» که من ساخت آن را وظیفه خود می دانستم و تعدادی جوان به خاطر تصمیمات غلط سیاسیون کشته شده اند. اما وقتی در این باره حرف می زنیم گرچه مردم عادی حق دارند فکر کنند این فیلم شاید یک پروپاگاندا برای نظام است - که البته اینطور نیست و فیلم منتقد است - اما جالب اینکه خیلی از بچه های هم عقیده با ما، جلوی ما می ایستند.

برزیده تأکید کرد: کارهای اعتقادی مدعی زیاد دارد. ماه رمضان هم مدعی زیاد دارد. تلویزیون سریالهایی در ماه رمضان پخش می کند که قرار است مناسبتی باشد اما ربطی به این ماه ندارد. تلویزیون در بخش مناسبتی قدرتمندتر از سینما است. چون تکرار این مفاهیم طی مثلا ۳۰ شب موفق تر است تا طی یک نوبت در سینما. البته خود من اخیرا به آقای میرباقری پیشنهاد دادم که می خواهم درباره ماه رمضان سریال بسازم. شما وقتی درباره ماه رمضان حرف می زنید قطعا به مفاهیم بلند این ماه برمی گردد. ما در ماه مبارک رمضان مخاطبان آماده تری برای شنیدن برخی چیزها داریم. خود من تجربه ساخت چنین سریالی داشته ام و «مثل هیچکس» که درباره بحث مشکلات خانوادگی پیرامون مسئله ارث و میراث بود باعث شد خیلی ها به من زنگ بزنند و بگویند ما چنین مشکلی داشتیم و با دیدن سریال شما حل شد.

برزیده در پاسخ به این سوال نبوی که منظور از بسیار بودن مدعی در این عرصه چیست؟ توضیح داد: شما فکر کنید یک نفر فیلمنامه ای درباره عاشورا می نویسد، آن را پیش مراجع می برد و تایید می گیرد، بعد فیلم اکران می شود اما کسی می آید و می گوید این فیلم نباید اکران شود و گر نه ما کفن می پوشیم. این یعنی مدعی! درباره مفاهیم دینی و آنچه به نظام و انقلاب ارتباط پیدا می کند، همواره مدعی وجود دارد که به روایت ها ایراد بگیرند.

وی اضافه کرد: من در فیلم «انسان و اسلحه» ساخته مجتبی راعی بازی می کردم. در بخشی از این فیلم یک فرمانده به فردی که در حال توطئه است سیلی می زند. اما این بخش را از فیلم در آورند! اینگونه فیلمسازان به مرور دلزده می شوند در حالی که آنها این استراتژی را دارند که به مخاطبان بگویند اینها هم انسان هستند نه تافته جدا بافته که مخاطب را هم زده کند. اما چون اجازه پیدا نمی کنیم آنچه درست است انجام دهیم پس می گوئیم نکنیم که بهتر است.

«چشم شب روشن» در ماه مبارک رمضان هر شب ساعت ۲۴ با اجرای محمد صالح علا به صورت زنده روانه آنتن شبکه چهار و تکرار آن ساعت ۱۴ روز بعد پخش می شود. ●

شریف» جزو همان آثار بود که ۱۰ سال طول کشید تا ساخته شود. چون حساسیت زیادی روی آن وجود داشت و حتی به من می گفتند موضوع آن درباره یک شکست دیپلماتیک است و اصلا چرا شما می خواهید فیلم آن را بسازید و قرار نیست درباره این موضوع حرفی زده شود. اما من معتقدم درباره شکست ها هم باید حرف زد. حمایت یعنی همین که فیلمساز بتواند به موقع فیلمی را که می خواهد بسازد، نه اینکه فیلمنامه اش ۱۰ سال خاک بخورد.

کارگردان «مزار شریف» تصریح کرد: برای ساخت این فیلم حمایت خوبی از ما توسط حوزه هنری انجام شد. حتی برخی مفاهیمی در فیلم بود که می دانستم مورد قبول مدیران حوزه نیست. مثلا جمله ای بود که خیلی بحث برانگیز بود: «هیچ جنگی به نفع هیچ ملتی نیست». در حالی که در حوزه هنری با این جمله مشکلات زیادی داشتند اما اجازه دادند از آن استفاده کنیم.

وی تصریح کرد: معنای این جمله این نیست که هیچ ملتی نباید بجنگد و اگر در شرایطی قرار گرفت که الزامی داشت باید بجنگد و خود من یکی از محصولات دوران جنگ هستم و حضور در آن جزو افتخاراتم هست. نبوی نیز به نوعی مخالفت خود با این جمله را اعلام و اظهار کرد: کشوری که هر لحظه برای او خطراتی قابل تصور است و اصلا محاصره شده است، طبق این جمله پیش نمی رود. البته این جمله از نظر جوهری درست است و ادیان آسمانی هم به طور کلی با جنگ مشکل دارند. اما دفاع مقدس ما نقطه مقابل جنگ است و آن دفاع هم علیه جنگ بوده است.

در ادامه بحث، نبوی درباره پرداختن به موضوعات ملی و مذهبی همچون عید نوروز و ماه رمضان در سینما از برزیده پرسید و وی اینطور پاسخ داد: صحبت کردن درباره اعتقادات کار خیلی سختی شده است. به این دلیل که هنرمند به سرعت متهم می شود که کار تبلیغاتی برای حکومت انجام داده است. این موضوع برای منی که بر ایدئولوژی حاکم بر کشور اعتقاد دارم

اکبر نبوی مجری و کارشناس سینمایی برنامه «چشم شب روشن» میزبان حسن برزیده بود و با او درباره سریال جدیدش، احوال سینما، استقلال فیلمسازان، ساخت فیلم درباره اعتقادات و وجود مدعیان بسیار در این حوزه گپ زد.

به گزارش ماهنامه سوره سینما به نقل از روابط عمومی برنامه «چشم شب روشن»، حسن برزیده در ابتدای این برنامه درباره «پرواز در ارتفاع صفر» که مشغول ساخت آن است، توضیح داد: این سریال به مسائل خانوادگی می پردازد. سریال تلخی نیست و سرانجام خوبی دارد. مرور یک زندگی یک نسل و مرارت ها و سختی های آنها است که بعد از انقلاب و جنگ داشته اند.

این فیلمساز در پاسخ به این سوال نبوی که حال و هوای سینما را چطور می بینید، اظهار کرد: اگر بخواهم به صورت نسبی بگویم حال سینما خوب است. همین که امید داریم که شرایط بهتر خواهد شد خوب است. ما همیشه گلایه داریم، مشکلات را بیشتر حس می کنیم و از مسئولان توقع حمایت داریم. سینما نیاز به حمایت دارد تا بتواند راه بیفتد و بدود و خودش را به مقصد برساند.

برزیده ادامه داد: فیلمساز باید استقلال داشته باشد و آنچه به ذهنش برای مصلحت جامعه می رسد بیان کند. گاهی سینما پیش بینی و پیشگویی می کند و می تواند جلوی خسارت آینده را بگیرد. حرفهای سینما باید حرف خود فیلمساز باشد و او دچار خودسانسوری نشود.

وی در پاسخ به اینکه طی ساخت سه فیلم بلند سینمایی که در کارنامه اش دارد، چقدر استقلال او خدشه دار شده است، تصریح کرد: متأسفانه این اتفاق عامی است و برای اغلب فیلمسازان افتاده و فیلمنامه های بسیاری هستند که در کشوی فیلمسازان خاک می خورد و شرایط ساختشان فراهم نمی شود. «مزار

کارگردان فیلم کوتاه «علمک»:

اثر بین‌المللی باید به فطرت انسان‌ها نزدیک باشد

حسین دارابی که اثرش اخیرا به بازار کن راه پیدا کرده بود گفت: آثار فطری که به نوعی به فطرت انسان‌ها نزدیک است، می‌تواند در جهان مورد اقبال قرار بگیرد و برای همه مردم جذاب خواهد بود.

حسین دارابی در گفت‌وگویی درباره اینکه آیا هنگام ساخت فیلم «علمک» نگاه بین‌المللی داشت، خاطر نشان کرد: واقعا نگاه بین‌المللی نداشتم؛ چون ایده‌اش خیلی اتفاقی در مترو اتفاق افتاد و همان‌جا تصمیم گرفتم یک داستان کوتاه بنویسم. من معمولا عادت دارم چیزهایی را که نظرم را جلب می‌کنند در کاغذ بنویسم، بنابراین داستان علمک هم همین اتفاق برایش افتاد و تمام تلاش‌م این بود که آنچه در ذهن دارم به بهترین شکل آن را بسازم تا اینکه ایده‌ام را به باشگاه فیلم سوره پیشنهاد دادم و تشکر می‌کنم که واقعا مرا کمک کردند.

وی ادامه داد: من بعد از «علمک» درس‌های خوبی گرفتم و جالب است که برای این سوره خیلی آدم‌ها موضوع را درک نمی‌کردند و حتی به مسخره می‌گرفتند اما باشگاه فیلم سوره به من اعتماد کرد و فیلم را ساخت. «علمک» واقعا مرا کمک کرد تا بدانم چطور می‌شود با مخاطب خارجی ارتباط برقرار کرد. اصلا فکرش را هم نمی‌کردم که اثرم از سوی مخاطبان خارجی مورد اقبال خوبی قرار بگیرد. مخاطبان این فیلم واقعا عکس‌العمل‌های جالبی داشتند.

این فیلم‌ساز سپس درباره اینکه در ساخت آثار بین‌المللی باید چه شاخصه‌هایی رعایت شود تا حرف جهانی زده شود، یادآور شد: به نظرم خیلی مسائل می‌تواند از شاخصه‌های یک کار بین‌المللی باشد اما در مجموع اگر در ساخت این‌گونه آثار یک سری کارهای فطری بیشتر دخیل باشد و به نوعی به فطرت انسان‌ها نزدیک باشد، می‌تواند در جهان مورد اقبال قرار بگیرد و همه مردم هم خوششان می‌آید و برایشان جذاب خواهد بود. خوشبختانه سینما طی این سال‌ها به یک زبانی رسیده که همه مردم آن را می‌فهمند.

دارابی در ادامه خاطر نشان کرد: قطعاً می‌توانیم حرف‌هایمان را به زبان خودمان بنویسیم به شرطی که زبان را دقیق بشناسیم و در عین حال فیلم‌های دنیا را بررسی کرده باشیم، در این صورت است که به یک زبان مشترکی در سینما می‌رسیم تا دقیقا تفکر اتمان را به همان زبان به مخاطب منتقل کنیم. به نظرم یک فیلم‌ساز خوب باید تقوای فیلم‌سازی به خرج بدهد و تکلیف خودش را مشخص کند.

وی یادآور شد: یک نکته در این زمینه مطرح است و آن این است که گاهی بحث جشنواره‌ها و محافل هنری ما را بر سر دوراهی می‌گذارد به دلیل اینکه معمولا اینگونه محافل پرمتراق‌تر هستند، گاهی فیلم‌سازان را به خاطر جذابیت‌هایشان گول می‌زند ولی اگر فیلم‌ساز به یک الگویی برسد که مخاطب را اصل قرار بدهد و بحث اثرگذاری را مدنظر قرار بدهد، می‌تواند خیلی کارهای جدی‌تری داشته باشد.

کارگردان فیلم کوتاه «علمک» همچنین درباره اینکه چه برنامه‌ای برای فیلمش در سطح بین‌الملل و بازارهای بین‌المللی دارد، گفت: واقعا نمی‌دانم؛ چون خیلی نمی‌توانم برنامه‌ریزی کنم. زیرا اگر هم قرار باشد کاری انجام بگیرد توسط خود حوزه هنری اتفاق می‌افتد. اما با تجربه‌ای که از ساخت «علمک» به دست آوردم یاد گرفتم که می‌شود با یک زبان دیگری کارهایی انجام داد تا مردم دنیا را جذب کرد. همچنین در عین حال باید در آثارمان به بحث گل درشت بودن توجه کنیم. البته اصل شعار اتفاق بدی نیست اما هنرمند باید آنقدر خوب به آن بپردازد تا مخاطب پس‌نزد. به عنوان مثال، ما بسیاری از فیلم‌های هالیوودی را می‌بینیم که شعار زیادی دارد اما هنرمندانه به آن پرداخته شده است.

دارابی در پایان در پاسخ به اینکه رشد سینمایی حوزه هنری در عرصه بین‌المللی را چطور ارزیابی می‌کنید، اظهار کرد: واقعا در این زمینه خیلی اطلاعات ندارم اما می‌توانم بگویم حوزه هنری بعد از انقلاب اسلامی یک خیزی داشت که واقعا عالی بود و توانست بسیاری از فیلم‌سازان خوب را به کشورمان معرفی کند. اگر این راه را ادامه بدهد و خیزشش را حفظ کند و آن را به انحراف نکشاند، اتفاق‌های خوبی خواهد افتاد چون واقعا در حوزه انقلاب

معتبر است. ■

به بهانه اکران بی موقع فیلم سینمایی ویلایی ها

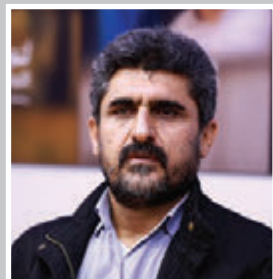
فقدان مهندسی زمان در اکران فیلم ها

فقدان مهندسی زمان در سیاستگذاری اکران؛ حلقه مفقوده سینمای ماست. همواره انتظار می رود تا کیفیت و ماهیت فیلم های سینمایی به روز شوند. ایده های تازه بی مطرح شود. گوشه هایی از دردهای جامعه، معضلات اجتماعی و خانواده ها، مفاهیم فرهنگی و دغدغه های ملی در فیلم ها بازتاب یابد. این انتظار درست و به حقی است. سینمایی که پا به پای جامعه و حتی، چند گام جلوتر به پیش نتازد در جامی زند، فسیل می شود و نه تنها دردی از جامعه را دوا نمی کند که خود، بدل به درد مضاعفی می شود.

سینمای ایران خوشبختانه، در این زمینه ها جهش های خوبی داشته و گام های قوی و محکمی برداشته است تا جایی که حتی، در چشم انداز سینمای جهان، نامش می درخشد؛ ولی، این سینما متأسفانه، تمام اضلاعش به موازات هم رشد نکرده اند. نوعی «عدم هارمونی» در بخش های مختلف آن دیده می شود. بعضی قسمت هایش هنوز، در گذشته جا مانده و یکی از اضلاعش که اکران فیلم است با چرخه معیوب و سنتی، تناسب چندانی ندارد. البته در همین چرخه چند لایه ای شاید، در مقایسه با آن دیگران بهتر کار می کنند ولی در کل، سیستم پخش و اکران در سینمای ایران دچار نوعی رکود و درجا زدگی است.

بدون تردید، ایجاد تحول در ساختار و شکل توزیع اکران فیلم و به تعبیری «مهندسی زمان اکران فیلم ها» یک ضرورت است و چینش فیلم ها در جدول زمان بندی اکران نیازمند آگاهی های لازم و هوشمندی بیش تری است. تجربه اکران فیلم سینمایی «ویلایی ها» به کارگردانی منیره قیدی به عنوان یک مصداق عینی و زنده نشان داده است که یک فیلم خوب در شرایط زمانی بد اکران کم رمقی خواهد داشت. فیلمی که در زمان مناسب بی گمان،

یزدان عشیری

گستره مخاطبان خود را داشت.

در نظر داشتن فصل‌ها، ماه‌ها، مناسبت‌ها، ایام تعطیل، شرایط سیاسی و اجتماعی جامعه، و... از فاکتورهای مهم در مهندسی زمان اکران فیلم هاست. تعطیلات نوروز، تعطیلات عید فطر، برخی تعطیلات مناسبتی و مذهبی، فراغت ماه‌های تابستان، همزمانی با جشنواره‌های فجر در بهمن و... همگی در بازخورد عمومی جامعه نسبت به اکران فیلم‌ها تأثیرگذار است. متأسفانه، به نظر می‌رسد شورای اکران فیلم و سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بیش از آن‌که به ملاحظات و فاکتورهای مهم اشاره شده توجه نمایند دغدغه جوابگویی به مطالبه شرکت‌های پخش و تهیه‌کنندگان آثار را دارند. ساحت استقلال در جمع‌بندی آرای این شورا احتمالاً متأثر از لابی‌ها و مراودات فرامتن است.

از این رو، در این سیستم آشفته و چرخه معیوب بعضاً، برخی فیلم‌ها سوار اسب شانس می‌شوند و خوب می‌فروشند و بعضی هم بر خلاف شایستگی هایشان از اسب می‌افتند؛ یعنی چرخه معیوب اکران فیلم‌ها بعضاً باعث می‌شود که یک اثر خوب و ارزشمند در فضایی نامناسب ذبح شود و برخلاف انتظار و برغم داشتن ظرفیت‌های بالقوه و بالفعل به چشم نیاید و با

استقبال مواجه نگردد.

بسیاری از کارشناسان در این رابطه به لزوم ایجاد نظم ارگانیک در چینش اکران اعتقاد دارند. خلایی که همچنان با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم و شرایطی را رقم زده است که بخشی از سرمایه‌گذاری مادی و معنوی سینما بی‌خود و بی‌جهت تلف شود.

مروری به زمان‌های پیک مخاطب موید آن است که برای اکران بویژه، در زمان‌های خاص مانند: نوروز، عید فطر و... همواره حاشیه‌هایی وجود دارد. زد و بندهای پشت پرده و میزان نفوذ و قدرت شرکت‌های پخش و صاحبان آثار خودش را نشان می‌دهد و تأثیرش را می‌گذارد. اگرچه پاره‌ای قواعد نانوشته در تصمیم‌گیری‌های شورای اکران دخیل است ولی مشخصاً، شاخصه‌ها و استانداردهای روشنی برای اکران وجود ندارد. یعنی با نوعی تصمیم تجربی، حدسی و احتمالات سروکار داریم. چرخه‌ای طراحی و تعریف شده نداریم. چون تجربه نشان داده اکران نوروز فیلم‌ها می‌فروشند همه انتظار دارند فیلمشان در این مقطع اکران شود. این در حالی است که با قدری اهمال و بی‌توجهی و رقم خوردن فضایی مرده و کم‌فروغ اکران نوروز می‌توان شرایط نحسی را برای کلیت اکران سال رقم زد.

نکته قابل تأمل اینجاست که متولیان امور حتی، به تجربه کشورهای موفق در زمینه سینما هم توجه نمی‌کنند. چه ایرادی دارد با یک نگاه تطبیقی و مقایسه‌ای به الگوی اکران در سایر کشورها توجه کرد و سپس با جامعه شناسی بومی نسبت به چینش اکران اقدام نمود؟

به عنوان مثال در اروپا و آمریکا، در اعیادی مثل کریسمس و ژانویه یا ابتدای فصل پاییز فیلم‌های خاصی به نمایش درمی‌آید یا در ابتدای تعطیلات تابستانی اغلب، فیلم‌هایی مناسب و جذاب برای خانواده و کودکان اکران می‌شود.

طبیعی است برای رونق و گرمابخشی به اکران در همه مقاطع، باید با برنامه‌ریزی و تدبیر برای علاقمندان سینما موج‌سازی صورت گیرد تا از طریق ایجاد علاقه به تناسب تنوع مضامین و گونه‌ها مخاطبان جذب شوند.

یکی از فاکتورهای مهم در اکران موفق به توان و تجربه شرکت‌های پخش بر می‌گردد. متأسفانه در ایران مکانیسم پخش مجهز به سازوکارهای تبلیغاتی و مناسبات اجتماعی، نظرسنجی‌ها

و مشوق‌های عمومی نداریم. بستری وجود دارد و چند شرکت پخش سنتی در آن فعال هستند. هیچ‌گونه نظارت و ارزشیابی در کار آن‌ها وجود ندارد.

سینما، توأمان یک صنعت و سرمایه‌گذاری اقتصادی هم هست. متأسفانه به این وجوه سینما کمتر توجه شده است. تشویق مشتری و مخاطب فرایند و مسیرهای پیچیده‌ای دارد. بهره‌گیری از تکنولوژی‌های روز، ارائه تسهیلات و مشوق‌های جانبی، استفاده از ظرفیت‌های تبلیغاتی، درک و توان بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی، تبلیغات رادیویی و تلویزیونی، گفتمان‌سازی و تولید بسته‌های محتوایی مکمل، بهبود بخشی به وضعیت نمایشی، ایجاد کمپین‌های تبلیغاتی، دیوارنگاری یا گرافیتی، تبلیغات شهری و محیطی، و استفاده از شیوه‌ها و جذابیت‌های مختلف... و اساس، بکاربندی روش‌های تبلیغات خلاقانه برای فروش فیلم‌ها از جمله نیازهایی است که در این صنعت اجتناب‌ناپذیر است.

علاوه بر این‌ها، مشوق‌های زیادی وجود دارد که بعضاً در جاهایی اجرا می‌شود از قبیل: تعیین تخفیف‌های مقداری، تعیین قیمت‌های مختلف برای سنین مختلف، تعیین تخفیف برای مشتریان خانوادگی، تعیین تخفیف برای روز تولد مشتری، تعیین قیمت‌های مختلف برای ساعات مختلف روز، ایجاد امکان رزرو هفتگی بلیت، تعیین تخفیف برای مشتریان ثابت سالن، تعیین قیمت‌های تلفیقی (همراه با خوراکی و...)، و... ده‌ها شیوه‌بازاریابی دیگر.

متأسفانه سینمای ایران در حوزه پخش و اکران مبتلا به ساختارهای غلط سنتی و گرفتار در چنبره آن است. برغم تحولات گسترده‌ای که در این عرصه رخ داده همچنان، در زمینه اکران تابع بسترهای فرسوده و فسیل شده‌ای هستیم که دیگر جواب نمی‌دهد. اینکه خروجی سینما منوط به تصمیم‌گیری گروه یا گروه‌هایی معدود و چند نفره باشد اشتباه است. آنها، فرضاً، که دلسوز سینما هم باشند قادر به بکارگیری تکنولوژی‌های روز و مدیریت‌های نوین نیستند؛ و دیگر دوران مافیای کوچک و بزرگ به سرآمده است.

همچنانکه در حوزه‌های ایده‌پردازی، تولید و سیاستگذاری و سرمایه‌گذاری نیاز به تحول داریم بیش از آن‌ها در حوزه پخش و عرضه آثار نیز، نیازمند ساختارهای جدید هستیم. اکران فیلم‌ها نیازمند مهندسی زمان است تا به بهترین بازخوردها منجر شود. ●

ویلائی‌ها تصویر زنان و مادرانی که از یاد نمی‌روند

فرهاد قائمیان در یادداشتی درباره فیلم «ویلائی‌ها» نوشت: جنگ شاید ماجرای مردانه باشد، دست کم در نگاه اول این‌طور به نظر می‌رسد. اما این، همه حقیقت جنگ نیست. جنگ رویدادی است که زندگی را از روند عادی و آرامش تهی می‌کند، زنان و مردان، کودکان و جوانان همزمان در معرض آن قرار می‌گیرند، بعضی قهرمان این کارزار می‌شوند و بعضی نظاره‌گر.

سال‌های جنگ برای سرزمین من، برای مردان و زنانی که خون پاک‌شان ضمانت آزادی، امنیت و آبادانی امروز است و برای تاریخ، سرشار از افتخار و غرور است. حماسه‌هایی که در پس همه تلخی‌ها و اندوه از دست دادن‌ها، ماندگار و جاویدند.

لحظات نابی که در «سفر به جزایه»، «مزرعه پدری»، «هیوا»، «نجات یافتگان»، «از کرخه تا راین»، «دیده‌بان»، «مهاجر»، «کیمیا»، «دکل» و بسیار نگین‌های درخشان سینمای دفاع مقدس ثبت شده‌اند.

«ویلائی‌ها» برای من از این جنس است. برگی از تاریخ ایثار و ایستادگی. این‌بار با نمایش چهره معصوم و پاک زنان و مادران ایرانی که در حادثه بزرگ جنگ، سهم خود

را در حفظ این خاک ادا کردند. «ویلائی‌ها» تلاشی است شرافتمندانه برای یادآوری رنج، شکوه، درد و عظمت زنان و مادرانی که نه در حاشیه جنگ، که در بطن خون و شهادت بودند. چشمان بی‌قرار، دل‌های شکسته و تنهایی همیشگی‌شان زیر سایه حضور مردان جنگ، نیست. شفاف و روشن است و قابل درک و همدلی برانگیز.

فیلم می‌تواند در اکران بیش از این مورد توجه باشد، اگر آنهایی که سینمای شریف و واقع‌گرا را دوست می‌دارند برای دیده شدن ارزش‌های آن هم‌داستان شوند. همان‌گونه که حمید نعمت‌الله عزیز حاضر شد فیلمش را کمی با تاخیر اکران کند تا «ویلائی‌ها» بهتر دیده شود.

همه ما، مایی که دل‌مان برای وطن می‌تپد، همه ما که روزهای خونین دفاع مقدس را به خاطر داریم، همه ما که قلب‌مان با یادآوری رنج مادران فرزندان دست داده به درد می‌آید، باید به تماشای «ویلائی‌ها» بنشینیم. فیلمی که پیشکش سینمای ایران به مادران و همسران بزرگوار شهیداست.

سهم بالای سینماهای حوزه هنری در اکران فیلم سینمایی «ویلائی‌ها»

فرهنگی و اجتماعی که دارند نیاز است مورد حمایت نهادها و دستگاه‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی قرار گیرد ولی به نظر می‌رسد به جز حوزه هنری انقلاب اسلامی که در مقطع اوج ترافیک اکران بهترین سینماها و بیشترین سینماهایش را به این فیلم اختصاص داده حمایتی آشکار و ملموس از سوی دیگر نهادها صورت نگرفته است.

بهترین سینماهای حوزه هنری به نمایش فیلم ویلائی‌ها اختصاص داده شد. سینماهای آزادی، استقلال و سپیده در تهران در کنار سینماهای مهم استان‌های مختلف از جمله: استان‌های اصفهان، آذربایجان شرقی، بوشهر، همدان، خراسان رضوی تا این لحظه در اختیار فیلم سینمایی ویلائی‌ها قرار گرفته و برای شهرهای همدان، سنندج، خرم‌آباد، ارومیه، گرگان، کاشان، بوشهر و ... نیز درخواست ارسال نسخه شده است.

تقریباً، مهم‌ترین و پرمخاطب‌ترین سینماهای حوزه هنری شامل سینماهای پردیس آزادی، استقلال و سپیده در تهران، همچنین، پردیس هویزه مشهد، فلسطین همدان، چهار باغ اصفهان، ۲۹ بهمن تبریز و سینما بهمن بوشهر و سینما بهمن کاشان از جمله سینماهای هستند که در اختیار این فیلم قرار گرفته‌اند. ②

منبع: خبرگزاری دفاع مقدس

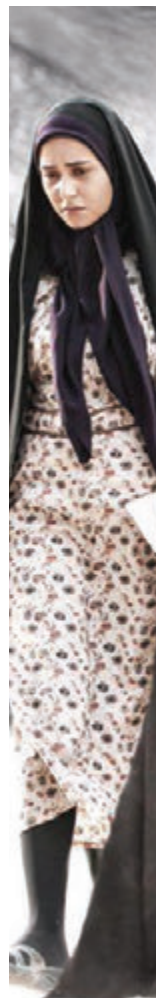
فیلم سینمایی «ویلائی‌ها» با موضوع ارزشمند روایت رنج‌ها، فداکاری‌ها و ایستادگی‌ها و تصویر ناب مجاهدت زنان و مادران در دوران دفاع مقدس با حمایت گسترده سینماهای حوزه هنری در سطح کشور اکران شد.

اگرچه اکران‌ها به هنگام فیلم باعث شد به تناسب شایستگی و ظرفیتش دیده نشود ولی با این حال سازمان سینمایی حوزه هنری با نگاهی دغدغه‌مند و حمایتی کوشید تا سهم بالایی از سینماهایش را به اکران این فیلم اختصاص دهد.

بسیاری از کارشناسان بر این باورند از آن جایی که نیمه دوم سال فصل رستاخیز مصرف محصولات فرهنگی است و مدارس و دانشگاه‌ها بسیار در اقبال عمومی مؤثر هستند اکران این فیلم می‌بایست در نیمه دوم سال صورت می‌گرفت تا امکان استفاده و بهره‌مندی مخاطبان فراگیر این اثر بویژه، دانش‌آموزان و دانشجویان هم فراهم شود که متأسفانه این اتفاق رخ نداد.

با این حال سازمان سینمایی حوزه هنری با اختصاص سینمای استقلال به عنوان سینمای سرگروه کوشید تا این فیلم مهجور واقع نشود. در همین راستا، ویلائی‌ها در همه‌ی پردیس‌های سینمایی اکران شده است.

این‌گونه فیلم‌ها به دلیل کارکردهای

حراج بزرگ در + مستند

تازه ترین قسمت برنامه «به اضافه مستند» با موضوع نقد و بررسی مستند «حراج بزرگ» روی آنتن شبکه مستند رفت. به گزارش ماهنامه سوره سینما در این قسمت برنامه «به اضافه مستند» سیدحسن موسوی فرد، کارشناسی صنعت و آرش انیسی، کارگردان مستند «حراج بزرگ» با یکدیگر به بحث و گفتگو نشستند.

در ابتدای این بحث آرش انیسی در ارتباط با دلالتی انتخاب سوژه محوری «چای» برای این مستند گفت: شرایط اقتصادی در کشور به نحوی است که ما می بینیم حضور هیچکدام از دولت ها باعث نشده که مردم احساس کنند در حوزه اقتصاد اتفاقات خوبی به وقوع پیوسته است و من به شخصه دوست داشتم جواب این سوال را بفهمم که چرا شرایط کشور ما به این صورت است. وی افزود: به همین خاطر وقتی به سراغ تحقیق در ارتباط با دلایل این موضوع رفتم، دیدم که تمام مشکلاتی که متخصصان در ارتباط با دلایل به وجود آمدن این مشکلات مطرح می کنند را می توان در یک نمونه کوچک پیرامون تولید چای در کشور دید و به همین خاطر به سراغ این سوژه رفتم.

در ادامه برنامه موسوی فرد کارشناس حوزه صنعت با اشاره به اینکه «حراج بزرگ» مستندی خوش ساخت است؛ بیان کرد: سوژه این مستند برای نمایش مشکلات حوزه تولید در کشور؛ سوژه خوبی است و تیم تولید آن نیز به سراغ گروه های درستی همچون مردم و تولیدکنندگان رفته است اما مشکل اصلی مستند این مستند؛ نپرداختن به نقش دولت در این زمینه است؛ در حالی که نقش دولت در این حوزه بسیار پررنگ است.

انیسی در پاسخ به این انتقاد با اشاره به پرداخت غیرمستقیم به نقش دولت در این مستند در توضیح اصلی ترین مشکلات فعلی این صنعت در داخل کشور اظهار کرد: به نظر من اصلی ترین مشکل حوزه تولید چای در کشور، کم بودن کیفیت محصول تولید شده در این حوزه است؛ این در حالی است که قیمت خرید چای سبز در سال های گذشته همواره افزایش یافته است اما کشاورزان این حوزه همچنان از وضعیت آن ناراضی هستند.

موسوی فرد با تکمیل سخنان انیسی در ارتباط با مسئله بی کیفیت بودن چای ایرانی گفت: در این زمینه به نظر می آید که سهم کشاورزان در بی کیفیتی چای به مراتب کمتر از دولت است. درواقع در بسیاری از صنایع مشکلات بیشتر از آن که متوجه خود آن صنعت باشد؛ مربوط به بازار آن صنعت در داخل کشور است. موسوی فرد افزود: از یک سو واردات چای صورت می گیرد و از سوی دیگر قاچاق چای و در این میان دولت در حال حاضر هیچ نقشی در مدیریت بازار چای ندارد و این امروز تبدیل به مشکلی بزرگ در این عرصه شده است. هر چند که با توجه به بیشتر بودن میزان مصرف نسبت به میزان تولید داخلی هیچکس منکر لزوم واردات در این حوزه نیست.

وی افزود: در شرایط فعلی سازمان چای همچون سازمان غله عمل می کند و چای را از کشاورز می خرد و برای فرآوری به کارخانه ها می دهد و در قبال آن به این کارخانه ها پول می دهد در حالی که باید مشخص باشد این چای قرار است در چه بازاری، با چه بسته بندی و برند و کیفیتی به فروش برسد.

انیسی در این قسمت از بحث با انتقاد از سیاست اشتباه دولت ها در گذراندن امور بدون توجه به فرهنگ سازی در این حوزه گفت: مشکل اساسی تولید در داخل از جمله در همین حوزه چای آن است که دولت ها به جای فرهنگ سازی در زمینه تولید؛ سعی می کنند صرفاً امورات را بگذرانند تا همه را راضی نگه دارند؛ بدون

آن که به این فکر کنند که تا کی قرار است این وضعیت به همین شکل ادامه پیدا کند؟ در ادامه موسوی فرد با تایید نظر انیسی در ارتباط با سیاست گذاری های اشتباه دولت ها در این عرصه گفت: در صنعت چای قاعده گذاری درستی از سوی دولت صورت نگرفته است این در حالی است که ما در عرصه کشاورزی بیش از سایر حوزه ها مراکز تحقیقاتی و پژوهشی داریم که می توانستند با انجام تحقیقات در این حوزه به ارتقای محصولات تولید شده در آن کمک کنند.

در ادامه این بحث انیسی در ارتباط با نقش دولت ها در حوزه کشاورزی در سراسر جهان گفت: در همه جای دنیا دولت ها فقط به عنوان ناظر در این حوزه حضور پیدا می کنند و این خود کشاورزها هستند که هم محصول را تولید می کنند و هم آن محصول را به فروش می رسانند و دولت تنها در برخی موارد خاص مثل خشکسالی به شکل مستقیم به کشاورزان کمک می کند.

وی افزود: به نظرم مشکل کشاورزی در کشور بیشتر از آن که عدم کمک دولت به کشاورزی باشد؛ ورود بیش از حد دولت به این حوزه است. یعنی اینکه دولت به کشاورز می گوید من محصول شما را تضمینی میخرم؛ در حالی که این کار درستی نیست.

انیسی ادامه داد: وظیفه اصلی دولت؛ ایجاد فرهنگ درست تولید و نظارت بر بازار است؛ نه به این معنا که مستقیماً ورود کند بلکه از دور همانند یک ناظر بر بازار نظارت کند در حالی که همواره این تصور اشتباه وجود دارد که دولت باید مستقیماً وارد پروسه تولید شود.

این کارگردان جوان خاطر نشان کرد: البته یکی دیگر از مشکلات در این حوزه آن است

که از همان ابتدا گروهی از افراد در دولت های مختلف حضور داشتند که نسبت به این عرصه نگاهی منفعت طلبانه داشتند و در سود و زیان این حوزه شریک بودند و این شراکت افراد در این سودها باعث می شده که نه در جهت مصالح کلی شرکت بلکه در جهت سود این افراد برنامه ریزی کنند.

موسوی فرد کارشناس صنعت در تکمیل این بحث درباره نقش کشاورزان در برطرف کردن معضلات بخش کشاورزی گفت: یکی از اصلی ترین مشکلات این حوزه آن است که کشاورزان یک هویت جمعی برای همکاری بین خودشان تعریف نمی کنند.

وی ادامه داد: حجم زیادی از محصولات کشاورزی کشور در طول سال تلف می شود؛ چرا؟ چون دولت به جای تنظیم بازار، متعهد می شود که اگر فلان محصول کشاورزی قیمتش از این میزان کمتر شد؛ من آن را میخرم در حالی معلوم نیست این محصول خریداری شده؛ قرار است پس از خرید دچار چه سرنوشتی شود!

انیسی در این قسمت بحث با اشاره به یک معضل فرهنگی در میان کشاورزان در ارتباط با بی اعتمادی به قانون گفت: معضل اصلی این است که در میان کشاورزان ما یک بی اعتمادی کلی نسبت به قانون وجود دارد و دلیل آن هم این است که تبعات قانون معمولاً در کشور ما برای همه افراد یکسان نیست.

موسوی فرد در پایان این بحث خاطر نشان کرد: به نظر من هر جا که در اقتصاد کشور معضلی وجود دارد که راه حل آن بدیهی است ولی حل نمی شود و به نتیجه ای نمی رسد؛ حتماً برای گروهی نفعی وجود دارد که این مشکل حل نمی شود. ▶

هزار توی سینما «قیام» و پرش‌های بی‌پاسخ

به بنیاد مستضعفین اجازه داده می‌شود که به تشخیص آن بنیاد با رعایت کامل موازین شرعی به نسبت به در اختیار گرفتن سینماهای کشور اقدام لازم به عمل آید. مقتضی است نتیجه اقدامات در هر مورد به دادستانی کل انقلاب جمهوری اسلامی ایران گزارش شود. در راستای همین خبر و حکم بالا بود که سینماهای شهر فرنگ، شهر قصبه، آفریقا (آتلانتیک) پولیساریو (پولیدور)، فلسطین و چند سینمای دیگر در تهران و شهرستان‌ها با انتقال به بنیاد مستضعفان بار دیگر کار خود را آغاز کردند. اما بعدها در اوج خاموش شدن چراغ سینماها و به چوب حراج گذاشتن این سازه‌های قدیمی قوانین سخت‌گیرانه‌ای برای عدم تخریب سینماهای مصادره شده به وجود آمد تا جایی که سال‌هاست چراغ خاموش سینماهای لاله‌زار موجب نشده است این سازه‌های قدیمی به پاساژهای نونوار نورانی

می‌تواند به یک پردیس مهم تبدیل شود، اتفاقی که برای پردیس چارسو در خیابان جمهوری - یکی از خیابان‌های پر سینما در گذشته - رخ داده بود. با این حال بیا بید کمی به عقب بازگردیم. سینما قیام یکی از املاک بنیاد مستضعفان است.

در ۲۴ فروردین ۱۳۵۹ خبری در روزنامه‌های ایران منتشر شد با این مضمون: «روز گذشته علی قدوسی دادستان کل انقلاب جمهوری اسلامی ایران دستور ضبط کلیه سینماهای کشور را طبق حکم زیر صادر کرد: دادستانی کل انقلاب جمهوری اسلامی ایران درصدد رفع فساد و فحشاء در کلیه سطوح است و اماکن فرهنگی قابل استفاده عموم باید در اختیار ارگان قابل اعتمادی باشد تا جنبه پیشرفت دین مبین اسلام تقویت گردد و در ضمن منافع حاصل از این اماکن در اختیار بهبود فرهنگ یا شرایط زیستن مستضعفین قرار گیرد. در اجرای این منظور،

سینما «قیام» برای فروش گذاشته شده است و فارغ از قانونی بودن آن یا نبودنش، مشخص نیست چرا بنیاد مستضعفان به عنوان مالک در سایت‌های خود خبر فروش آن را اعلام نکرده است و مهم‌تر آنکه چرا شماره رزرو بیت سینما برای پیگیری فروش اعلام شده است.

احسان زیورعالم

چند روزی است بر سر در سینما قیام به جای تبلیغ یک فیلم، آگهی فروش یک ملک تجاری به عجیب‌ترین شکل ممکن آویزان است. خبر فروش سینما قیام که در این سال‌ها محلی برای اجرای نمایش‌های مجید جعفری بوده است، بازتاب گسترده‌ای در میان صفحات سینمایی داشته است و همگی از یک فاجعه فرهنگی خبر داده‌اند. مجید جعفری که سال‌هاست به هر نحو، چراغ این سینمای قدیمی را روشن نگاه داشته است، معتقد است موقعیت مکانی این سینما به نحوی است که

به بهانه خبر تلخ تخریب سینما «قیام» چرا سینمایی با نیم قرن تاریخ و خاطره تخریب می‌شود؟

تعطیلی سینماها یک معضل جدی است و سالن‌های سینمایی به مجتمع‌ها و مراکز تجاری تبدیل می‌شوند. در این بین فقط سینماهایی که در اختیار حوزه هنری قرار دارند در پروسه بازسازی، نوسازی و احیاء قرار گرفته‌اند.

سینما قیام با نام پیشین «سینه موند» در سال ۱۳۴۵، توسط شرکت سهامی «پارامونت» و همزمان با سینما پارامونت تأسیس شد. این سینما دارای یک سالن با ظرفیت ۴۰۰ نفر و درجه ارزش گذاری ممتاز خاص نمایش فیلم‌های کودکان بوده است. مالک اولیه این سینما شرکت سینما پارامونت بوده که بعد از انقلاب اسلامی به بنیاد مستضعفان سپرده شده است.

این سینما تا اواسط دهه ۸۰ با نام سینما «قیام» فعال بوده و پس از چند سال تعطیلی به عنوان تماشاخانه شروع به فعالیت نمود که در حال حاضر به عنوان «تماشاخانه طهران» مورد بهره برداری قرار دارد.

گفته می‌شود سینما «قیام» توسط بنیاد مستضعفان با تغییر کاربری تجاری، به فروش گذاشته شد. ضمناً، فروش ملک سینما «قیام» در حالی قرار است انجام گیرد که در این سال‌ها تلاشی برای بازسازی و اضافه شدن آن به ناوگان سینمایی کشور نشده بود.

اهمیت این اتفاق زمانی قابل درک است که بدانیم متاسفانه، کمبود سالن یکی از معضلات اساسی سینمای ایران است. مضافاً، اینکه فقدان سالن سینمایی ویژه گروه‌های سنی کودک و نوجوان هم، از معضلات مضاعف این عرصه بشمار می‌آید.

طی این سال‌ها بارها و به کرات شنیده و می‌شنویم که سالن‌های سینمایی با تغییر آشکار کاربری به مجتمع‌ها و مراکز تجاری تبدیل می‌شوند بی آنکه از سوی متولیان و مسئولان سینمایی با پرسش و پیگیری مواجه شوند. به طوری که شاید بتوان عنوان کرد؛ فاجعه تعطیلی سینماها در شهرستان‌ها یک معضل جدی است.

در این بین فقط، سالن‌های سینمایی که در اختیار حوزه هنری در سطح کشور قرار دارند در پروسه بازسازی، نوسازی و احیاء قرار گرفته‌اند.

نگاهی به تعداد سالن‌های سینما در کشور و مقایسه آن با وسعت و جمعیت موجود، نشان می‌دهد فقط ۵ درصد شهرهای کشور سینما دارند و ۹۵ درصد شهرهای ایران فاقد سینما هستند. کشور ما به لحاظ مساحت، هجدهمین کشور جهان و دومین کشور خاورمیانه محسوب می‌شود و از نظر تعداد نفرت هم، بالغ بر ۸۰ میلیون نفر جمعیت دارد، اما طبق بانک اطلاعات سالن‌های سینمای فعال کشور مندرج در وبسایت رسمی انجمن سینماداران ایران، فقط ۲۷۳ سالن سینما در ایران وجود دارد و اگر برخی فرهنگسراها را هم — به دلیل این که یکی دو سانس یا بیشتر در روز یا هفته فیلم‌های روز را نمایش می‌دهند، جزو سالن‌های نمایشی به حساب آوریم، حدود ۳۳۰ سالن سینما در ایران وجود دارد که در مقایسه با فراوانی جمعیت و پهناوری وسعت کشور، عدد بسیار کم و ناچیزی است. این در حالی است که طبق استانداردهای جهانی ایران به بیش از ۹۶۰۰ سالن سینما نیاز دارد. آمار دیگر نشان می‌دهد از ۳۱ استان موجود کشور و ۴۰۲ شهرستان و ۱۶۷ شهر ایران (براساس آخرین تقسیمات کشوری در خرداد ۱۳۹۱ مندرج در درگاه ملی آمار ایران)، فقط ۷۲ شهر سالن سینما دارند یعنی با یک بررسی ساده از جمعیت ۸۰ میلیونی کشور به این نتیجه می‌رسیم که تقریباً ۳۵ میلیون نفر به سینما دسترسی دارند و ۴۵ میلیون نفر اساساً، دسترسی به سینما در شهر خود ندارند که عدد قابل تأملی است.

با درایت و هوشمندی رهبری معظم انقلاب طی سال‌های اخیر بسیاری از سالن‌های سینمایی که در اختیار نهادها قرار داشته به حوزه هنری واگذار شده است و خوشبختانه، این نهاد انقلابی هم با راه اندازی جنبشی جدی اقدام به نوسازی، بازسازی و رونق این سینماها کرده است.

بازسازی سینما آفریقا در مشهد، بازسازی و تبدیل سینما قدس تبریز، بازسازی کامل سینما «فلسطین» همدان به صورت دو سالنه، بازسازی و بهره برداری سینما «فلسطین» اصفهان و اولین پردیس سینمایی اصفهان به نام «چهارباغ» با چهار سالن، بازسازی سینما «آزادی» ارومیه، بازسازی سینما «آزادی» آبادان، به روزرسانی و نوسازی سینماهای «پیام» و «شاهد» در تهران، همچنین، سینما بهمن تهران و ... از سینماهایی است که در یکی دو سال اخیر توسط حوزه هنری نوسازی و بازسازی شده‌اند.

اکنون، این سوال مطرح می‌شود که آیا سینما قیام که گفته می‌شود متعلق به بنیاد مستضعفان است مشمول حکم رهبری قرار نمی‌گیرد؟ و اگر چنین است حوزه هنری با قدرت و جایگاهی که برخوردار است اجازه ندهد تا در وضعیت بحرانی کمبود سالن‌های سینمایی در کشور و تهران این سینما که از پیشینه نوستالژیک در تاریخ سینمایی کشور برخوردار است دستخوش تخریب و تغییر کاربری قرار گیرد. ➤

منبع: خبرگزاری تسنیم

لواسترها تبدیل شوند.

در سوی دیگر ماجرا اما دو مسئله وجود دارد. نخست دستور رهبری برای انتقال سازه‌های فرهنگی از جمله سینماها از بنیاد به حوزه هنری است. چندی پیش اخباری مبنی بر انتقال سینما آفریقا و رادیوسیتی به حوزه هنری منتشر شد؛ اما گویی نوبت به سینما قیام نرسیده است.

فروردین ۹۴، مومنی شریف در گفتگویی اعلام کرد به دستور رهبری مدیریت ۲۷ سینما در اختیار سازمان‌های مختلف از جمله بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد شهید و کمیته امداد امام خمینی (ره) به حوزه هنری واگذار شده است که کار انتقال مدیریت این سینماها به حوزه هنری هنوز به طور کامل انجام نگرفته است. مومنی شریف البته نام این ۲۷ سینما را ذکر نکرد.

کاظمی، مدیریت بهمن سبز نیز در مرداد ۹۵ در مورد سینماهایی که قرار است در تهران به حوزه هنری واگذار شوند، گفت: «در تهران تنها دو سالن آفریقا و رادیوسیتی است که کارهای واگذاری این دو سینما هم در حال انجام است.»

فارغ از اینکه قوانین سرسختانه‌ای در تغییر کاربری سینماها و حتی تخریب آنها وجود دارد، اقدام بنیاد مستضعفان در ذهن هر فرد دغدغه‌مندی ایجاد پرسش می‌کند. برای مثال شما با ورود به سامانه این نهاد می‌توانید در پایید که برای املاک و مستغلات بنیاد بخش مزایده و مناقصه وجود دارد. اگر وارد بخش مزایده پرتابل اداره اموال بنیاد بروید با تصویر زیر روبه‌رو می‌شوید: (عکس شماره ۱)

این در حالی است که در بخش چپ سایت مکانی برای آگهی‌های فروش مشاهده می‌شود. با کلیک بر این بنر شما یک فایل PDF دانلود می‌کنید که می‌توانید در اینجا آن را مشاهده کنید. در صفحه نخست این فایل با تصویر زیر روبه‌رو می‌شوید: (عکس شماره ۲)

با نگاهی به آخرین آگهی فروش املاک به خوبی می‌توان دریافت که نام سینما قیام در این فهرست وجود ندارد؛ اما باز هم فضا برای بررسی شرایط فروش سینما وجود دارد. بنیاد دارای یک زیرمجموعه خصوصی به نام شرکت خدمات مهندسی و شهرسازی علوی است که با ورود به سایتش می‌توان دریافت که شرایط برای مشارکت و فروش در آن درج شده است؛ اما در کمال تعجب آنجا هم خبری از سینمای قدیمی شهر تهران نیست. (عکس شماره ۳)

اما این پایان ماجراجویی نیست. در پرتال بنیاد می‌توان به بخش‌های متعددی دسترسی داشت. برای مثال در بخش «فعالیت‌های علمی و فرهنگی بنیاد» که حجم اندکش بیش از هر چیزی به چشم می‌آید، خبری از سینماهای نیست. حتی آماری از تعداد سالن‌های این نهاد هم به چشم نمی‌خورد.

در سایت اخبار بنیاد هم خبری از فروش سینما قیام نیست. بماند که در هنگام نگارش این مطلب این سایت به نشانی www.mfnews.ir از دسترس خارج است.

حال نگاهی به بنر نصب شده بر سر سینما قیام بیاندازیم. (عکس شماره ۴) در بنر نام هیچ نهاد یا شخصی درج نشده است. آیا به شماره‌های درج شده روی بنر دقت کرده‌اید؟ آیا با خود فکر کرده‌ایم چرا ساعت تماس ۱۹ تا ۲۱ است؟

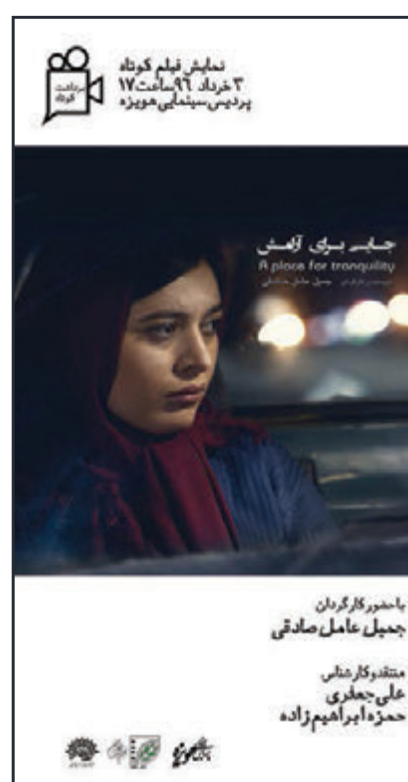
پاسخ ساده است. شماره ۸۸۹۳۸۳۲۳ شماره رزرو بلیت تماشاخانه طهران یا همان سالن سینما قیام است و ساعت مندرج نیز ساعت کار این سالن است. البته نمی‌توان گفت شماره موبایل متعلق به چه کسی است؛ ولی موضوع اکنون پیچیده‌تر می‌شود. اگر سالن سینما متعلق به بنیاد است چرا برای خرید ملک باید به مستأجر آن یعنی مجید جعفری تماس گرفت؟ اگر ملک دیگر تعلق به بنیاد ندارد؛ چرا مجید جعفری در گفتگو با تسنیم با صراحت می‌گوید این سالن سینما متعلق به بنیاد است و او در جریان فروش دخالتی ندارد؟ چرا مزایده فروش سینما در جایی درج نشده است؟ چرا به حوزه هنری داده نشده است؟ و اکنون پرونده‌ای که شخصیت‌های بسیاری باید به آن پاسخ دهند. این معما نیازمند یک شریک حلومز است؟ ➤

منبع: خبرگزاری تسنیم

تولید فیلم کوتاه «تا فردا...» در باشگاه فیلمسازان حوزه هنری چهارمحال و بختیاری

بر پایه این خبر؛ این اثر کوتاه عشق به اهل بیت علیهم السلام را در نگاه مردمان ایران زمین و سربازان مدافعان حرم به نمایش گذاشته و سعی در برقراری نوعی ارتباط میان آن‌ها دارد. جلال نجفی، اسفندیار اکبری، محمد مهدی توکلی، صاحب‌جان ابراهیمی در این فیلم داستانی ایفای نقش می‌کنند. امین محمدی تصویربرداری، نوذر عسگری صدابرداری، داود امینیان طراحی صحنه، محمد توکلی مدیریت تولید، علی احمدی عکاسی، سجاد شایان ذکر است حوزه هنری استان چهارمحال و بختیاری یک سال است که باشگاهی با حضور فعالان و جوانان فیلم‌ساز استان راه اندازی کرده و این فیلم کوتاه از نخستین تولیدات این باشگاه است که کارگردان آن اولین تجربه خود را در فیلم‌سازی آزموده است.

فیلم کوتاه داستانی «تا فردا...» در باشگاه فیلمسازان حوزه هنری انقلاب اسلامی چهارمحال و بختیاری تولید شد به گزارش ماهنامه سوره سینما؛ این فیلم کوتاه به کارگردانی علی توکلی زانیانی با موضوع مدافعان حرم به مدت زمان ۴ دقیقه است که در باشگاه فیلمسازان حوزه هنری استان تولید شده است.

حضور دو اثر از چهارمحال و بختیاری در سه جشنواره جهانی

همچنین فیلمنامه کوتاه ردپا اثر دیگر محسن باقری دستگردی، نیز به بخش مسابقه دومین جشنواره Polish International Film Festival لهستان راه یافته است. جشنواره فیلم لهستان از ۱۵ تا ۱۷ ماه می در ورشو لهستان برگزار می‌شود و منتخبین خود را معرفی می‌کند. فیلم نامه «ردپا» با نگاهی مدرن روایتگر انسان امروزی است که در زندگی ماشینی محصور شده و تلاش دارد از این مهلکه خود را نجات دهد. محسن باقری دستگردی هم اکنون مسئول واحد هنرهای تصویری حوزه هنری است و پیش از این آثار این هنرمند استان چهارمحال و بختیاری در جشنواره‌های مختلف فیلم نامه و فیلم ملی و بین‌المللی خوش درخشیده‌اند.

به گزارش ماهنامه سوره سینما، انیمیشن کوتاه تماشاچی در بخش مسابقه سومین جشنواره Los Angeles CineFest آمریکا حضور دارد. این جشنواره به صورت ماهیانه برگزار شده و منتخبان خود را در هر ماه برمی‌گزیند و در ماه ژانویه ۲۰۱۸ جایزه‌ای با عنوان بهترین بهترین‌ها به بهترین فیلم سال از میان منتخب ماه‌ها اهدا می‌کند. تماشاچی همچنین در دومین دوره جشنواره Euro Fest European International Film Festival روسیه نیز نامزد دریافت جایزه شده است. این جشنواره در ماه «می» در شهر سنت پترزبورگ روسیه برگزار خواهد شد. انیمیشن تماشاچی تلاش دارد جامعه‌ای را به تصویر بکشد که تفاوت‌ها را نمی‌پذیرد و به دنبال نابودی این تفاوت‌ها است.

راهیابی فیلم کوتاه «جوجه پر» از چهارمحال و بختیاری به جشنواره کودک

جان یک جوجه به تصویر کشیده شده است. معاون فرهنگی هنری حوزه هنری چهارمحال و بختیاری افزود: «جوجه پر» همچنین به جشنواره فیلم رشد نیز راه پیدا کرده و امید است از این جشنواره های ملی با دست پر به استان باز گردد. لازم به ذکر است آثار تولید شده در واحد هنرهای تصویری این حوزه پیش از این نیز از جشنواره های ملی چون کودک و نوجوان، فیلم فجر، رحمت و... جوایز نفیسی را از آن خود کرده اند.

فیلم کوتاه داستانی «جوجه پر» به نویسندگی و کارگردانی فرشاد صالحی و تهیه کنندگی حوزه هنری انقلاب اسلامی چهارمحال و بختیاری به بخش مسابقه سی امین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان اصفهان راه یافت. به گزارش نشریه سوره سینما؛ معاون فرهنگی هنری حوزه هنری چهارمحال و بختیاری گفت: فیلم کوتاه داستانی «جوجه پر» به نویسندگی و کارگردانی فرشاد صالحی به مدت ۱۶ دقیقه در سال ۱۳۹۵ در حوزه هنری چهارمحال و بختیاری تولید شده است.

قاسم اسماعیلی دهکردی افزود: ماهک رافعی، نیما داوودیان، آرزو عبدللهی و جلال نجفی بازیگران این فیلم کوتاه داستانی هستند.

به گفته وی در این فیلم تلاش یک کودک در مواجهه با مادرش در خصوص نجات

محسن باقری جایزه دوم جشنواره فیلم لهستان را از آن خود کرد

جایزه دوم جشنواره فیلم لهستان به محسن باقری فیلمنامه نویس چهارمحال و بختیاری تعلق گرفت.

به گزارش سوره سینما، فیلمنامه کوتاه «ردپا» به نویسندگی محسن باقری دستگردی از استان چهارمحال و بختیاری است که با حضور در دومین جشنواره فیلم لهستان با عنوان Polish International Film Festival موفق به کسب مقام دوم فیلمنامه این جشنواره شد.

این فیلمنامه با نگاهی مدرن، روایتگر انسان امروزی است که در زندگی ماشینی محصور شده و تلاش دارد خود را از این وضعیت نجات دهد.

این اثر کوتاه در قالب انیمیشن نوشته شده و پیش از این دیپلم افتخار چهل و نهمین جشنواره منطقه ای سینمای جوان را از آن خود کرده است.

محسن باقری دستگردی پیش از این نیز در جشنواره های مختلف فیلم و فیلم نامه حضور داشته و جوایز ارزنده ای را از آن خود کرده است. باقری هم اکنون مسئولیت واحد هنرهای تصویری حوزه هنری چهارمحال و بختیاری را عهده دار می باشد.

عکاسان: محسن سیدی، مرتضی رحمانی

موسسه هنرهای تصویری سوره تقدیم میکند.

لیلا اوتادی

Leila Otadi

پژمان بازغی

Pezhman Bazeghi

شقایق فراهانی

Shaghayegh Farahani

فیلم سینمایی

افسوس

تیرداد کیانی / نیلوفر شهیدی
نگار فروزنده / سیاوش تهمورث
نعمه نظام دوست / سعید داخ
امیر لوری / داوود شیرعلی

تهیه کننده:
سید محمود الطیلبی

نویسنده و کارگردان:
حسین تبریزی

مدیران فیلمبرداری: آنتین ملیراده و جوشک غلوری، مدیر صداگذاری: وحید سلطانی، تدوین: روزبه کلباسی، طراحی صحنه: مهرداد زری
تهیه: بهرام علی، مدیر صداگذاری: سید محمود موسوی، بازیگران: امینا، محمود سلطانی، دوست

پخش ۹ فیلم توسط

موسسه فرهنگی تبلیغاتی بهمن سبز

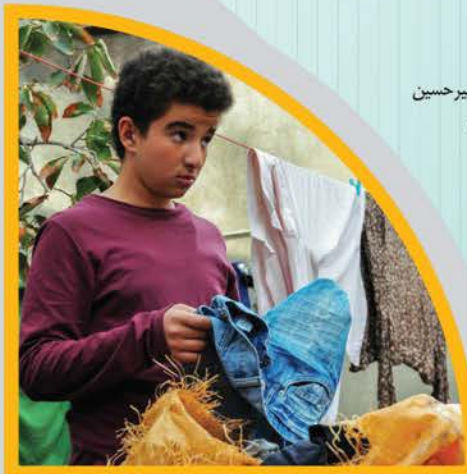
کارگر ساده نیازمندیم

تهیه کننده: منوچهر هادی
کارگردان: منوچهر هادی
نویسنده: پدram کریمی
بازیگران: آتیلا پسیانی، یکتا ناصر، سحر قریشی، سیامک صفری، بهرام افشاری، سیروس همتی، مجید اصغری، مهران احمدی، مهدی محرابی

بیست و یک روز بعد

تهیه کننده: محمدرضا شفا
کارگردان: سید محمدرضا خردمندان
نویسنده: سید محمدرضا خردمندان
احسان تقفی
بازیگران: ساره بیات، حمیدرضا آذرنگ، امیرحسین صدیق، سینا رازانی، جلال فاطمی، مهدی قربانی، حسین شریفی

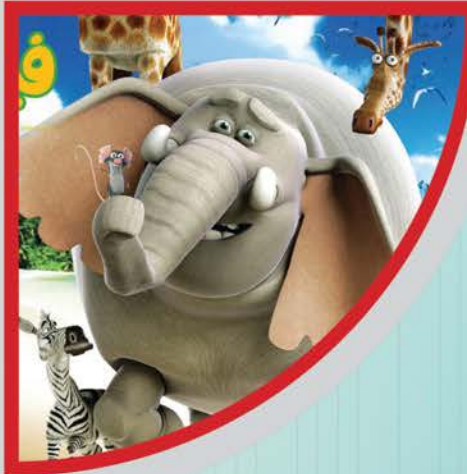
زیر سقف دودی

تهیه کننده: پوران درخشنده
کارگردان: پوران درخشنده
نویسنده: پوران درخشنده
بازیگران: فرهاد اصلانی، مریلا زارعی، بهنوش طباطبایی، شهرام حقیقت دوست، حسام نواب صفوی، آریتا حاجیان، ابوالفضل میری، لاله مرزبان

فیلشاه

تهیه کننده: حامد جعفری
کارگردان: هادی محمدیان

فیلم های سینمایی «زیر سقف دودی»، «کارگر ساده نیازمندیم»، «بیست و یک روز بعد»، «قهرمان کوچک»، «فصل نرگس»، «پری دریایی»، «فیلشاه»، «شهری که نمی خوابد» و «رهایی از بهشت» امسال توسط موسسه بهمن سبز عرضه و اکران می شوند

با ما همراه باشید

 bahmansabz_ir

 Bahmansabz_ir